

શ્રી

સુમતિ નાગિલ ચરિત્ર

તથા

સંજતાસંજત અને ગઢકુગઢનો

અધિકાર

આ પુસ્તક શુદ્ધ તૈનમાગના અભિલાપિ પુરુ

ષોન તત્વાત્તના વોધ કરાને અર્થ પામે

સિદ્ધાતન અનુસારિ રહેલુ હ તે ગ્વા

પ્રમાણે કોઈનક ટિધિમાગના

અભિલાપિ પુરુષે છપાવી પ્રગટ કરચુંછે.

અમદાવાદ મધ્યે

મામાની હયેલોમા અ. યુ. પ્રિ. અને જનગલ

એજન્સી કપની (લિમિટેડ) ના પ્રેસમા

ગણછોડલાલ ગંગારામે છાપ્યું.

મવન ૧૦૧૧

(આ પુસ્તક કોઈદા પ્રમાણે નાટ કરાવતુ ન.)

પ્રસ્તાવના.

આ પ્રસ્તાવના વાંચવા થકી આ ગ્રંથના રહસ્યની સ્ફુલ્લિ રીતે માલમ પડશે માટે પ્રસ્તાવના વાંચતાં આલસ્ય રાખવું નહીં.

શુદ્ધ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રે કરીને સહિત એવા સત્ ગુણના ચરણ કમલ પ્રતે નમસ્કાર કરીને કહુંછું કે આ પંચમ કાલને વિષે સિદ્ધાંતનું એક વીજક રૂપ રહ્યું છે, કારણકે પ્રાચિન કાલને વિષે અતિશય વિસ્તીર્ણ સિદ્ધાંતો મુનિઓને મુશ્વકાટો હતાં. તે દિન દિન પડતો કાલ આવે કરીને ઓછાં યતાં ગયાં તેથી વિદ્વાન પુરુષો દહાડે દહાડે ઘણા ઓછા યતા ગયા, તેણે કરીને ભવ્ય જીવોને જ્ઞાન પુરુષોનો આધાર વધુ ઓછો થઈ ગયો; અને પાશંદિ લોકોનું જોર વધવા લાગ્યું---એવું જાણીને ઘણા ભવ્ય જીવના ઉપગારને અર્થે દેવગુરુ ધર્મનું સ્વરૂપ જાણવા માટે ઘણાં સિદ્ધાંત જોડીને આ ગ્રંથના કર્તા પુરુષે વાલ દટલે અજ્ઞાન જીવના ઉપગારને અર્થે ભાષા રચી છે. તે ભાષા પક્ષપાત અને ગચ્છનો હાથ કદાચ છોડીને અને મધ્યસ્થ દ્રષ્ટિ કરીને જે પુરુષ વાંચશે તેને ઘણું જ હિતકારી માલમ પડશે; કેમકે હાલમાં દસમા અચ્છેરાના જોરથી અને મમ્મગૃહના વિકારથી આ હુંડા અવસરપીળી કાલને વિશે અસંજતિઓનું જોર ઘણું વધી ગયું છે “અસંજતિ દટલે સાધુ મુનિરાજનું લિંગ ધારણ કરીને પંચ મહાવૃત્ત ઉચરીને છકાયના વધ કરનાર અને અબ્રહ્મચર્યના સેવન કરનાર અને સૂત્રની પરૂપણા કરનાર અને પોતાને વિશે સાધુ પદના થાપ-

नार जे होय ते असंजति कहिए." आवा लोकोनुं जोर वधवाथी गाम गाम, ने ठाम ठाम ते लोकोनां थांणां रेहवाथी घणा जीवो-
ने सिद्धांतथी उलटो उलटो उपदेश करिने केवल एक नाम ध-
र्मने विशे प्रवर्तावी दीधाले तेथी ते वीचारा लोक समकितनुं कां-
इपण स्वरूप जाणता नथी.

समकित अेटले सुध देव, सुगुरु, अने शुद्ध धर्म तेनुं स्वरूप स
त् पुरुषोनी समिपे जथारथ धारवुं ते समकित काहिये"—ते सम
कितना स्वरूपनुं निरूपण करवाने अर्थे आ ग्रंथना कर्ता पुरुषे ध
णी मेहेनत लेईने सर्व भव्य जीवने जाणपणु धवाने माटे आ ग्रंथ
बनावी उपगार करचोछे.

हरेक वार्ता सिद्ध करवाने अर्थे सिद्धांतनी अपेक्षा पडेछे
अने ते सिद्धांत जाणवानु कारण मेळव्या विना सिद्धांतनी खब
र पडे नही माटे सिद्धांत जाणवानां खपो पुरुषोए व्याकरण—को
प—काव्य—अलंकार—रस—न्याय अने जोतिश विगरे अनेक
शास्त्र जाणवां जोईए. ते जाणवाथी सिद्धांतना रहस्यनी खबर
पडे पण आ काळने विशे घणा अज्ञानी तथा आळसु लोकनुं
टोलुं वधवाथी ज्ञान भणवानो उद्यम वीलकुळ मंद थड गयो अ
ने ते ज्ञान विना लोको केवल उलटे रस्ते चालवा लाग्या ते जो
इने हमारा चित्तमां एवो विचार थयो के लौकिकने विशे पण
हरेक कोई काम करवा जईए छीए तेमां पहेलुं जाणपणुं जोई
ए छीए—तो धर्मनी करणी अज्ञाण पुरुषोथी शी रीते वनी शके
ते विशे डाह्या पुरुषोए मध्यस्थ द्रष्टिए करिने विचार करवो के
मके प्रथम पोताना छेकराने दुकानना काममां वाक्केफ करवाने

માટે વા અથવા હરેક કોઈ મોટી નોકરી અપાવવાને માટે પ્રથ
 મથી નિશાળે મુકી મળાવવાનો ઉદ્યમ કરેછે તો તે બ્યારે મળી
 તૈયાર થાયછે ત્યારે સરકાર તેની પરિક્ષા લેઈ પાસ પડે તો હ-
 રકોઈ કામ સુંપે છે અને પોતે પણ બ્યારે છોકરાની હુંશીઆ-
 રી દેસેછે ત્યારે દુકાનનું કામ સુંપેછે, તો ધર્મને વિશે તો જાણ
 પળું કરવુંજ જોઈએ-તે જાણપળું કરાવનાર પુરુષોની આ કાલમાં
 ઓછાશ થતી દેખીને આ કાલમાં થઈતા ઉત્તમ પુરુષો જેમકે
 હરિભદ્રસૂરી, અમ્બદેવસૂરી, જિનવલ્લભસૂરી, નેમીચંદ્રમંડારી ત-
 થા યશોવિજય ઉપાધ્યાય વિગરે કોઈ કોઈ પુરુષો વાલજિવના
 ઉપગારને અર્થે ગ્રંથો બનાવી ગયાછે તે ગ્રંથોનું સમ્યગ્ પ્રકારે અ-
 વલોકન કરવું.તે ગ્રંથો જાણવા થકી હાલમાં જે પાશ્વંડી લોકો
 એ પાશ્વંડ વર્તાવ્યું છે તે પાશ્વંડની સ્વર પડશે, અને તે ગ્રંથો
 પ્રાપ્ત કરીને સિદ્ધાંતમાં પ્રવેશ કરવાને નાવ સમાન જણાય છે. હ-
 મને પણ તે ગ્રંથો સમજાવનારનો જોગ મળવા થકી અને તે ગ્રં-
 થો સાંભળવા થકી કિંચિન્ લોક પ્રવાહની સ્વર પડી. બ્યાં સુ-
 ધી તે ગ્રંથો સંમજાવનારનો તથા સાંભળવાનો જોગ વન્યો નહતો
 ત્યાં સુધી લોક પ્રવાહમાં ધર્મ માની રહ્યા હતા તે માટે શુદ્ધ પુરુ-
 શ પુરુષની પાસે તે ગ્રંથ સાંભળવાનો તથા મળવાનો ઉદ્યમ ક-
 રવો કે જેથી આ હાલ કાલમાં ચાલેલો લોકપ્રવાહ સ્વ ધર્મ
 તેની સ્વર પડે અને વિધિ મારગની પણ સ્વર પડે અને જે વિધિ
 મારગ આરાધવે કરીને ઘણા જીવ સદ્ગતી ગામી થયા તે વિધિ
 મારગ જરૂર જાણવો જોઈએ

અને વઢી આ પંચમકાલમાં કેટલાએક જૈન ધર્મના મર્મ

ના અજાણ પુરુષો એવું બોલે છે કે મહાનિસીથ સૂત્ર તો સભા સ
 મક્ષ વંચાયજ નહિ એ કેવલ માતે કલ્પનાની વાર્તા છે કેમકે એ
 સૂત્રની મત્તે તો નિઃકેવલ પાપ સહિત એવા આરંભે કરીને રહિત
 મુની મહારાજોના મારગની વાર્તા છે તે તો આજ કાલના મુની
 નામ ધરાવનાર પુરુષોથી પઢી શકી નહિ તેથી પોતાના દૂષણ
 ગોપવવાને માટે મોઢા લોકોના ચિત્તને વિશે ભરમ ધાલી મુની માર
 ગના અજાણ રાખ્યા કેમકે જો મુની મારગના જાણ થશે તો હમા
 રામાંથી સ્વોડો કહાડશે અને હમારાર્થી મુની મારગ પલ્લે તેવું ન
 થી અને જો શુદ્ધપરુપણા કરીશું તો ચેલાચેલી કરવા વંધ થશે એ
 વું જાણીને પરથમથીજ ના કહેવી એવો ઠરાવ કરી તે સૂત્ર વાંચવાં
 ની મના કરે છે પણ તે માહાનિસીથ સૂત્રમાં તો કેવલ મુનીમારગની
 જ વાર્તા છે તે વાર્તા કોરાળે મુકીને આજકાલના જૈનાભાસ
 લોકો કેવલ એક જિન પડીમાનો આધાર ગ્રહણ કરીને લોકો
 ને અનતો લાભ વતાવીને પોતે સાવધ આરંભ આરંભીને બેઠા છે
 અને તે કહે છે કે આ કાલમાં સાધુઓને દેહેરાસરના ઉપરી
 અને તીરથના ઉપરી બનવું જોડે કેમકે ગ્રહસ્થ લોક પ્રમાદી
 થઈને તેની સાચવણ કરતા નથી માટે દેહેરાસરના કારંસ્વાનાં
 સાધુઓએ ઉપરી બનીને ચલાવવાં જોડે, અને તે કારંસ્વાનાં ચ
 લાવવાને વાસ્તે પથ્થરની સ્થાળ કડાવવી, ચુનાની મટ્ટિઓ પકાવવી,
 ઇટોનો નિમાહ પચાવવો, કાચા પાણીએ છોં ગાર કરાવવી. દેહેરાં
 ચણાવવાં, ધરમશાલા તથા ઉપાસરા કરાવવા જિન પૂજા તથા દેવ
 દેવીને કારણે ફલ ફુલ ઘુંટાવવાં; પ્રતિષ્ઠા, અંજન સિલાકા કરાવવી,
 દશ દિગ્પાલને નૂતરવા, ભૂત પ્રેતને સંતોષ પમાડવાને વલી કરવી,

અને તેને વાસ્તે અનેક પ્રકારની રસોડ કરાવવી, પૂજાઓ મળાવવી, સંઘને આગેવાન થઈને ચાલવું; ઇત્યાદી સાવધ આરંભ સહીત જે કામ તેમાં લાભ છે, અનંતો લાભ છે; એમ પોતાના પૂજનીકપણને અર્થે વારંવાર પુષ્ટિ કરીને આચારજ, ઉપાધ્યાય, નામ ધરાવીને આરંભના વ્યાપાર અંગિકાર કરી લિધા છે-અને મહાનિશીથ સૂત્રમાં તો મુનીઓને તે કરણી કરવી ઠામ ઠામ નિવારણ કરી છે અને સમ્યગ્ દ્રષ્ટિ શ્રાવકોને પોતાને યોગ્ય પ્રમાણે તે કરવાનો વ્યવહાર છે અને તે વ્યવહાર મુની થઈને કરે તો ઉત્કૃષ્ટ ભાંગે અનંતો કાલ સંસારમાં રહ્યો, એવી વાત શ્રી મહાનિશીથ સૂત્રને વીશે દેખાડી છે તેમણે તે વેશધારી લોકો પોતાનો એવ ઉઘડવાની વીકે કરીને અને પોતાની આજિવિકા મંદ થવાના ભયે કરીને માહા નિશીથ સૂત્ર સમાસમક્ષ વાંચવાની ના કહે છે.

આ સર્વ હકીકત મહાનિશીથ સૂત્રના ત્રીજા, ચોથા, પાંચમા અને છઠા અધ્યયનોને વિશે છે તે મધ્યસ્થ દ્રષ્ટિ પુરુષોએ હઠ કદાચ હોડીને ઉત્તમ પુરુષોની સમીપે સાંભળવું, કેમકે એજ મહાનિશીથનું પાંચમું અધ્યયન કમલપ્રભ આચારજે સમાસમક્ષ વાંચ્યું છે તેણે તેજ સૂત્રમાં વારતા છે અને સાંભળવાની મના હોય તો આચારાંગજી, સુઘડાંગજી, ઠાણાંગજીને ભગવતીજી એ સૂત્રો શી રીતે સાંભળી શકાશે અને વાચનારાઓથી શી રીતે વાંચી શકાશે? કેમકે તે સૂત્રો પણ જોગ્ય પુરુષોને મળાવવા જોગ્ય કહ્યાં છે અને તેમાં પણ વિશેષ પ્રકારે મુનિ મારગનીજ વારતા છે માટે તે સૂત્રો જેમ ગીતારથનીજ પાસે શ્રદ્ધાવંત શ્રાવકોએ તથા શ્રદ્ધાના અભિલાષિ પુરુષોએ સાંભળવા જોગ્ય છે તેમજ મહાનિશીથ સૂત્ર પણ સાંભળ

જોગછે આ વિશે મધ્યસ્થ દ્રષ્ટિ પુરુષોએ જ્ઞાન ધક્કુ વહે કરીને ડં-
 હો વિચાર કરી હઠ કદાચ મૂકવો કે જેથી જૈન ધર્મના, રહસ્યની
 કેંચિત્ સ્વર પડે

હા વલી કોઈ એમ કહેશે કે મહાનિશ્ચય સૂત્રતો છેદ ગ્રંથ છે
 માટે છેદ ગ્રંથ વાંચવાની મનાઈ કરીછે તો તેનો એ ઉત્તર કે છેદ
 ગ્રંથોમાં પણ ઘણું કરીને મુનીઓનું સ્વરૂપ તથા આચારજનું સ્વરૂપ
 તથા ગણનું સ્વરૂપ તથા સાધવીનું સ્વરૂપ દેખાંડયું છે. તે માટે તે સાં
 ગત્યા વિના શ્રાવક લોકોને સી રીતે સ્વર પડે માટે તે છેદ ગ્રંથો
 માં જે ગુપ્ત પ્રાયસ્ચિતોની વારતાઓછે ને ઘણું કરીને શ્રાવકોને સં
 વ્યવહાર જોગ ના હોયતો ગીતારથ માહારાજ તેનો ઉપયોગ કરીને
 જેમ સિદ્ધાંતને બાધ ના લાગે તેમ કરશે પણ શમુઢગા છેદ શા
 સ્ત્ર ન વાંચવા એતો અદાપી સુધી કોઈ સિદ્ધાંતમાં દેખવામાં આવ
 નથી અને જે વચ્ચે ભગવાને તે સૂત્ર પ્રકાશ્યાં તે કાંઈ સુખ વેસી
 ને પ્રકાશ્યાં નયા; ત્રાર પ્રવદાની મધ્યે ફુટ પ્રગટ પ્રકાશ્યું છે, તે મા
 ટે ડાહ્યા પુરુષોએ લાંબો વિચાર કરવો. તે ઉપર લખુ મહાનિશ્ચય
 સૂત્ર ડેઘેઈયે કરીને વેસી ગયું હતું ત્યારપછી તે સૂત્ર રત્નના કરંડી
 આ રૂપ જાળીને આઠ પુરુષોએ મઢીને ઉધરયુંછે તેમાં તેમને પણ કો
 હ કોઈ આલાવામાં ગુરુગમ્ય વિના જથારથ બોધ ન યયોતેથો કે
 વળીને મઢાવ્યું છે, તેમ વાંજા પુરુષોએ પણ જે વાતની પોતાને જથારથ
 સ્વર ન પડે તો કેવળીને મઢાવ્યું; તે સર્વ સિદ્ધાંતોનો ન્યાય છે
 તે વારતા મહાનિશ્ચયના ચોધા અધ્યયનના અંતે સંસ્કૃત ભાષામાં લેખી છે.

લી. શુદ્ધ માર્ગનો અનિલાપિ.

अनुक्रमणिका.

अगिआर बोलनी सझाय	पृष्ठ १
आ ग्रंथ बांचनार पुरुषो प्रते विनती	८
ग्रंथकर्तानो नमस्कार तथा सुगुरुनो अधिकार अने कुगुरुना संसर्गधी मांठा फलनो विपाक	९
भगवंत प्रते गौतम स्वामिनी सुमति संबंधि पृच्छा अने तेनो तथा नागिलनो अधिकार	१३
सुमति तथा नागिलनुं परदेशे प्रयाण तथा तेमनुं रस्ताने विपे रुडा जैन धर्मनुं भाववुं अने संसारना अनित्यपणानुं विचारवुं.	२९
सुमति नागिलनुं एक गृहस्थ तथा पांच कुशिलिआ साथे मळवुं अने तेमना चरित्र विपे सुमति नागिलनो संवाद तथा तेज संबंधे कुशिलिआनो अधिकार तथा सुमति नागिलनो विग्रह	३४
उपर कहेला पांच कुशिलिआनी पासे सुमतिए दिक्षा लि धिते विशे तथा ते कुशिलिआओनुं वगर आलोयणे म रवुं अने तेना विपाक	७०
सुमतीनी वक्तव्यता तथा तेना भवनो विचार अने पाप अ मण तथा दस प्रकारनां मिथ्यातनो अवीकार बीगरे कुगुरुनो संसर्ग छोडवा विपे अने तेज प्रसंगे नामाचार	७१

જ તથા ભાવાચારજનું સ્વરૂપ અને તે ઉપર સિદ્ધાંતની
સાખ્યો, ગણના વિચાર તથા પાંચ પ્રકારના વ્યવહાર
નો અધિકાર.

૯૨

ગણ ગણના મતાંતર

૧૧૪

કુશિલિઆનાં લક્ષણ

૧૧૮

વકુશ કુશિલ મુનિનો અધિકાર

૧૨૦

નાગિલજિની વક્તવ્યતા:- રૌદ્રાકાર અટવિ વિશે ના-

ગિલજિનું પાદપોગમન અણસળ તથા પંડિત મરણનું

આરાવવું, ભગવંતનું તેજ અટવિને વિશે સમોસરવું તથા

દેશનાનું દેવું તથા નાગિલજિનું અંતક્રત કેવાલિ થઈ

સિદ્ધ થવું

૧૩૭

ગ્રંથ કર્તાનો મહાનિશીથ સૂત્ર સંબંધી વિચાર, ઉપધાન

તથા માલા રોપણનો અધિકાર અને વકુશ કુશિલ

મુનીની આચર્ણા

૧૪૯

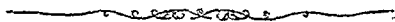
ગ્રંથ કર્તાની પંડિત પુરુષો પ્રતે વિનાંતિ તથા તેના આનંદનું

લક્ષણ

૧૫૫

બહિર સ્વર

૧૫૬

श्री वीतरागाय नमः

श्री सिद्धांतना अर्थ प्रते जाणवानी इच्छा राखनार
पुरुषोए ११ बोल प्रथम जाणवा जोइए माटे ते
११ बोलनो परमारथ निन्न निन्न ओलखावनारि
एवि आ निचे सझाय लिखिए छिए.

१ धर्मपक्ष—२ अधर्मपक्ष—३ मिश्रपक्ष—४ ज्ञेय—५ हेय—६ आदेय—७

विनिवाद ८ चरितानुवाद—९ यथास्थितवाद—१० निश्चे—११ व्यवहार.

श्री शांतिनाथजिना छंदनि चाल;—

॥ तिथैकरचउवीसहुं ॥ वंदुसुगुरुसुसाधु ॥ प्र
वचनं जेसूधोकहे ॥ पटजीवनिरावाध ॥ १ ॥ श्रीगुरुदिन
करऊगीयो ॥ ताठोतमअन्नाए ॥ करिविवेकजागोजना
॥ हियडेकरोविन्नाए ॥ २ ॥ श्री ॥ आंचली ॥ गुरुविणमागन
पामीए ॥ सूधोइणिसंसार ॥ परतारैआपणतरे ॥ पहुचा
वेजवपार ॥ श्री ॥ ३ ॥ जिम वेढी आश्रावणी ॥ बोले
परनेआप ॥ तिमगुरुग्रंथ सहितकरे ॥ निजपरनेसंताप
॥ श्री ॥ ४ ॥ ज्ञानक्रियाविहु संजुतो ॥ असंदीनदीपसमान ॥
तेहनेआश्रयजेरह्या ॥ पामेतेसुखस्थान श्री ॥ ५ ॥ गुरु
प्रसन्नजेहनेहुआ ॥ जाग्योतेहनोजाग्य ॥ कर्मनिवडथ
यावेगलां ॥ मोहतणोनवीलागं श्री ॥ ६ ॥ पीरनीरपटं

(२)

नरो ॥ राजहंसजिमलोइ ॥ करेएमविगतेकरी ॥ धर्म
तेवीरलोकोइ श्री०॥७॥ सूत्रमाहेसघलेअछे ॥ धर्म
अधर्मविचार ॥ पणतेजाणेचतुरजे ॥ तेहनाविविधप्र
कार श्री०॥८॥ धर्मअधर्ममिश्रह ॥ ज्ञेयहेयआदेय
॥ विविचरीतानुयथास्थिते ॥ जाणेएनवज्ञेय श्री०॥
९॥ अनुयोगेसातनयकह्या तेसवीवीहु अवतार ॥ तेपण
जाण्याजोइये ॥ निश्चेनेववहार श्री०॥१०॥ बीअअ
गेबीजेगुणे ॥ विय झयणेजिनदेव ॥ त्रिणिपक्षविस्तरीभ
ण्या ॥ कहिस्वुंतेसंखेप श्री०॥११॥ ग्रहकरसण वलि
आपण ॥ तेहनोसविव्यापार ॥ पंचविषयनोपोषवो ॥
पुत्रादिकपरिवार श्री०॥१२॥ सेषपरीग्रहसवीमिली ॥
अर्थकामआरंभ ॥ पापअढारनोसेविवो ॥ कुडकपट
छलदंज श्री०॥१३॥ मिथ्यातीजेमिश्रसुं ॥ करेक्रिया
अविचार ॥ ज्ञानाहीनतेबापडा ॥ त्रिणिसयत्रेसठिप्र
कार श्री०॥१४॥ अधर्मपक्षमाहेसहुं ॥ भाखेइमअरि
हंत ॥ धर्मपक्षहवेमनधरो ॥ साधुसुगुरुगुणवंत श्री०
॥१५॥ पंचमहाव्रतआदरी ॥ पालेपंचाचार ॥ सुमति
गुपतिब्रह्मसंजुआ ॥ छांड्यांपापअढार श्री०॥१६॥ ज
यणांचाले उढ रहे ॥ बेसेसुएआउत ॥ जयणेभासे भुंज

(३)

ए ॥ धर्मपक्षसंजुत श्री० ॥ १७ ॥ मिश्रपक्षश्रावकं
कह्या ॥ जाणेतत्त्वविचार ॥ देशविरतिनिरतिधरे ॥
टालेतसुअतिचार श्री० ॥ १८ ॥ जीवघाते आदेजिहा ॥
अंतेजासुमिच्छित ॥ एकथकीविरत्याअछे ॥ एकथकी
अविरत्त श्री० ॥ १९ ॥ साधुअपेक्ष्क्षाअणुव्रती ॥ तिहना
पंचप्रकार ॥ सातसिखाव्रततिहमिल्या ॥ इमसवि
मिल्यावार श्री० ॥ २० ॥ पोसहसालाप्रमुखजे ॥ धर्म
तणा अवठंभ ॥ करेकरावेअनुमते ॥ मनमानाणेदंभ
श्री० ॥ २१ ॥ जिनगुरुवंदेवाजणी ॥ चतुरंग दल मेलेवि
॥ दीक्ष्क्षाउछवआदिदे ॥ साहमिजगतिकरेवि श्री० ॥
२२ ॥ एहनाजेदअछेघणा ॥ अधर्ममिश्रनेधर्म ॥ नि
श्वेववहारेकरी ॥ समकितचारीतमर्म श्री० ॥ २३ ॥ अ
र्थकामआरंभजे ॥ ववहारेतेअधर्म ॥ समकितस्युंदा
झेरहे ॥ निश्वेतिणेएधर्म श्री० ॥ २४ ॥ धर्मकाजआरं
भजे ॥ उभयप्रकारेमिश्र ॥ छंडेवामननविकरे ॥ क
रिवाचितजगीस श्री० ॥ २५ ॥ पोसहसामाइककरे ॥ व
वहारेतेधर्म ॥ निश्वेमिश्रतेजाणीए ॥ लागेममताक
र्म श्री० ॥ २६ ॥ तेहवस्तुहिवेमनधरो ॥ पटद्रव्यजीव
काय ॥ द्वीपजलाधि गिरि कंदरा ॥ चउगइसासनाय

श्री०॥२७॥ देवलोकसिद्धि घनोदही॥ घन अथ तनविह
 वात ॥ लोकअलोकादिकबहु ॥ ज्ञेयवस्तुविरूपात श्री०
 ॥२८॥ हेयतेकहीयेछांडिवो ॥ दुखकरविषयकपाय ॥
 पंचप्रमादतेरकाठिया ॥ कर्मरिंजछहकाय श्री०॥२९॥
 विकहा चउसघलीक्रिया॥ मदअडपापअठार ॥ एदेपा
 डीवानगी ॥ टालीलहेभवपार श्री०॥३०॥ आदेय सु
 खसंपतिकरु ॥ दंसणनाणचरित्त ॥ तपसंयमसंमिती
 गुती ॥ ब्रह्मचर्यनवगुति श्री०॥३१॥ सामाचारीदस
 विधे ॥ समदमदसविधधम्म ॥ उपादेयइत्यादिजे ॥
 पालेटालेकम्म श्री०॥३२॥ विधितेजेविघटेनही ॥
 आवश्यकविहुंकाल ॥ चउवीहसंघसमाचरे ॥ दिवस नि
 सो अंतराल श्री०॥३३॥ श्रीवीरेजेविधिआदरी ॥ भा
 पतिपढमंग ॥ तेविधिसाधुसमाचरे ॥ इत्यादिकमनरं
 ग ॥ श्री०॥३४॥ चरिततेनामलेइकहे ॥ तिहंनान्नप्र
 कार ॥ अधम्ममीसवल्लिधम्मते ॥ हेयुपादेअवतार
 श्री०॥३५॥ चेफाकोणिकनरपति ॥ झूझ्याविणठालोक ॥
 दुखविपाकदसजेकह्या ॥ पापेपड्याबहुशोक श्री० ॥ ३६
 ॥ गोसालेरुपिवालिया ॥ नागसिरीरुपीघात ॥ सोमिल
 चरितअधम्मए ॥ करिपांम्या अतिपात श्री०॥३७॥ हेय

चरितएजाणिये ॥ हवेमिश्रअधिकार ॥ श्रावकसम
 कितदृष्टीए ॥ धम्मकाजिव्यापार श्री०॥३८॥ रुपजद
 त्तरथजोतरी ॥ उदायनकोणिकराय ॥ चतुरंगदल मेली
 करी ॥ जईवंध्यागुरुपाय श्री०॥३९॥ साहमीजोजन
 पुखली ॥ महोछवचरणजमाली ॥ कूणिकदीधीवधाम
 णी ॥ परदेशीदानशालं श्री०॥४०॥ प्रतिमापूजीद्रुप
 दी ॥ विजयादिकवलीदेव ॥ सुरियाजेनाटककरयो ॥
 वत्रीसविधमंडेव ॥ श्री०॥४१॥ चित्तिचारेहयवरदम्या ॥
 फरहोदकधम्मकाजि ॥ मंत्रिसुवुधिसुरहीकरयो ॥ वो
 ध्योजितशत्रुराज श्री०॥४२॥ मूकीजिनछउमथपणे
 ॥ शीतलतेजूलेश ॥ खंदकसनमुखऊठीउ ॥ गौतमगयो
 ति ऐदेश श्री०॥४३॥ नागेशिरीधम्मवोपए ॥ हीलीसीस
 समक्ष ॥ रोहोरोयोगुरुदुपे ॥ काजेजिनप्रत्यक्ष श्री०॥
 ४४॥ चरीतमिश्रइत्यादीजे ॥ हियडास्युंअवधार ॥ निं
 दप्रसंसानहुकरे ॥ साधुसुगुरुव्रतधार श्री०॥४५॥ नां
 देतसुधम्महेलना ॥ थापेतसुआरंज ॥ दुपणलागेविहु
 परे ॥ वलतोधम्मदुर्लज श्री०॥४६॥ आणंदादिकआ
 वंके ॥ वारव्रतउचार ॥ कीधोपालयोनिर्मलो ॥ प्रति
 मावहियइग्यार ॥ श्री०॥४७॥ अंतेअणसणआदरी ॥

पाम्यास्वर्गनिवास ॥ एकभवंतरेपामशे ॥ शिवपुरसुप
 संवास श्री०॥४८॥ मेघकुमारचारित्रलियो ॥ गजसुक
 मालसुबाहु ॥ ढंढणधन्नेतपकीउ ॥ अर्जुनआदिएसु
 साहु श्री०॥४९॥ गजसुकमाल अहियासिउ ॥ सोमिल
 कृतअतिदुख ॥ ततखिणकम्मखयकरी ॥ लाधोशिव
 पुरसुख श्री०॥५०॥ धम्मरुचीएकतूंबडो ॥ आहारयो
 ततकाल ॥ जीवदयानेकारणे ॥ लाधोसुखविशाल श्री
 ॥५१॥ चरितधम्मएसंजल्यो ॥ एसहुनेआदेय ॥ इत्या
 दिकजेआदरे ॥ तैपामेशिवश्रेय श्री०॥५२॥ पढमउ
 वंगिजिणिभण्यो ॥ जहठियवादिजाणि ॥ जेजगहूंतो
 जेहवो ॥ केवलदर्शननाणि श्री०॥५३॥ ठाणंगेएकादि
 थी ॥ लोकादिकदशठाण ॥ चउथेअंगेइणिपरे ॥ को
 डाकोडिप्रमाण ॥ श्री०॥५४॥ पन्नवणादिकआगमे ॥
 प्राएजहठियहोए ॥ ज्ञेयहेयआदेयए ॥ हियोविचारीजो
 ए ॥ श्री०॥५५॥ जगवइअंगेजमकह्यो ॥ निश्चेनेववहा
 र ॥ संपेपेसुणीएहथी ॥ सघलेकरोविचार श्री०॥५६॥
 माझिठारातिकही ॥ नीलीशुकनीपंख ॥ पीतहलदका
 लीगुली ॥ धवलोषीरसशिसंख श्री०॥५७॥ मीठीसाक
 रनेपज ॥ कडुडालिंबसुतिख ॥ इत्यादिकरसजाणिवा ॥

फरसिएछारीलुख श्री०॥५८॥ ववहारेनिश्चेहवे ॥
 पंचवरणरसपंच ॥ गंधदुआडफरसातिहां ॥ इकइकन
 हीखलपंच श्री०॥५९॥ बोलइग्यारश्रवणसुणी ॥ मन
 शुकरोविचार ॥ जेजिहांमिलतोतेतिहां ॥ जांखोश्रुतअ
 नुसार श्री०॥६०॥

॥कळस॥ इग्यारपदएसूत्रसाषिए ॥ सुगुरु
 मुखीअवधारिये ॥ आदेयपदमनवचकाए ॥ आदरोहे
 यवारीये ॥ ज्ञेयवस्तुस्वरूपजांणी ॥ धर्मसुमनराखिए ॥
 सुरिंदश्रीपासचंदसीसे ॥ समरसिंघइमजाखिए ६१
 इतिश्रीउपदेशसाररत्नकोशइग्यारबोलसझायसंपूर्ण.

આ ગ્રંથ વાંચનાર પુરુષો પ્રેત વિનંતી.

૬

સમ્યક્તાના

અભિલાષી પુરુષોને,

વિનતી કરે છું કે, આ પચમ

કાળને વિશે અસજ્જતી (એટલે પચ

માહાવ્રત અગીકારે કરીને, છ કાળની હીશાને

વિશે પ્રવર્તવું તથા અબ્રહ્મચર્યનું શેષન કરવું તે)

નામા દસમા અચ્છેરાના ભોરથી, તે અસજ્જતી લોકોએ લોક

પ્રવાહ રૂપ નામ ધરમ, ભોળા લોકોને દેખાડીને કેવળ ઉલટે મારગે

પ્રવર્તીવ્યાછે, એવું જાણીને આ ગ્રંથના કર્તાપુરુષોએ ધણાભવ્ય જીવને ઉપ

મારને અર્થ ધણા સિધાત અનલોકન કરીને, દેવગુરુ ધરમનું સ્મરણ ઓળખાવના અર્થે, આ

ગ્રંથ બનાવ્યોછે, તેમા પણ પ્રથમ ગુરુની ઓળખાણ વીશિષ્ટ પ્રકારે કરાવીછે

અને પ્રસંગે કુગુરુના લક્ષણ ઓળખાવ્યા છે, કેમકે પ્રથમ ગુરુની

ઓળખાણ કર્યાવીના દેવધર્મની અધા રૂડીરિતિ થાય નહિ તે

માટે આ ગ્રંથ સજ્જન પુરુષોએ ઉપયોગ દેખને વાચી

તેનો શમ્યક પ્રકારે વિચાર કરીને તેવા વીતરાગ

ની આત્માથી ઉલટા ચાલનાર નામગુરુ

ઓનો સસર્ગ છોડવાનો અપ કરે

વાને આજસ્ય રાખવુંનહિ

એજ વિનતિ

છે

ગી. ઉ.

अथ

श्री सुमती नागील चरित्र.

चोपड़ बध.

॥ श्रीगौतमसुधर्मास्वामीभ्योनमः ॥ चोपड़ ॥
बालपणालगेशीलेधीर ॥ नीलकमलदलकांतिशरीर ॥
समुद्रविजयशीवादेवीनंद ॥ नेमिनमुंआणीआणंद ॥ १ ॥
जसुगुणतणोनलाभेपार ॥ अतिशयचोत्रीससोहेसार ॥
वचनतणाअतिसयपांत्रीस ॥ तासचरणवंदुनिसदीस ॥
॥ २ ॥ मनशुधेसंज्ञारुसदा ॥ सरसवचनआपेसारदा ॥
तसअणुसारैकरुंचोपड़ ॥ सुणोसयणएकमनाथइ ॥ ३ ॥
त्रणतत्वछेजगमांसार ॥ देवअनेगुरुधर्मविचार ॥ तेदे
खाडेथीगुरुसाच ॥ एछेनिश्चलआगमवाच ॥ ४ ॥

सूत्र ॥ तहारूवस्वर्णभंते ॥ समणस्सवा ॥ माहणस्सवा ॥
किंफलापब्बुवासणा ॥ पंनत्ता ॥ गोयमा ॥ सवणफला ॥ सवणे
णभंतेकिंफले ॥ गोयमानाणफलेइत्यादि ॥ (भग.)

गाथा ॥ सवणे नाणेअ विज्ञाणे ॥ पच्चख्खाणेअ संजमे ॥
अण्हए तुवेचेव ॥ वोदाणे अकिरिया सिद्धी ॥ १ ॥ (भग.)

चो.जिनवचश्रवणज्ञानविज्ञान ॥ प्रत्याख्याणसुसंजमजा
ण ॥ रंहीतांस्त्रवतपवलीवोदाण ॥ अवगतक्रियासिद्धि

गुणखाण ॥ एदशवचनसुगुरुदाखवे ॥ आगमसाचत
 ऐनाखवे ॥ तिऐकारणमोटागुरुराय ॥ जेहथीलहीए
 धर्मउपाय ॥५॥

॥ दुहा ॥ गुरुदिणयरगुरुहिमकरण ॥ गुरुदी
 वोगुरुदेव ॥ अप्पहपरहपरंपरह ॥ गुरुदरिसावेभेय ॥१॥

चो. तेगुरुनाछेगुणछत्रीस ॥ पंचिंद्रीवशिकरणजगी
 स ॥ नववाडेनितुपालेशील ॥ वरजेच्यारकपायस-
 लील ॥६॥ पंचमहाव्रतपूराधरे ॥ पंचाचारेंनितुसंचरे ॥
 पंचसमितित्रिणगुप्तिदयाल ॥ तसुसेवानोकीजेढाल ॥७॥

दुहा ॥ कुरुखसिंवलचतधण ॥ निच्चोलंबीहथ्य ॥
 एहासुहगुरुवांदिए ॥ तारणतरणसमथ्य ॥ १ ॥ तथा ॥
 अरुकरअरुकइकिंपिनईहइ ॥ चउगइजवसंसारहबीह
 इ ॥ किरियामारगकहविनमुच्चइ ॥ एहवाधम्मीसुगुरु
 बुद्धइ ॥२॥ चो. जोप्रसादहुएगुरुनोवणो ॥ तोलहिएसंग
 मसुखतणो ॥ केशीगुरुपरदेशीभूप ॥ जोज्योसूत्रेता
 ससरूप ॥८॥

॥ गाथा ॥ बहुसुखवसहस्साण ॥ दायगामोयगादुहसयाण ॥
 आयरिआकुडमेअं ॥ केसिपएसीयतेहेऊ ॥१॥ (उपदे)
 ॥ चोपाई ॥ देवमांहे जिम मोटो इंद्र ॥ ज्योतिप

चक्रमां हिंजिमचंद्र॥ प्रजामां हिंजिममोटोराय॥ गच्छमां
हेतेमसुगुरुकहाय ॥९॥

गाथा ॥ पडिस्वोतेयस्सी ॥ जुगप्पहाणागमोमहुरवको ॥
गंभीरोधीमंतो ॥ उवएसपरोयआयरिउं ॥१॥ अपरिस्सावीसोमो॥
सगहसीलोअभिग्गहमईउं ॥ अविकथणोअचवलो ॥ पसंतहियउं
गुरुहोई ॥२॥ कईयाविजणवरिंदा ॥ पत्ताअयरामरंपहंदाउं ॥
आयरिएहिंपवयणं ॥ धारिज्जइसंपयसयलं ॥३॥ जहसुरमणाणइं
दो ॥ गहगणतारागणाणजहचंदो ॥ जहयपयाणनरिंदो ॥ गणस्स
विगुरुत्तहाणंदो ॥४॥ (उपदे.)

॥ चोपाई ॥ जेहनेपोतेवड्डुलापुन्य ॥ तेगुरुसंग
मपामेधन्य ॥ लहिस्येधर्मसोहलोतेह ॥ देवभावेगुरु
सेवेजेह ॥१०॥

गाथा ॥ पुत्तेहिंचोइयापुरेकडेहिं ॥ सिरिभायणभविंसत्ता
॥ गुरुमागमेसिभद्धा ॥ देवयमिवपब्जुवासंति ॥१॥ (उपदे.)

॥ चोपाई ॥ गुरुछेशासननाआधार ॥ भविकजी
वनातारणहार ॥ साचाकहेवचनजिनतणां ॥ तेजिनवरं
समतसुभामणां ॥११॥ कुगुरुतणोजेकरस्येसाथ ॥ तेदे
स्येदुर्गतिनेइथाथ ॥ सुमतितणोसंभलोविचार ॥ कुगुरुसं
गिजवभम्योअपार ॥१२॥ कुगुरुकुसंगतिणेंटाजियो॥सू

त्रवचननितुसंज्ञालिये ॥ सुणोसुगुरुमुखेतेहनीविगति
॥ किमन्नवमाहिभमियोसुमति ॥ १४ ॥

गाथा ॥ पंचेएसुमहापावे ॥ जोनवज्जिज्जगोयमा ॥ सं
लावादीहिंकुसीलादी ॥ भमेहिंसोसुमतीजहा ॥ १५ ॥ (महा.)
चो. कुगुरुसरिसजोकरेआलाप ॥ तोपुणलागेवहुलुं
पाप ॥ तसुसंगतिवरजेजेजाण ॥ तेपालेसुधीजिनआ
ण ॥ १६ ॥

गाथा ॥ आलावो संवासो ॥ वीसंभो संववो पसंगोय ॥
हीणायारेहिंसमं ॥ सव्वजिणिदेहिंपडिकुट्टो ॥ १७ ॥ (उपदे)
चो. लोकमाहिछेएव्यवहार ॥ कुसंगनोकरिवोपरिहार
॥ नीलअनेतापसनोसंग ॥ जोओपोपटकथाप्रसंग ॥ १८ ॥

गाथा ॥ गिरिसुयपुष्पसुआणं ॥ सुविहिअआहरणकारण
विहिनुं ॥ वज्जिज्जसीलविगले ॥ उज्जयसीले हविज्जजइ ॥ १९ ॥
(उपदे.) श्लोक ॥ मातापेकापितापेको ॥ ममतस्यचपाक्षिणः ॥
अहंमुनिभिरानीतः ॥ संतुनीतो गवाशिभिः ॥ २० ॥ काव्य ॥ गवा
शिनांवैसगिरःशृणोति ॥ अहंतुराजन्मुनिपुंगवानां ॥ प्रत्यक्षमेत
द्वत्तापिदृष्टं ॥ संसर्गजादोपगुणाभवन्ति ॥ २१ ॥ (साहित्ये)

चो. अरथीसांचामारगतणो ॥ संयमतपपांलेजेघणो
॥ पंचकुशिलतजेजोनही ॥ तोसर्वकरेनिरर्थकसही ॥ २२ ॥

गाथा ॥ जीवेसम्मग्गमाइत्ते ॥ घोरवीरतवंचरे ॥ अच
यंतोइमेपंच ॥ सव्वकुब्जातिरत्थयं ॥१॥ (माहा.)

चो. कुसीलपासथाऊसन्ना ॥ सच्छंदसंसत्तापंचना
॥ संगतजेनिरखेपुणनहीं ॥ एहवातछेआगमेकही ॥१८॥

गाथा ॥ कुसीलोसन्नपासये ॥ सच्छंदेसवलेतहा ॥ दिट्ठि
एविइमेपंच ॥ गोयमाननिरखकए ॥१॥ (माहा.)

चो. पूछेगौतमकहोगुरुराय ॥ कवणसुमतिहूओकिणि
ठाय ॥ कुगुरुसंगकीधोतिणिकेम ॥ तेहविचारकहोछे
जेम ॥१९॥ श्रीगुरुकहेसुणोसविसाधु ॥ सुमतिएजिम
कीधोअपराध ॥ तसुचरित्रजाखुविस्तरे ॥ कुगुरुथकी
जिममनऊतरे ॥२०॥ सघलाद्विपसमुद्रविचाल ॥ जं
बूद्धीपजिसोहोइथाल ॥ एकलाखजोयणतसुमान ॥ ते
विचालेछेमेरुप्रधान ॥२१॥ तेमंदरथी दक्षिणदिशिण ॥
क्षेत्रजरतछेनामेइसे ॥ तसुवीचालवईताढ्यगिरींद ॥ ति-
हांछेविद्याधरनाचंद ॥ २२ ॥ तेहथीदक्षिणपुरेरसे ॥
नयरकुशस्थलनामेवसे ॥ जीहांकणेमोहोटाजीनप्रास
द ॥ नीतुंपुजाघंटानानाद ॥२३॥ कंचणकलसधजाल
हलहे ॥ वातीधूपअगरमहमहे ॥ रासरमेजावेजावना ॥
मननेरंगेचंदलोकना ॥२४॥ तीहांछेमंदीरनरपतीतणां ॥

अतीउंचानेरलीयामणां ॥ मोटोगढकोसीसाउल ॥ मो
 होटीचीहुंदीसेचारेपोल ॥ २४ ॥ व्यापारीबहुलातिहां
 वसे ॥ रिधिगणीरंगेउल्लसे ॥ चोरासीचहुटेव्यापार ॥
 सरवरवापीकुपनपार ॥ २५ ॥ तेणेनयरीछिराजागुणी ॥
 प्रजापालजसकीरतीघणी ॥ दानवंतसंग्रामेसूर ॥ कुल
 मंडणदीपेजीमसुर ॥ २६ ॥ वैरीगंजएनेनीकलंक ॥ क
 लासंपूर्णजिसोमयंक ॥ पुरोपरीवारेचंडार ॥ दीसेइंद्र
 तणेअणुसार ॥ २७ ॥ जसउपजेनहीकदीएशोक ॥ वसे
 इर्यातीहांबहुलालोक ॥ जेहसदाव्यसनीदानना ॥ अ
 तीलोनीछेजसमानना ॥ २८ ॥ बीहेअनाचारथीसदा ॥
 साधुसंगइछेसर्वदा ॥ परनुंधनलेवापांगला ॥ परनारी
 जोवाअंधला ॥ २९ ॥ मुंगापरअवगुणबोलवा ॥ मुख
 परपासेमागवा ॥ कलाबहुतरनाछेजाण ॥ रुपवंतवैश्र
 मणसमाण ॥ ३० ॥ वसेतीहांवेव्यवहारीया ॥ धनिपुरा
 परउपगारीया ॥ नागीलअनेसुमतीतसनाम ॥ श्रावक
 धर्मकरेअनिराम ॥ ३१ ॥

॥ श्लोक ॥ पात्रेत्यागीगुणरागी ॥ भोक्तापरिजनैः सह ॥

॥ शास्त्रेबोद्धारणेयोद्धा ॥ पुरुषपंचलक्षणः ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. जाणेजीवाजीवविचार ॥ पुण्यपापनालहेप्रकार ॥

आश्रवसंवरनेनिर्जरा ॥ बंधमोक्षलहेनवततखरा ॥ ३२ ॥

देवनागभूतादिकजेह ॥ धर्मथकीनचलावेतेह ॥ जिन
 आगमनाजाऐअर्थ ॥ सुगुरुवचनसंभालेसमर्थ ॥ ३३ ॥
 अंतरंगप्रतीतिजेहोय ॥ तसुप्रतेएहवुंभाखेसोइ ॥ पापग्रं
 थसंसारअसार ॥ सांचोश्रीजिनचाखीतसार ॥ ३४ ॥
 दानदीइउघाडेवार ॥ श्रावकनांवरतपालेवार ॥ आठ
 मचउदसीअंम्मावसी ॥ पुनीमपर्वबुधीमनवसी ॥ ३५ ॥
 इणीचिहुंपर्वपोसहलेसही ॥ वलीअवरदिनअवसरल
 ही ॥ दसंपरकारेकरेपचखाण ॥ देशविरतिपालेजीन
 आण ॥ ३६ ॥

॥ सूत्रं ॥ चाउदस इमु दिइ पुण्णमासिणीसु पडिपुन्रपोसहं
 सम्ममणुपालेमाणा बहुहिंसील वय गुण वेरमण पच्चखाण पोसहो
 ववासोहिं अप्पाणंभावेमाणाविहरइ ॥ (भग.)

चो.जिणवरनामहीइंसंजरे॥पापीनीसंगतीपरीहरे॥
 संविभागमुनीवरनेकरे ॥ सामग्रीजोगेअवसरें ॥ ३७ ॥
 देवगुरुमातपीतानीभगती॥करेसदातेजाणीजुगति॥मन
 शुद्धेनकरेमीथ्यात॥श्रावकगुणइकव्रीसविख्यात ॥ ३८ ॥

॥ गाथा ॥ धम्मरयणस्सजुगोअख्कुदो॥ रुवंग् पगइसो
 मो ॥ लोगणिव अकूरो ॥ भीरु असदो सदखिक्खो ॥ १ ॥ ल

हे ॥ ४८ ॥ निर्दयभावपुणाहंकार ॥ तृष्णा कर्कसवच
नउच्चार ॥ नीचपात्रप्रीयदिनरात्य ॥ पांचुफिरेलक्ष्मीसं
गात ॥ ४९ ॥

॥श्लोक॥ निर्दयत्व महंकार ॥ तृष्णा कर्कशभाषणं ॥
नीचपात्रप्रियत्वंच ॥ पंचश्रीसहचारिणः ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. परअथवाजुएनापणो ॥ चंचलभावकरेअति
वणो ॥ अछेभलीपणसघळेजाय ॥ साधुचोरनेसाथेथाय
॥ ५० ॥ दुहा. सगालियेतस्करहरे ॥ आंगिजलेजली
जाय ॥ लेनरपतिव्यंतरअहे ॥ लच्छीनकेहनिथाय ॥ १ ॥
सायरवप्पमुरारिपिय ॥ चंदहजेवडजाय ॥ लच्छी हिं
डेघरिहिंघरि ॥ महिलाएहस्वजाव ॥ २ ॥ चो. आयुपिशुन
धनस्वारथमीत्र ॥ देहएहनांविषमचरीत्र ॥ करेविक्रीया
एहअकाल ॥ जिमबंधाएमांछोजाल ॥ ५१ ॥

॥श्लोकः॥ आयुषोराजचित्तस्य ॥ पिशुनस्यधनस्यच ॥
अर्थस्नेहस्यदेहस्य ॥ नास्त्यकालोविकुर्वतः ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

॥गाथा॥ कोअथिसयासुहिर्ड ॥ कस्सवलच्छिधिराइंपि
माइं ॥ कोमच्चुणानगहिर्ड ॥ कोगिदोनेनविसएहिं ॥ १ ॥ (उपदे.)

॥श्लोकः॥ सद्भावोनास्तिवेद्यानां ॥ स्थिरतानास्तिसंपदां
॥ विवेकोनास्तिमूर्खाणां ॥ विनाशोनास्तिकर्मणां ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

॥गाथा॥ खणमित्तदिट्टनट्टा ॥ हालच्छेजेणतेणतक्कोमि ॥
तडिलयतरंगसुरधणु ॥ दब्बेहिंकयाइमावहणे ॥१॥ (उपदे.)

उक्तंच ॥ जइविहुसूरुसुनुद्विविअख्खणु ॥ तांहिंविनासइल
च्छिपइख्खणुं ॥ पुरुषगुणागुणमुणणपरंमुह ॥ माहिलहनुद्विपयंपइजं
नुह ॥१॥ ॥काव्यं॥ बुद्बुदफेनसमानोजीव ॥ तदपिनविरमातिलो
कः क्लीवः ॥ धनमदयौवनविद्यागर्वः ॥ कतिपयादिवसैर्यास्यतिसर्वः ॥१॥

दुहा ॥ एकदीहालखजेलहे ॥ एकलहेलख्सवाय ॥
एककौडीपुणनविलहे ॥ वायेवाउकुवाए ॥ १ ॥ धन
यौवनठकुराइयां ॥ सदासरसनहोई ॥ जिमरूपहतिम
माणुसह ॥ छांहफिरंतिजोई ॥ २ ॥ धनवंतमिनगर्वक
रि ॥ पिखविपट्टरूआइं ॥ चउदहसहसवहूतरे ॥ मुंज
गयंदगयाइं ॥ ३ ॥

॥काव्यं॥ ररेकामिनिमावहगर्व ॥ तनुधनयौवनमित्थासर्व ॥
इंद्रजालमिवमायाभासं ॥ ज्ञातेतत्त्वेविगतिविलासं ॥१॥ (साहित्ये.)

चो.संपदआपदमोहोटांलहें ॥ नाहानानेस्युंजाइ
रहे ॥ एमजाणीमनराखेठामि ॥ नितुसंभारेत्रीभुवनस्वा
मि ॥५२॥ दूहा ॥ चंद समुदह सुपुरिसह ॥ एह
तिहूंडकसहाउ ॥ खणिवढेखाणिउहठे ॥ मनिनाणइं
वसाउ ॥ १ ॥

॥श्लोकः॥ संपदामापदांचापि ॥ महतामेवसंभवः ॥ कृ
शतापूर्णताचापि ॥ चंद्रएवचोडुपु ॥१॥ (साहित्ये.)

॥काव्यं॥ शशिदिवाकरयोर्ग्रहपीडनं ॥ गजभुजंगविहंग
मबंधनं ॥ मतिमतांचसमीक्ष्यदरिद्रतां ॥ विधिरहोबलवानितिमेम
तिः ॥१॥ काव्यं॥ प्राप्तव्यमर्थलभतेमनुष्यो ॥ देवोपितंलंघयितुं
नशक्तः ॥ तस्मान्नशोकोनहिविस्मयोमे ॥ यदस्मदीयंनहितत्परे
पां ॥१॥ (साहित्ये.)

चो. तेछेश्रावकसहजसुजाण ॥ चिंतेएहछेकर्म
प्रमाण ॥ जेणेत्रवसरजेहवोडुएउदय ॥ तेणेंतेहवोत्र
हियासंहदय ॥ ५३ ॥

उक्तंच ॥ कवहीकूरकपूरनसुचइलोयणे ॥ कवहीलूणनपु
ज्जइउप्परिभोयणे ॥ कवहीसब्जणछोडिदुरब्जणि चिचयइ ॥ परि
आंअइड्युं दैवनचावइत्युं नचिचयइ ॥१॥

चो. इहांनकेहनांचालेप्राण ॥ कोईनसवलोकर्म
समाण ॥ मोटाकृतकर्मछुटेनही ॥ विणुंनोगवेवातएसही
॥५४॥ दुहा ॥ मासखमणहलखकिय ॥ दिन्हीकणय
हकोडि ॥ तोयनशक्योवीरजिण ॥ अप्पुंकम्मविछोडि ॥

॥५५॥ कर्मआगलनकोसपराणो ॥ देवदाणवरायनरा
णो ॥ नीरडुंवघरिवह्युंहरीचंदे ॥ भालडीमरणलाधमु

कुदे ॥ २ ॥

श्लोक ॥ सुताराविक्रीतासुजनविरहं पुत्रमरणं ॥ विनीताया
स्यागोरिषुवहुलदेशेचंगमनं ॥ हरिश्चंद्रो गजावहति सलिलं प्रेतसद-
ने ॥ अवस्थैकायस्याप्यहविपमाः कर्मगतयः ॥१॥ (साहित्ये.)

दूहा ॥ समयसुजुव्वणसमयधण ॥ सहूइसमय
समंथ ॥ गोपिनिरखीअरजुने ॥ सोधणुहरस्योपच्छ ॥१॥

॥ काव्यं ॥ कहरिश्चंद्र. कांसजदास्यं ॥ कइलासूनुः कचनट
लस्यं ॥ कचवनकटं कासौरामः ॥ कटुरेविकटो विधिपरिणामः ॥१॥

चो. पृथवितणुं राजनेनार ॥ पांडववेठाजुएहार ॥ ल
पमणारामअनेजानकी ॥ वनजाएकर्ममहीमाथकी ॥५५॥

श्लोक ॥ कर्मणोहि प्रधानत्वं ॥ किं क्वति शुभाग्रहाः ॥ विधि
एदत्तलशोपि ॥ रामः प्रव्रजितो वने ॥१॥ (साहित्ये.)

चो. दशमस्तकरावणनां जोइ ॥ दीठां भुंइरडवडतां सोइ
॥ हरीश्रेणिकनरकगती लहे ॥ कर्मविपाककहो कुणकहे

॥५६॥ दूहा ॥ मासिविणुमाथामां हि ॥ अक्षरजे आगे लि
ख्या ॥ अधिकनओछाथाय ॥ चट्टातेचायउभणे ॥

१ ॥ चो. एहनावमनमां हि धरे ॥ चिंताअरतिकांइनक
रें ॥ मनचीत्युं तेइमहीजरहें ॥ होणहारसरखुं फललहे

॥५७॥ दूहा ॥ चितासयरमसोसि ॥ चित्तमचिताक

रघणी ॥ चीत्त्युंजास्येपोसि ॥ रामहूत्रोलंकाधणी ॥ १ ॥

चो. थोडेऊंचोनीचोथाय ॥ तुलांदंडनोएहजन्याय ॥

उत्तमनोछेएहसन्नाव ॥ किमेनआणेहीणसन्नाव ॥ ५८ ॥

उदयसमयरातोहूएसूर ॥ आथमतोपणजीमसींदुर ॥

संपदआपदपांमेघणुं ॥ तोहीनफेरेमतआपणुं ॥ ५९ ॥

श्लोक ॥ उदयेसवितारक्तो ॥ रक्तश्चास्तमनेपिच ॥ सं

पत्तौचविपत्तौच ॥ महतामेकरूपता ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. ठेद्यातरूवरपुणपालवे ॥ खीणोससीहरपुरोहुवे ॥

एहवीमनविमासएकरी ॥ सत्ववंतरहेसाहसधरी ॥ ६० ॥

॥ श्लोक ॥ छिन्नोपिरोहतितरुः ॥ क्षीणोप्युपचीयतेपुनश्च

द्रुः ॥ इतिविमृशंतःसंतः ॥ संतप्यंतेविपद्यापि ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

गाथा ॥ साहसमवलंबंतो ॥ पावइहियइत्थिअंनसंदेहो ॥ जे

पुत्तमंगविरहेनि ॥ राहुणाकवालिउमूरो ॥ १ ॥

चो. प्रायेनिरधनजोनरहोय ॥ दयानआणेतेम

नसोय ॥ कूडकपटनेकुव्यापार ॥ करतोसंकनधरेल

गार ॥ ६१ ॥

काव्यं ॥ बुभुक्षितः किंनकरोतिपापं ॥ क्षीणानरानिःकरुणा

भवंति ॥ आख्याहिभद्रेप्रियदर्शनस्य ॥ नगंगदत्तः पुनरेतिकुपं ॥ १ ॥

चो. जेनरकपणनआपेदान ॥ तेहुएपणनवद

द्रनिदानं ॥ ढालीद्रेपीड्योपापजकरें ॥ वलीपापीदलि
द्रीअवतरें ॥ ६२ ॥

काव्यं ॥ अदत्तदोषेणभवेद्वरिद्री ॥ दरिद्रदोषेणकरोतिपापं
॥ पापादवश्यंनरकंप्रयाति ॥ पुनरद्विद्रीपुनरेवपापी ॥ १ ॥ (साहित्ये)

चो. घरघरभीक्षाचरकहेइस्युं ॥ धोरेदानविमा
सोकीस्युं ॥ नहीतोथास्योअम्हसारीखा ॥ अणदीधा
नाएहपारीखा ॥ ६३ ॥

श्लोक ॥ कथयंतिनयाचंते ॥ भिक्षाचारागृहेगृहे ॥ यद्य
स्तिकंचित्तद्देहि ॥ अदातुफलमीदृशं ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. एहवांपापतणांफलजाण ॥ लहकत्रहकने
अंतरकाण ॥ ओसीसीनवानीजेज ॥ कूडाकरातणाजेमे
ळ ॥ ६४ ॥ पापीलोकसरिसव्यापार ॥ मायावंचअने
कप्रकार ॥ थापणमोसादीकजेपाप ॥ तेहतणोनवीमंडे
व्याप ॥ ६५ ॥ सुरपणोसंग्रामेजणाय ॥ दातासतदुर
जिपपरखाय ॥ विनियेसीष्यपरीक्षाहोय ॥ नीरधनप
णेंमीत्रगुणजोय ॥ ६६ ॥

गाथा ॥ वसणेमित्तपरिखेखा ॥ सुहडपरिखेखायहोइसंगामे ॥
विणएसिसपरिखेखा ॥ दाणपरिखेखायदुक्काले ॥ १ ॥ (उपदे.)

चो. सीलजेरापेसंकटपडें ॥ सतीनामजेनारी

(२४)

चडे ॥ सत्त्ववंततिमनिरधनपणे ॥ सार्हसरापेंआदरघ
णें ॥ ६७ ॥ वरदाध्योअगनीएकरीदेह ॥ पणनवीव्रत
खंडिजेएह ॥ व्रतराखीनेमरणजन्तुं ॥ पणनवीजीवितव्र
तवेगलुं ॥ ६८ ॥

गाथा ॥ सच्चवयाणपडिवन्ना ॥ पालणागुरुभारतिव्वहणा
॥ धीरापसन्नवयणा ॥ जणणीजणयंतितेविरला ॥ १ ॥ (उपदे.)

काव्य ॥ वरंपविठंजलियंहुयासणं ॥ नयाविभग्गंचिरसंचियं
यं ॥ वरंहिमच्चुसुविसुद्धकम्मणा ॥ नयाविसीलखलियस्सजीविअं ॥ १ ॥

चो. दुधसवारेजेदोहीयुं ॥ वीजेटंकेदहींतेथयुं ॥ क्षी
रसमुद्रजलथोजेनही ॥ नहीवीकारमोहोटानेसही ॥ ६९ ॥

श्लोक ॥ गवादीनांपयोन्येद्युः ॥ सद्योवादाधिजायते ॥ क्षी
रोदधेस्तुनाद्यापि ॥ महतांविकृतिःकुतः ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. गुरुसाषिएकीधांपचखांण ॥ तेनवीलोपेजा
तेप्राण ॥ व्रतलोपेदुपपामेजीव ॥ इसेभावतेरहेसदी
व ॥ ७० ॥

श्लोक ॥ प्राणांतिपिनभंक्तव्यं ॥ गुरुसाक्षिश्रुतं व्रतं ॥ व्रतंभ
गोहिदुःखाय ॥ प्राणाजन्मनिजन्मनि ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. जोभुइंजारेशेपसलसलें ॥ मेरूनामचुधरजोचले ॥
ज्योतिपचक्रजोभुइंअवतरे ॥ तोउत्तमनुंवलेंयुंफिरे ॥ ७१ ॥

गाथा ॥ जइचलइमंदरोसुसइसायरो ॥ तहसइसयउं

दिसिचक्रं ॥ तहविहुसप्पुरिसाणं ॥ पयंपिअनन्नहाहोइ ॥ १ ॥

चो. वळीतेमनमांहीचिंतेएम ॥ दानपुंन्यकहोचालेकेम

॥ रूडोभावेतोहिजग्रही ॥ जोघरसंपदहोवेसही ॥ ७२ ॥

काव्यं ॥ नयनेननेताविनयेनशिष्यः ॥ शीलेनलिंगीप्रशमेन
साधुः ॥ जीवेनदेहःसुकृतेनदेही ॥ वित्तेनगेहीरहीतो नभाति ॥ १ ॥

चो. जोहूएगांठेपरीघलदांम ॥ तोमनवंछीतसजिंका

म ॥ देवजगतीसामीसनमान ॥ अष्टाईपूजानेदान

॥ ७३ ॥ पात्रतणोतोथाएपोष ॥ तोकीजेसज्जनसं

तोष ॥ राजामानेजनसदूनमे ॥ सवीकेहनेनरदीठोग

मे ॥ ७४ ॥ दुहा ॥ मनहिमनोरथउपजें ॥ तेमनमांहीर

हंति ॥ पुणप्रमाणकोनवीचडे ॥ जेघरिलछीनहूंति ॥ १ ॥

चो. सगासदूतोजीजीकरें ॥ तोदसदीसीमहिमावीस्तरें ॥

तोलहीएआदरबदूमाना ॥ जोघरविलसेंनवेनीधाना ॥ ७५ ॥

गाथा ॥ तासयणाणंमिच्छी ॥ तापुत्ताभुवणआयरोताव ॥ क

मलदलच्छीलच्छी ॥ नापिच्छइनिददिद्वीए ॥ १ ॥

गाथा ॥ जाविहवोतापुरिस्स ॥ होईआणावडिच्छउंलोउं ॥

गालिउदयंघणंविज्जुला ॥ विद्रंपरिच्चयई ॥ १ ॥

चो. गुणहीणोगुणवंतमनाय ॥ रूपहीणशुभरूपकहाय ॥

(२६)

जडपंडितनेकायरसूर॥ एसवीलपमीनागुणपूर॥ ७६॥

काव्यं॥ विगुणमविगुणद्वंद्वस्वहीणंपिरम्मजडमविमदंमंतं॥
मंदसत्तपिसूरं॥ अकुलमविकुलीणंतं पर्यंतिलोया॥ नवकमलदल
छीजंपलोएइलच्छी॥ १॥

चो. करेसहूधनवंतनीआस॥ वंछेसहूधनवंतसंवास॥
जुओहिइंवीमासीसंत॥ सफलातरूपंखीसेवंत॥ ७७॥

श्लोक॥ वयोवृद्धास्तपोवृद्धायेचवृद्धाबहुश्रुताः॥ सर्वेतेधनवृद्धस्य॥
द्वारेतिष्ठतिक्रिकराः॥ १॥ (साहिसे.)

दुहा॥ एकसाजएनेपेत्रडुं॥ जांनरीयातांडोह॥
उवीहल्याओउल्हस्या॥ शुद्धीनपुछेकोइ॥ १॥

चो. तेदिनलेषांमाहेनही॥ जेणेदिनदाननआपेअही॥
दानविनानरनेलहेशोभ॥ दानंधर्मसघलानोथोन्न॥

७८॥ दुहा॥ किजेकरकरोपरए॥ करतलिकरमकरि
ज्ज॥ जिणिदिनिकरतलिकरनही॥ तिणिअप्पोमगणि

ज्ज॥ १॥ चो. दानथकीकीरतिविस्तरें॥ दानेकांतिश
रीरेधरे॥ दानेवेरीथाएमीत्र॥ दानतणुंछेवडुंचरीत्र॥ ७९॥

गाथा॥ दाणेणफुरइकीत्ती॥ दाणेणहोइनिम्मलाकंती॥ दा
णावज्जियहियउ॥ वयरीविहुपाणियंवहर॥ १॥

चो. देपीएहवीपडीअनाथ॥ वेवंधवआलोचेंसाथ॥

बुद्धीविमासैंछेतेघणुं ॥ धनविणजीवितस्युंनरतणुं ॥ ८० ॥

॥ श्लोक ॥ जीवंतोपिमृताःपंच ॥ श्रूयंतैकिलभारत ॥ दरिद्रो
व्याधितो मूर्खः ॥ प्रवासी नित्यसेवकः ॥ १ ॥

चो. धनविणुनरनेआदरकीस्यो ॥ कणमांहीजेहवो
कुकसो ॥ आदरविणुंजीव्यांस्युंकाज ॥ लोचनवि
णुंस्युंकीजेराज ॥ ८१ ॥ सज्जनसनेहधरेंतांहासहू ॥ मा
यवापबंधवसुतवहू ॥ पणनवीकोएथाएसाथ ॥ जवमा
एसनेंहूएअणाय ॥ ८२ ॥ दुहा ॥ मुठमवाहिरिंजोइ ॥
एपाएवामेलावडो ॥ धनकारणसहुकोइ ॥ तुजकारण
कोईनहीं ॥ १ ॥ चप्पटवाक्य ॥ किसकावेटाकिसकीव
हू ॥ आपसवारथमिलियोसहू ॥ चप्पटवोलेआलपं
पाल ॥ जेतापूलातेतीजाल ॥ २ ॥ चो. जसुधनतंसवं
धवपरीवार ॥ धनपाखेकोनचमेवार ॥ धनहीणानेभ
लोविदेस ॥ पणनवीसज्जनमांहिकलेस ॥ ८३ ॥

॥ गाथा ॥ जस्सधणंतस्सजणो जस्सथोतस्सबंधवावहवे ॥
धणरहिउँउमणूसो ॥ होइसमोदासपेसेहिं ॥ १ ॥

दुहा ॥ वलिपरदेसवसाइया ॥ वलिसेव्योवनवास ॥
माणपण्ठासज्जणा ॥ वलिकियोसज्जणवास ॥ १ ॥

॥ गाथा ॥ माणपण्ठाजनतणुं ॥ तोदेसडाचइब्ज ॥ मा

दुब्बज्जणकरपल्लवइ ॥ तांसिब्बंतभमिब्बज्ज ॥१॥

चो. तेमाणसजेरापेमान ॥ बीजाफोकवीणासेधान ॥
आपणडुंराखेवानीरे ॥ श्रीफळत्रणवाडकरेंधीर ॥८४॥

गाथा ॥ सिरनालियरसमाणो ॥ तिहुयणमब्बज्जमितरुअरो
नथि ॥ नियनीररख्खणट्ठा ॥ तिनिविवाडीकयाजेण ॥१॥

चो. उत्तमनेंतोएहनिधान ॥ जेपामेंआदरबहूमांन ॥
मध्यमवंचेधननेमान ॥ केवलइहेअधमनिधान ॥८५॥

श्लोक ॥ उत्तमामानमिच्छंति ॥ धनमानौहिमध्यमा ॥ अ
धमाधनमिच्छंति ॥ मानोहिमहतांधनं ॥१॥

चो. पणसाजणसंवासेंरही ॥ दीणवयणतेआगलिकही
॥ जेकरियेव्यापारहरीति ॥ तेआपणेनमानेचिति ॥८६॥
दुहा ॥ अहपीअइमानससरे ॥ अहनिसिआइरहंति
॥ हंसहएहपरिस्वडी ॥ छिल्लरिजलिनपियंति ॥१॥

श्लोक ॥ मूर्खस्यकाव्यकरणं ॥ गीतमकंठस्यललितमध
नस्य ॥ जरतोवैशपागमनं ॥ परिभवकारीणिचत्वारि ॥१॥

चो. पूरवन्नवतपतप्यानघणा ॥ जेणेपोहोचेंवंचीतम
नतणा ॥ हवेस्युंचिंताकीजेवहू ॥ पुन्यथकीपांमीजेसहू
॥८७॥ दुहा ॥ धंवेकीधाधूजि ॥ धंधाविणुधुजे
नहीं ॥ पहीलवरास्यामूजि ॥ पोतेसुकृतनसंचियुं ॥१॥

रेमनअप्पाखंचिधरिं ॥ चिंताजालिमपाडी ॥ फलति
 तोपरीपामीए ॥ जितोलिह्योनिजाडि ॥२॥ अस्थिभवं
 तरसंचियुं ॥ पुन्नसमग्गलजास ॥ तसुवलतसुमइतसुसि
 रिअ ॥ तसुतिहूअणजणदास ॥३॥ चो. इणकारणजईए
 परदेश ॥ ठामपालटेदशाविशेष ॥ कर्मपरीक्षाजाणीजाय ॥
 मनपणपस्तावोनवीथाय ॥८८॥

श्लोक ॥ गंतव्यं नगरशतां ॥ व्यवसायशतानि शिक्षित
 व्यानि ॥ भूषति शतं च सेव्यं ॥ स्थानांतरितानि भाग्यानि ॥१॥

गाथा ॥ दिसइविविहिचरिअं ॥ जाणिज्जइसयणदुज्जण
 विसेसो ॥ अण्णणं च कलिज्जइ ॥ हिं डिज्जेतेण पुहवीए ॥१॥

श्लोक ॥ योननिर्गत्य भिः शेषां ॥ विलोकयति मेदिनिं ॥ अ
 नेकाश्चर्यसंपूर्णा ॥ सनर कूपददुरः ॥१॥

चो. एहविमासणमनमांकीध ॥ जथासकतीसंवलव
 लीलीध ॥ बेवंधवचाल्यापरदेश ॥ दैवगतीचितवेविशेष
 ॥८९॥ दुहा ॥ केकूंकणकेकाच्छी ॥ केपाटणिकेपारकरि
 ॥ समयजेमाहरेवांच्छि ॥ साजणसविजुजुआकरया ॥१॥
 दुहा ॥ कहिंमालवकहिंसंखपुर ॥ कहिंवच्चरकहिंनट्ट ॥
 सुरसुंदरिनच्चाविए ॥ दैविहिदलेविमरट्ट ॥२॥

चो. दीनपणुंनविमनमाहिंधरे ॥ लपमीतणोमनोरथकरे

॥ अथ तपोपुरुषारथघोरा॥ तिकाजेदुःखस्वमेकठोर॥ ९० ॥

श्लोक ॥ धनमेर्जयकाकुस्थ ॥ धनमूलमिदं जगत् ॥ अंत
रैव पश्यामि ॥ निर्धनस्य मृतस्य च ॥ १ ॥

चो. भुख्यानविद्याकरणजीमाय ॥ तरस्याकाव्यरस
नपीवाय ॥ छंदे किणिहिनकुलं उधरयो ॥ कलासयलि
धनमोटोकरयो ॥ ९१ ॥

काव्यं ॥ बुभुक्षितैर्व्याकरणं न भुज्यते ॥ पिपासितैः काव्यर
सो न पीयते ॥ न छंदसा केनचिदुद्धृतं कुलं ॥ हिरण्यमेवार्जयनिःफ
लाः कलाः ॥ १ ॥ गाथा ॥ वल्लभदेववसीकरण ॥ अवरसवे
अकथय ॥ जिणदीठे मुणिवरेटले ॥ तस्मिन् पसारइहय ॥ १ ॥
श्लोक ॥ शीलं शौचं कांति ॥ दासिण्यं मधुरिमाकुलं जन्म ॥ न
विराजन्ते सर्वा ॥ प्ययहीनस्य पुरुषस्य ॥ १ ॥

चो. मोटोकष्टगरथमेलतां ॥ महाकष्टवलितेराप्रतां ॥ लाज
हाणविह्वं परिंजिहाकष्ट ॥ परिग्रहइणिकारणे अनिष्टा ॥ ९२ ॥

श्लोक ॥ अर्थो नांमर्जने दुःखं ॥ अर्जितानां च रक्षणे ॥ आ
येदुःखं व्ययेदुःखं ॥ धिगर्थो नर्थमोजनं न ॥ १ ॥

चो. अलिसंकरतां धननलहीए ॥ क्रोय रप्रणुं न धरीइं हिइं ॥
उद्यमं करतां हूए धनरिद्धा ॥ उद्यमं करतां लिहीए सीध ॥ ९३ ॥

श्लोक ॥ आलस्यं हि मनुष्याणां ॥ शरीरस्यो महान् रिपुः ॥

नोऽस्त्युद्यमसमोऽत्रिधुः ॥ कृत्वायंनावसीदति ॥१॥

दुहा ॥ साहससीआलच्छीहवए ॥ नहूकायरपुरिसाह

॥ कन्नहकुंडलरयणमय ॥ अनुकज्जलनयणांहं ॥१॥

श्लोक ॥ उद्यमसाहसं धैर्यं ॥ बलं बुद्धिः पराक्रमं ॥ पदै
ते यस्य विद्यन्ते ॥ तस्माद्देवोपशंकते ॥१॥

चो ॥ सहेपराजवघणाअपार ॥ कायरठामनतजेलगार ॥

सुपुरुषतेसाहसआदरें ॥ देशदेशांतरपणसंचरे ॥१४॥

श्लोक ॥ त्रयः स्थानं न मुंचन्ति ॥ काकाः कापुरुषामृगाः ॥
अपमाने त्रयो याति ॥ सिंहासत्पुरुषा गजाः ॥१॥

चो ॥ समरथनेस्योलागेभार ॥ स्युंदूरेजसुहूएव्यापार ॥

कलावंतनेकीरुपोविदेश ॥ प्रीयवादीनेसगाअसेस ॥१५॥

श्लोक ॥ कोतिभारः संमर्यानां ॥ किंद्रव्यं वसायिनां ॥
कोविदेशसुविद्यानां ॥ कः परः प्रियवादिनां ॥१॥

चोपाई ॥ वळीमनमांहिंचितेइस्युं ॥ धनमांहीमुंक्युंछे

कीस्युं ॥ पूरवपुन्यतणेसुपसाय ॥ मनमानीसंपदसवी

थाए ॥१६॥ दुहा ॥ जेजाउपरदेहिं ॥ परमंडलपुनउ

जणे ॥ नरनिललडितणेहिं ॥ आगेअस्वरअधिई ॥१॥

गाथा ॥ धम्मेणकुलपसई ॥ धम्मेणयेदिव्वस्वसंपत्ती ॥

धम्मेणधणसंमिद्धो ॥ धम्मेणसविथ्थडाकित्ती ॥१॥

दुहा ॥ धर्मेहयगयसंपजे ॥ धर्मेरणमाराज ॥ धर्मे
मनवंचितलहे ॥ धर्मेसीजेकाज ॥ १ ॥ कुंकुमकज्ज
लकेवडो ॥ कंकणकूरकपूर ॥ कोमळकप्पडकव्वरसा ॥
एपुन्यहअंकुर ॥ २ ॥

काव्य ॥ सुकुलजन्मविभूतिरनैकधा ॥ प्रियसमागमसौरव्यप
रंपरा ॥ नृपकुलेगुरुताविमलयशो ॥ भवतिपुन्यतरोःफलमिदं ॥ १ ॥

चो. धर्मतणाजेकहीएजांण ॥ साचीपरखेजिननीआण ॥
अवरपदारथगणेअसारा ॥ धर्मतणाछेसगपणसारा ॥ १७ ॥

गाथा ॥ विहडंति सुआ विहडंति वंधवा ॥ विहडइ सुसंचिउ
अथो ॥ इक्कोकहविनविहडई ॥ धम्मोरेजीवजिणभणिओ ॥ १ ॥
दुहा ॥ तेपुणअरथीछेधर्मना ॥ तिणिआणेरूडीवा
सना ॥ जोपामीरुपेधनसंयोग ॥ तोविलसीसेसघ
लाजोग ॥ १ ॥ आसमच्छंडिसरेहिया ॥ जांजीवेतांसीम ॥
वळीचलेरुपेदीहडा ॥ नाउजारुपेईम ॥ २ ॥

काव्य ॥ अंगंगलितंपलितंमुंडं ॥ दशनविहीनंजातंतुंडं ॥
वृद्धोयातिगृहीत्वादंडं ॥ तदपिमुंचतिआशापिंडं ॥ १ ॥
चो. धर्मठांमेवदूधनवावरुं ॥ दुरवललोकसुखेंथापरुं ॥
जोनहीपुगेमननीआसा ॥ तोमंडीरुंधर्मअभ्यासा ॥ १८ ॥

गाथा ॥ चिंतानामेणनई ॥ आसासलिलेणपूरियावई ॥

बुद्धोसिमंदास्य ॥ संतोसतरंडएलग्न ॥१॥

श्लोक ॥ उच्चैर्मनोरथाःकार्याः ॥ सर्वदैवमनस्विना ॥ नि
धिस्तदनुमानेन ॥ संपदेयततेतरां ॥१॥

श्लोक ॥ नित्यमित्रसमादेहः ॥ पर्वमित्रसमोजनः ॥ प्र
णाममित्रसमोधर्मः ॥ कार्यसत्पदवाञ्छिना ॥१॥

चो. जीवमकदीएतृपतोथाय ॥ जोहूएदेवअनेवलीराय ॥
जेजीनवांणीराताजीव ॥ तसमनमानेधर्मसदैव ॥१९॥

काव्यं ॥ असुरसुरपतीनांयस्यभोगैर्नृतृतिः ॥ कथमिहम
नुजानांतस्यभोगेपुतृतिः ॥ जलनिधिजलपानात् योनजातोवितृष्णः ॥
नृणश्शिखरगतांभयानत किंसतृष्येत् ॥१॥

चो. पामीर्युंजोसाधुसंजोग ॥ तोआदरस्युंसंयमजोग ॥
एकदीवसपाल्युंचारीत्र ॥ आपेउत्तमसुखवीचित्र ॥१००॥

गाथा ॥ एगादिवसंपिजीवो ॥ पव्वब्जमुवागउअनन्नमणो ॥
नईवेनपावइमुखवं ॥ अवस्सवेमाणिउहोइ ॥१॥

श्लोक ॥ नचराजभयंनचचौरभयं ॥ इहलोकमुखंपरलो
कहितं ॥ नरदेवनतंवरकोल्लिकरं ॥ अमणत्वमिदंरमणीयतरं ॥१॥

चो. इसामनोरथश्रावकधरे ॥ साधुतणागुणमनिसंजरे ॥
धर्मतणोजावेपुणजोइ ॥ कीधोकीमेननिःफलहोइ ॥१०१॥

श्लोक ॥ यन्नकामार्थयशसां ॥ कृतोपिविफलीभवेत् ॥ पु

पुण्यकर्मसमारंभः संकल्पोपिननिःफलः ॥१॥

चो॥ सगासंणीजाकारणबहू ॥ जीवकरेछेत्रारंजसहू ॥

पणतसफलएकलोचोगवें ॥ सगोनकोईभीरुहुवें ॥ १०२ ॥

सूत्रं ॥ संसारमावन्नपरस्सअट्ठा ॥ साहारणंजंचकरेइकम्मं ॥

कम्मस्सतेतस्सउवेयकाले ॥ नवंधवावंधवयंउवंति ॥ १॥ (सुयग.)

दुहा ॥ इकहजीवहकारणे ॥ मारमजीवसयाइं ॥

अज्जकिकालकिमरणछे ॥ पामिसदुखसयाइं ॥ १॥

चो॥ इस्यामनोर्थमनमांहेकरया ॥ आघेरामारगसंचरया ॥

एकगृहीनेमुनीवरंपंच ॥ दीठादेखीतागुणसंच ॥ १०३ ॥

इणेअवसरनागीलकहेवांण ॥ सांभलसुमतीकरोमन

ठांण ॥ साधुसाथआपणनेंमील्यो ॥ मनचींत्योमनो

रथफलयो ॥ १०४ ॥

श्लोक ॥ भवंतिभूरिभिर्भाग्यै ॥ धर्मकर्ममनोरथाः ॥ फलं

तियत्पुनस्तेहि ॥ तत्सुवर्णस्यसौरभं ॥ १॥

चो॥ जइएसार्थेहवेएहने ॥ साधुसंगफळमोटोमने ॥

सीउतावळहवेकीजीए ॥ धर्मतणोलाहोलीजीए ॥

१०५ ॥ दुहा ॥ ॥ रसिवा ॥ जालागेतांला

इए ॥ पाछेपंथअपार ॥ जिह

श्लोक ॥ ॥ शनि

पुनातिकालेन ॥ सद्यःसाधुसमागमः ॥१॥

श्लोक ॥ रोगिणांसुहृदोवैद्याः ॥ प्रभूणांचाटुकारिणः ॥

मुनयोदुःखदग्धानां ॥ गणिकाःक्षीणसंपदां ॥१॥

चो. श्रावकनोछेएहआचार ॥ साधुभगतीनितुकरेवी
चार ॥ ज्ञानप्रमुखपांमेगुणघणा ॥ जेहथीहूएसुखसी
वगतीतणा ॥ १०६ ॥ सुमतीकहेजीमितुम्हनेगमे ॥
वचननलोपुंइणेसमें॥वीनयवंततेहजकहेवाइ॥मानेमात
पीतागुरुभाई ॥१०७॥

श्लोक ॥ जानीयात्प्रेयणेभृत्यान् ॥ बांधवान्व्यसनागमे ॥

मित्रंचाणदिकालेच ॥ भार्याचविभवक्षये ॥१॥

चो. देशदेशछेपरीघलनार ॥ देशदेशबंधवसंसार॥दोही
लोबंधवसगोविदेश॥तेणकारणमानवोविशेष ॥१०८॥

श्लोक ॥ देशेदेशेकलत्राणि ॥ देशेदेशेचबांधवाः ॥ तंदे

शनैवपश्यामि ॥ यत्रभ्रातासहोदरः ॥१॥

चो.तोतेतसुसंगातेमल्लि॥मारगजातांमनअटकलेजोयो
साधुतणोआचार॥नागीलनेनवीरुच्यालगार ॥१०९॥

श्लोक ॥ श्रोतव्येचक्रतौकणौ ॥ वाग्वुधिश्वविचारणे ॥

यःश्रुतंनविचारेत् ॥ सकार्यंविदतेकथं ॥१॥

चो.नागीलनेनवीरुच्यालगार ॥ नेमीनाथत्रीभोवन्नवि

(३६)

रुयात॥जादववंसेतीलकसमान॥शंपलंछनदशधेणुपत
नुमान॥११०॥जेहनेनामेटळेसेताप॥भूरीभवांतरनाजा
एपाप ॥ सुरतरुजीमवंचीतद्येसोय ॥ बावीसमोजिणेस
रजोय ॥१११॥

श्लोक ॥ दर्शनात्दुरितद्वंसी ॥ वंदनाद्वाञ्छितप्रदः ॥ पूज
नात्प्रकःश्रीणां ॥ जिनःसाक्षात्सुरद्रुमः ॥११॥

चो.तेजिनवरजगमांहिभाण॥ तेहतणुंमेहेसुण्युवखाण॥
जेमुनीवरजगहूएएहवा॥ नजोइएद्रष्टीएतेहवा॥११२॥

सून ॥ जेएवंविहेअणगारंखेभवाति ॥ तेयकुसीले ॥ तेदि
ठिएवि ॥ निरिखखडनकण्ठांति ॥१॥ (माहानि.)

चो. तेकारणएमुकोसंग ॥ एनिश्चयदुरगतीनुंअंग ॥ ए
हनेसंगेमोहटादोप ॥ आगमछेएहवोउदघोप ॥११३॥

गाथा ॥ अगीयथकुसीलेहिं ॥ संगंतिविहेणवोसिरे ॥ मो
खवमगासिमेविग्धं ॥ पहंमितेणगेजहा ॥११४॥

चो.जलतीअगनिदेहदाजवए॥ पुण
वए ॥ मंत्रतंत्रवीणुंज ॥ ५ ॥

वपाप ॥११४॥

गाथा ॥ पञ्ज
पाणंडहिन्तासि ॥ ६ ॥

घोरदिष्टिविसर्हं ॥ इतंतं पिसंमल्लिया ॥ नागियं धंकुं सीलाहं ॥ २ ॥

चो. पंथे चोरतणे दृष्टांत ॥ मोक्षपंथमां वीधन करंत ॥ अगीतां
 र्थकुशील प्रसंगा ॥ त्यागोतरीवः मतीचंगा ॥ ११५ ॥ आपण
 जास्यूं खीण एकरही ॥ जिन आणा भंजीस्यूनही ॥ अमर अ
 सुरनरवर जे भला ॥ ते नही जिन आणा वेगला ॥ ११६ ॥
 दुहा ॥ जिण पुजे जिन वर न मे ॥ जिण हन खंडे आणा ॥ जे जि
 ण वाणी रत्तडा ॥ ते जाणिजे जांण ॥ १ ॥ चो. एहस्युंदरी
 सननें संलापा ॥ करतां लागे अतीघणोपाप ॥ नागील इम सु
 मतीने कही ॥ वेठो हाथ सुमतीनो ग्रही ॥ ११७ ॥ आघोनवी
 ले तेह नो सांथा ॥ मुके नही सुमतीनो हाथा ॥ सुमती विमासे मन
 मां हे इस्थुं ॥ कहो हवे की जे इहां कीस्युं ॥ ११८ ॥ गुरुवळीमा
 तपीति विडजाइ ॥ नगनीने उत्तरन देवाइ ॥ शास्त्ररिति छे एह
 वीजिहां ॥ हा हां देव करुस्युं इहां ॥ ११९ ॥

गाथा ॥ गुरुणो मायावितस्स ॥ निष्ठभायात हेव भगिणीणं ॥
 नथुत्तरन देव जे ॥ हां देव भणां मोर्कितथ ॥ १ ॥

चो. एजे कां इचे आदेश ॥ ते करवो शुभ अशुभ असेस ॥ पण
 हुंतोनरही सकुं आज ॥ इणि अवसरन हुं करी इलाज ॥ १२० ॥
 अथवां किमजी वहाउ पडे ॥ जे ठबंधवछे वापहतुले ॥ अशुचि
 भरचोने नागे अंगा ॥ वाळरम्यो एहने उछंगा ॥ १२१ ॥ अथवा

एहनेपंडितपणुं॥छेतोक्यांबोलेअतीघणुं॥वचनविमासी
नेबोलीए ॥ तोतेअमृतसमतोलीए ॥१२२॥

गाथा ॥ महुरनिउणंधोवं॥कब्जावडिअंगवियमतुच्छं।
पुवंमइसंकलिअं ॥ भणंतिजंधम्मसंजुत्तं ॥१॥

दुहा ॥ वचनविमासीनेकहे॥एउत्तमनूंअहीनाए ॥ अवि
चार्युंजिमतिमकहे॥तेतोसहीअजांण॥१॥ चो.एहमोहो
टागुणवंतासाध ॥तेहेनोएबोलेअपराध ॥ तोएहनूंस्युंपं
डीतपणुं॥रीषीनिंद्यानुंदुषणघणुं॥१२३॥ पणकांडकहू
उतरइहां ॥अवसरवलीपांमीस्युंकीहां ॥ अवसरविणुंजे
कहिएबोला॥तेनवीसोचालहेंतीटोल॥१२४॥दुहा ॥ अ
वसरपाखेबोलिए॥सहूकोकहेगमार॥उल्हाणोजोफूकि
ए॥तोमुहन्नरियेछार॥अवसरअवसथिएहिं॥नीगमिउनी
चागिए॥नउंहाटगएहि ॥ वारविसाहीलाभरुपइ ॥ २॥
चो.अवसरवहालोवुठ्योमेह॥अवसरेंआव्यांसगांसनेह
॥दीजेछाणपर्विगूहली॥वेकररायउडावेसली॥१२५॥सु
मतीइस्युचिंतेछेजाम॥जाण्योनांगीलमनपरिणाम॥ पं
डीतनरनीएहजरीत॥आकारेंजेजांणेचीत॥१२६॥दुहा॥
आप्यातणाअहीर॥हरहीआवुजेनही॥वातातासूवीर ॥
सदानकीजेसूरिया ॥१॥

श्लोक ॥ आकारैरिंगितैर्गत्या ॥ चेष्टयाभाषणेन च ॥ नेत्रव
क्त्रविकारेण ॥ लक्ष्यते तर्गतमनः ॥ ११ ॥

चो. वात उदीरीपशुपणलहें ॥ प्रेरचाहयगयभारेवहें ॥ पंडी
तनरजांणें अणकह्यो ॥ बुद्धीतणो फल एहवोलह्यो ॥ १२७ ॥

काव्यं ॥ उदीरितोऽर्थः पशुनापि गृह्यते ॥ हयाश्वनागाश्ववहंति नो
दिता ॥ अनुक्तमप्युहति पंडितो जनः ॥ परैरंगितज्ञानफलाहिबुद्धयः ॥ ११ ॥

चो. मुढपणानुं मोटुंकष्टा ॥ फोकें आणें क्रोधकनीष्टा ॥ नलहेरु
डाविरावीचार ॥ पृथ्वीने उपावेचार ॥ १२८ ॥

श्लोक ॥ कष्टं खलु मूर्खत्वं ॥ कष्टं खलु यौवनेपिदारिद्र्यं ॥ कष्टा
दपि कष्टतरः ॥ परगृहवासप्रवासश्च ॥ १२ ॥

दुहा ॥ रेकरतारअयाण ॥ विरुकियोवरासिउ ॥ मुरिख
सिरिसहनाण ॥ सींगमसरिज्यानवहथां ॥ १ ॥ चो. पर्वत
सीपरभीलनेसंग ॥ भमवुंजलुं आपणडेरंग ॥ इंद्रलोकपण
मुखसोथा ॥ रही एनहीवचन एआथा ॥ १२९ ॥

श्लोक ॥ वरपर्वतदुर्गेषु ॥ भ्रातृवनचरैः सह ॥ नो मूर्खज
नसंपर्कः ॥ सुरेंद्रभवनेष्वपि ॥ १२ ॥

चो. हवणां स्युंकही एहने ॥ क्रोधअरथवीनातेहने ॥ क
लकलतुं अतीदेखीतेला ॥ नवीकीजेतिहां पाणीजेला ॥ १३० ॥

दुहा ॥ मूहजोइ एमुहाडि ॥ तोमाणसचोलाविए ॥ कटिकि

देस्पेगालि॥तोसूभुतनसाविए॥१॥ नारिंगकरिनेसेवि
यो॥पाकोहूंतोबोर॥मुहदेषोमाणसंतणु॥बोलावोतोढोर
॥२॥ चो. चडतेपुरेनवीपेसीए॥चडतेक्रोधेनवीबोलीए॥
चडतेतावनउपधदेया॥पंडितरीतअछेजगीएह ॥१३१॥

इलोक ॥ नांनुपूरेप्रवेष्टव्यं ॥ वक्तव्यंनोरुपांभरे ॥ ज्वरा
दौनौपधंदेयं ॥ नीतिरेपाविषाश्रितां ॥२॥

चो. स्वीएएकबोलेतोकांडकहूं॥त्यांलगेंहूंअणबोल्थोर
हूं॥टलेतेटलेतेहनोक्रोध॥पछेलहेसाचोप्रतिबोध॥१३२॥

दुहा ॥ क्रोधवसेंजीवजांहांहूवे ॥ त्यांनवीबुजेधर्म ॥
पालकनमुचीतणीपेरे ॥ श्रीब्रह्मकहेएमर्म ॥१॥

चो. स्वीएएकएमवीमासीरहें ॥ नागीलश्रावकअवस
रलहें ॥ धर्मतणोतेसेहेजेनीलो ॥ चित्तविचारकरेअतीज

लो॥१३३॥ एहनोटाळुंमनसंदेह ॥ कहाविनानविवुझे
एह ॥ इमजांणीनेबोलेइस्युं ॥ भाइताहरुंदूपएकीस्युं

॥१३४॥ अथवादोपनहिकालनो ॥ एहछेदोषकर्मज्ञा
लनो ॥ हितबुद्धीएजेकहिएवांणी ॥ तिहांसहोदरको

पेप्रांणी ॥१३५॥

गाथा ॥ नोदेमितुभंदोसंनयाविकालस्सेदोमदोसमहं ॥
जांहीयबुद्धिइसहोयराविभणियापकुंप्ति ॥२॥

गाथा॥ जीवाणंचियएथं ॥ दोसंकम्मवृत्तालकसियाणं ॥

जेचउगइनिषिडणं ॥ हिउवदेसंनवुझंति ॥१॥

चो.रागद्वेषकदाग्रहकरे ॥ मोहमिथ्यातघणेरुंधरे ॥ ताल
पुट्टविपथईपरिणमे ॥ हितउपदेशअमृतनविगमे ॥१३६॥

गाथा ॥ घणरागदोसकुग्गह ॥ मोहमिच्छत्तखलियमणाणं

॥ भाविसंतालउडं उवएसामयपइन्नं पि ॥१॥

चो.मूरषनरनेजेउपदेश ॥ तेहुएकोपजणीसुविसेसा ॥ पायुं
दूधजीसोसापने ॥ तेनिःकेवलविपट्टदिने ॥१३७॥

श्लोक ॥ उपदेशोहिमूर्खाणां ॥ प्रकोपायनशांतये ॥ पयः

पानंभुजंगानां ॥ केवलंविषवर्द्धनं ॥१॥

चो.एमसांभालिनेबोल्होसुमति ॥ जाईकांलागीतुजकुमती
॥ नण्योगण्योतुंसघलुंशास्त्रातुंजेकहेनिंदीएनपात्रा ॥१३८॥

निजपरसंसहीलापरतणी ॥ आपेमछरदेखीगुणी ॥ मु
पथीबोलेआलपंपाला ॥ अधोगतीजाएततकाला ॥१३९॥

श्लोक ॥ स्वश्लाघापरनिंदाच ॥ मत्सरोमहतांगुणैः असंब

द्रप्रलापिच ॥ आत्मानंपातयत्यधः ॥१॥

चो.निजगुणपरअवगुणबोलवा ॥ परपासेकांइजाचवा ॥ दी
नहउत्तरकरवाजणी ॥ जीवहाजडहुएसज्जनतणी ॥१४०॥

श्लोक ॥ स्वगुणपरदुःखंच ॥ वक्तुंयाचयितुंपरं ॥ अर्थिनंच

निराकर्तुं ॥ सतांजिह्वाजडायते ॥१॥

चो. पेहलांगुणअवगुणदेखीएगुणलेईअवगुणउवेखीए
। समकतिधरनुंएअहिनाए। तुंकांभुलेसहजसुजाए १४१

गाथा ॥ सव्वथउचियकरणं ॥ गुणणराउरइयजिणवयणे

॥ अगुणेसुयमब्जथो ॥ सम्मदिट्ठिस्सलिंगाए ॥१॥

दुहा ॥ अवगुणजंपेगुणचवे ॥ नचवेनिठुरवाणी ॥ माणसरू
पेदेवगणि ॥ देवहहोएकिपाणि ॥१॥ चो. एहनागुणतुंहिए
विमास ॥ एतपतपेमासअर्धमास ॥ अन्नपानवस्त्रलेईसूज
ता ॥ जोगासनदीसेसाधता ॥१४२॥ उन्हालेसहेआताप
ना ॥ खमेस्वेदमलदुखदेहना ॥ सीतवातअहियासेंधणा ॥
केरेविविधअजीग्रहधारणा ॥१४३॥ भणवानोएकरेंअ
ज्यास ॥ एहनवीरहेकीहांनीतवास ॥ क्रोधलोअथीवेग
ला ॥ तपजपसंजमपूरीकळा ॥१४४॥ इंद्रियदमीआणेव
सहंस ॥ सूकादीसेलोहीमंस ॥ एसासाधुनाअवगुणकहे ॥
तोतुंस्योपरमारथलहे ॥१४५॥ जेहूएपापीदुर्जनघोर ॥
कुमतीकदाग्रहपीड्यीकठोर ॥ तेबोलेदुपणपरतणा ॥ नर
कतणीगतीनांवारणा ॥१४६॥ दुहा ॥ दुज्जणसूईअ
णुसरे ॥ पगपगच्छिदकरंति ॥ सज्जणतागासुत्तजिम ॥
तेच्छिदामुदंति ॥१॥ चो. मोटानाछेगुणजोयवा ॥

पणतसकसमलनविधोयवा ॥ जगचालेजिममादलम
 द्यो॥हुएनीरसअतीचाव्योकढ्यो॥१४७॥दुहा॥नरहन
 रिंदहारिसिकुलह॥वरकामिणिकमलाह॥एतापारनपुछे
 ॥किंकुसलतणसाह॥१॥

॥श्लोक॥ मधुभारतकस्तूरी ॥ नृपवेद्यातपस्विनां ॥ एते

पांतुगुणाग्राह्याः ॥ पारंपर्यनशोधयेत् ॥१॥

भाषा ॥ अतीमथीउंहुवेकालकुटा॥अतीताण्युंतुटे॥ अती
 चाव्युहूएरसविहुण॥अतीजरियुंफूटे ॥१॥

॥गाथा॥ अतिचडिआनकीरइ ॥ मित्तकलत्तेसुसामिभि

च्वेसु ॥ दहियंपिहोइमहिअं ॥ नासइनेहोनसंदेहो ॥१॥

चो. वीजेअंगेवैतालीनामा॥अध्ययनबोल्याछेअभीराम॥

तिहांघणानिंद्यानापापबोल्याछेतसुटाळोव्यापा१४८॥

कर्मतजेजिमअहिकंचुली॥आठमदेमुनीनरमेवली॥ ना

मजासकहीएइखणि॥तेनिंद्याटालेपापीणी ॥१४९॥

गाथा ॥ तयसंचजहाइसेरयं ॥ इतिसंखायमुणीणमज्जंति

॥ गायत्रतरेणमाहणे ॥ अहसेयकरीअनोसइखिणी ॥१॥

चो. तुंछेआवकसहीअतीजलो॥ज्ञानविज्ञानतणोवलीनि

लो॥तेजांणीभलीभापासमिति॥वचनखडीबोलेएमसुम

ति॥१५०॥उद्वारदसवैकालीकजोइ॥परअपवादकहेनर

सोइ॥तेतसुभखेपूठनुमांस॥एगाथातुंहिएविमास॥१५१॥

गाथा ॥ अपुच्छिउनभासिड्जा ॥ भासमाणस्सअंतरा ॥

पिट्ठिमंसंनखाइड्जा ॥ मायामोसंचविड्जए ॥२॥ (दशवै.)

चो.जावजीवपाळेचारीत्रा॥मोटातपजेकरेविचित्रा॥निंदांकरतातेसवीआळा॥जुआविमासीउपदेशमाळ॥१५२॥

गाथा ॥ सुठुविउड्जममाणं ॥ पंचेवकरंतिरित्तियंसमणं ॥

अप्पधुइ'परनिंदा जिभो वथा कसायाय ॥२॥ (उपदे.)

चो.क्रोधअजीरणतपविचार॥ज्ञानअजीरणछेअहंकार॥क्रियाअजीरणपरनीतातिमुछींअन्नअजीरणभाति १५३

श्लोक ॥ अजीर्णतपस.क्रोधो ॥ ज्ञानाजिर्णमहंकृतिः ॥

परतपिःक्रियाजीर्णे ॥ अन्नाजीर्णविसूचिका ॥२॥

चो.पांचतणीनिंदाजेकरे॥तेमिथ्यामतीसहिअणुसरे॥पंचमठाणेठाणाअंग॥जोजोसदंगुरुतणेप्रसंग॥१५४॥श्रीअरिहंतनाअवगुणनणे॥अरिहंततणोधर्मअवगणे॥निंदेआचार्यउवजाय॥निंदेच्यारसंधेसमवाय॥१५५॥साधुअनेश्रावकतपकरी॥देवतणीगतिजेणेअणुसरी॥तेहतणीनिंदाजेकरे॥दुर्लभबोधीतेअवतरे॥१५६॥

सूत्र ॥ पंचहिठाणेहिंजीवा ॥ दुर्लभबोहियत्ताए॥कम्मंपकरं

तित्तंजहा ॥ अरहंताणंअवन्नंदमाणे ॥ अरहंतपन्नत्तस्सधम्मस्स॥अ

वन्नंवदमाणे ॥ आयरियउवज्झायाणं ॥ अवन्नंवदमाणे ॥ चाउवन्न
स्ससंघस्सअवन्नंवदमाणे ॥ विवक्तवन्नंभचेराणंदेवाणं ॥ अवन्नंवदि
माणे ॥ १॥ (ठाणांगे)

चो. भगवइअंगेवलीसंजाळाजेदेशेपरनेकांइआळातेहना
फळतेहवांपामस्ये ॥ कीधाकम्मननिःफळहसे ॥ १५७ ॥

सुत्रं ॥ जेणंभंतेपरंअलीएणं ॥ असभुएणंअभख्खातितस्स
णं कहपगाराकम्माकब्जंति गोयमा जेणपरं अल्लिएणं अभख्खा
ति तस्सणंतहप्पगारा चेवकम्माकब्जंति जत्थेवणंअभिसमागच्छं
ति ॥ तुत्थेवणंपडिसवेदेति ततोसेपच्छवेदेतिइत्यादि ॥ १॥ (भगव.)

चो. लौकिकग्रंथेपणइमकहे ॥ परनिंदकजीवप्रातिकलहे
॥ तेसरखोनहीकोचंडाली ॥ मातंगीनावचनसंजाळा ॥ १५८ ॥

श्लोक ॥ केषालकृतहस्ताच्च ॥ मदिरामांसभक्षिणि ॥ मा
तंगिनिदुराचारि ॥ कथंसिंचसिमेदिनिं ॥ १॥

श्लोक ॥ गोचरंयामसीमांच ॥ कन्याक्रियीपरनिंदकः ॥
तेषांमध्यात्गतोत्रासी ॥ तेनसिंचामीमेदिनिं ॥ १॥

चो. एहवाएगुणवंताजती ॥ पापवचननवीबोलेरती ॥ कु
शिलनामठव्युंएहनुं ॥ एमोटुंदुपणउपनुं ॥ १५९ ॥ तवना
गीलकहेवतुंजोय ॥ अमरीखएउपरनहीकोय ॥ निंदाहूं
नकरुंकेहनी ॥ निंदाछेरासीपापनी ॥ १६० ॥ अणहूताहू

तापरदोष॥कहेताहूएपापनोपोष॥अर्थअनेजसलाजेन
ही॥शत्रुआगलोथाएसही ॥१६१॥

गाथा ॥ संतेहिअसंतेहि ॥ परस्सकिंजंपिएहिंदोसेहि ॥

अथोजसोनलभइ ॥ सोयअमिच्छीकडहोइ ॥

चो.हुंछुंश्रीजिनधर्मनोजाणनिंद्याजाणुंदुपणठांणइच्छा
नथीपरअपवादनी॥पणदेखोचर्याएहनी॥१६२॥ मुजने

खपछेश्रीगुरुतणी॥सुद्धचारित्रआदरवानाणि॥तेऐकार
णमेंजोयाएह ॥ जाग्योचित्ततणोसंदेह ॥१६३॥

सोरठो ॥ सारीखुसोनाह ॥ कंसियोतोकासूंदूउं ॥

भागोभरमहियाह ॥ जोनिरंतावीनीरषियो ॥१॥

चो.मनमांहेआणिविपवाद ॥जेवोलीजेपरअपवाद ॥पर

जसहणवाकाजेजेह॥निंद्यानामकहीजेतेह॥१६४॥ पण

हितकाजेकहीएसपि ॥ लीजेसघलुंकरीपरीप ॥ ताससरु

प्रयथास्थितकहे ॥तेनिंद्यानुंफळनवीलहे॥१६५॥ उषण

अगनीकांटाभाजण॥ठांलादीसेअतिवांजण॥ मलनेमु

त्रजोईटालीए॥निंदादोपनइहांवोलीए॥१६६॥

कार्यं ॥ नेत्रैर्विलक्ष्यविलंकटककीटसर्पान् ॥ सम्यग्यथा

व्रजतितांनपरिहस्यसर्पान् ॥ कुज्ञानकुश्रुतकुमार्गकुदृष्टिदोषान् ॥ स

भ्यगविचारयंतक्रौत्रपरपवादः ॥१॥

चो. तुजनेतेणोहितकारणकहुं॥सूत्रवचनजेहवुंकाइलहूं॥
 नवीकीजेगुरुपरीष्यावीना ॥ कीजेसाथसुगुरुसाधुना ॥
 १६७॥जिनधर्मनोएहमर्मनलहे॥वेपमात्रव्यवहारेवहे॥
 बाळतपस्वीनीपरेएह ॥ शोपेतपत्रापणडोदेहं॥१६८॥
 जिनअणाधरीमननेरंग॥क्रीयाकरेतसुहुएफळसंग॥तेवि
 एकपृखमेवहुवाला॥पणनलहेवांछितफलमाल ॥१६९॥
 जटाधारवडपीपलजौय॥मच्छगंगनीरेंतनुधोय॥रासज
 खरडेरखेअंग ॥ हरणप्रमुखरहेवननेसंग॥१७०॥पशु
 जांतीउघाडीरहे॥शितापवरपादुखसहैं॥उधेमस्तकरहे
 वागुली॥परवशलोकसहैंदुखवली॥१७१॥पणतेहनेता
 पसनकहाय ॥तिमएपणसहिसाधुनथाय ॥उत्तराध्ययने
 जोइविचार॥करिसंदेहतणोपरीहार ॥१७२॥

गाथा ॥ चिराजिणनगणिणं ॥ जडिसंघाडिमुंडेणं ॥ एया
 णिविनतायंति ॥ दुस्सिलंपरियागयं ॥१॥ (उत्तरा!)

गाथा ॥ पिंडोलएवदुस्सिले ॥ नरगाउनमुच्चइ ॥ भि
 ख्खाएवागिहथेवा ॥ सुव्वएकम्मईदिवं ॥२॥

चो. भण्यगण्ठानोस्योविसवांस॥जोनतजेमिथ्यामती
 वास ॥ माथेमणीएभरोसोकिस्यो ॥ महाजुजंगमनुते
 तीसो ॥१७३॥

श्लोक ॥ दुर्जनःपरिहर्त्तव्यो ॥ विद्यालंकृतोपिसन् ॥ म
णिनाभूषितःसर्पः ॥ किमसौनभयंकरः ॥१॥

चो. एह असूत्रेवरतेघणु॥लोपेवचनजिनेश्वरतणु॥लोकि
कग्रंथेपणइमजाण॥हरीकहेपंडवसुतनेवाण॥१७४॥

श्लोक ॥ श्वानचर्मगतागंगा॥क्षीरंमद्यघटस्थितं ॥कुपात्रे
पतिताविद्या ॥ किंकरोतियुधिष्ठिरः ॥१॥

दुहागंगानीरवहयुंकुतरोमद्यघटरह्योसुखीर॥विद्यापडी
कुपात्रमें॥स्युंकरेपांमववीर॥१॥ चो. आपमतीएहुंबोलुंन
ही॥नेमीवचनसांभलीयांसही॥ एहवाहोयकुसीलाजेह
॥ दृष्टिएनवीनीरखेवातेह ॥१७५॥तवकहेंसुमतिकुमति
बहूआण ॥ नागीलबंधवनेएवाण ॥ जेहवोतुंछेबुद्धिवि
हूण ॥ तेहवोतुजतीर्थंकरनुण ॥१७६॥जेणेसीखवीए
सीतुजकुमती ॥ श्रावकनामेकहेंएमसुमती ॥ जिननागु
णजांणेछेसही ॥ क्रोधवस्येंपणबोल्होवही ॥१७७॥मि
थ्यामतीनोएहजसंच॥जेलवतोनेकरेंखलखंच ॥ कर्मत
णीगतिविपमअपार॥ तेणेएकह्योवचनअवीचार॥१७८
दुहो ॥ कर्मसबलछेंमोहनी ॥ मदीरासरखुंजाण॥डाह्या
नेधेहेलाकरे॥ एमोटोसपरांण ॥१॥ कर्मतणीगतिविप
मघणी॥कर्मछेल्योजमालि ॥ भाष्योएकअसूत्रतेणे ॥पा

डचोलोकजंजाली॥२॥ सीलसनाहसंभारीयो॥ दृष्टिवि
 कारहसाल॥ रूपीतोहीनपतकरयो॥ कर्मतणाएहाल
 ॥३॥ पापतणाफळजांणती॥ लपमणाआणेलार्ज॥ विणु
 आलोयेतपकरयो॥ कांइनसिधुंकाज॥४॥ मरिचिएकअ
 सुन्नवले॥ नमीयोवहूसंसार॥ सागरकोडाकोडिभव॥ क
 हेतांनावेपार॥५॥

गाथा ॥ जवीरजिणस्सजिउं ॥ मिरिइउस्सुत्तलेसदेसणउं
 ॥ सागरकोडाकोडिं ॥ हिंडइअइभीमभवगहणे ॥ (शष्टिश.)
 दुहा॥ कूलवालुआनामेरिषि॥ जाणीपड्योजंजाल॥ खंद
 कक्रोधवशेमूआ॥ कीधूंपापविशाल॥१॥ इत्यादि
 ककहूकेटल॥ जांणिजेणेंकियांपाप॥ तिमसुमतिएजिन
 अवगण्या॥ जेहथीथयोन्नवव्याप॥२॥ चो.सांजालिइमना
 गीलधरेखेद॥ एवापुडोनाजाणेभेद॥ सुमतीतणुंमुंखबुरी
 करी॥ नागीलेएवांणीउचरी॥१७९॥ सुमतिमकरजिन
 आसातना॥ मुजनेजापिवचनक्रोधना॥ सुमतीकहेसुणवं
 धवइसा॥ हूएकुसीलजोवीसेवसा॥१८०॥ तोसुसीलकुणक
 हीएसाध॥ तेंबोल्यामोटोअपराध॥ कहेनागीलएसाधु
 नहोय॥ हृदयनयणउघाडीजोय॥१८१॥ जोतांजिनवर
 नोउपदेश॥ एहमांहीनहीचारीत्रलेश॥ वालतपरस्वीसर

मनवैराग्यनहीजेहने॥दीक्षाउदरकाजेतेहने॥१९१॥

श्लोक ॥ विषयाशायस्यनोच्छिन्ना ॥ क्रोधोनोपशमंगतः ॥
संसारैर्नैवैराग्यं ॥ प्रव्रज्यातस्यजीविका ॥१॥

चो.संहसाकारजोदृष्टिएपडे॥नीरखेनहीनबलिआभडे॥
पाछीवालेदृष्टिसुजांण॥अतितरुणोजिमदेखीभाण॥१९२॥

गाथा ॥ चित्तेभित्तिननिड्याए॥नारिवासुलंकियं॥भस्करंपि
वददुणं ॥ दिट्ठिपाडेसमाहरे ॥१॥ (दशवै.)

चो.॥ नविआलौयुंनविपडिकम्युं ॥ तोजांणोएहनेमन
गम्युं॥आलोतांहोइहलुओपाप ॥ टाल्योजिमरहनेमसं

ताप॥१९३॥चोथुंव्रतएणेजांज्युंसही॥वळीनीगीलेवाणी
कही॥त्रीजारिपिनीसांजलवात॥जिमतुंतजेकदाग्रहधाता

१९४॥अणदीधीलीधीइणेरख॥लोचकाजेनविपुछीभा
प॥अणमाग्युंलीधुएणेसाध॥एदुखेमोटाअपराध॥१९५॥

गाथा ॥ चित्तमंतमाचित्तंवा ॥ अप्पंवाजइवावहुं ॥ तंतसो
हणमित्तंपि ॥ उग्गहंसेअजाइआ॥१॥ तअप्पणानिगिण्हंति ॥ नो

विगिण्हवाएपरं ॥ अन्नंवागिण्हमाणंपि ॥ णाणुजाणंतिसंजया ॥२॥
चो.रिपीचोथेकहुंथयोअसूर॥ऊठोचालोउग्योसूरअणउ

ग्योएणेकहोउगीयो॥असत्यवचनथीनविसुगीयो॥१९६॥
गाथा ॥ मुसावांउयलोगंमि ॥ संवसाहहिंगरहिइ ॥ अवि

स्सासोयभ्याणं ॥ तम्हामोसंविज्जए ॥ १ ॥ (दशवै.)

चोःसयलेपापमां एमोटुपाप ॥ सर्वत्र अधिको एहं नो व्याप ॥
नरमुखमंडणवाणी सत्त्या ॥ तो बोली जे कांइ असत्त्या ॥ १९७ ॥

श्लोक ॥ एकतो असत्यजं पापं ॥ एकतः सर्वमादिशेत् ॥
उभयोस्तुलाविधृतयो ॥ राद्यमेवातिरिच्यते ॥ १२ ॥

दुहामुखमंडणचउवयण ॥ विणुतं बोलहरंगा ॥ सीलसरिरे
आभरण ॥ सोने भारी मअंग १ चोः पंचमरिपिनी सुणो विचा
रा ॥ बीज उजे ही दे पिअ पार ॥ एणे न विवस्त्रेढां कयुं अंग ॥ अंग
नि विराध्यो एणे प्रसंग ॥ १९८ ॥ काउ सगना जे हछे आगारा
तिहां क होऊ जे ही परी हार ॥ आवश्यक निरयुगतीं जे जोइ ॥
डाह्या नवी उथा पस्यें कोई ॥ १९९ ॥

गाथा ॥ ओएणी उच्छिदिब्जव ॥ बोही खोहाइ दीह डको
वा ॥ आगारे हि अभगो ॥ उस्सगो एवमाई हि ॥ ११ ॥

चोः जे एसुत्र अरथ जाणस्यें ॥ ते एदुषण मन आणस्यें ॥ आं
तरणी गुरु ठवणां तणी ॥ ते पण सद्धस्यें सत्यगणी ॥ २०० ॥
हरी कायनो संघट करयो ॥ सौच सचित पाणी वावरयो ॥ चा
ल्यो बीज कायचां पतो ॥ निरदयन विदीठो संकर्तो ॥ २०१ ॥
पृथ विवर्ण फेर संजाल ॥ इणें नवी पूज्या पगते एकाळ ॥ सो
क्रम भुइ अधिकी संक्रमी ॥ पण नही ईरीया वही पडिकमी ॥

(५६)

गाथा ॥ जयंचरेजयंचिद्वे ॥ जयमासेजयंसए ॥ जयंभुं
तोभासंतो ॥ पावकम्मनबंधई ॥१॥ जयणायधम्मजणणी ॥ जय
धम्मस्सपालणीचेव ॥ तवुद्धिकरोजयणा ॥ एगंतसुहावहाजयणा ॥२॥
चो. भण्णयागण्णानुंएहजसार ॥ नविकीजेपरपीडलग
दयारुपछेसर्वसिद्धांत ॥ वरजेपरनीपीडमहांत ॥२१५॥

गाथा ॥ किंताएणढियाए ॥ गाहाकोडीएणललभूआए
बध्थित्तियंननायं ॥ परस्सपीडानकायव्वा ॥१॥ एयंखुणाणिणो
रं ॥ जंनहिंसइकिंचणं ॥ अहिंसासमयंचेव ॥ इतावतंविआ
आ ॥२॥ श्लोक ॥ दृष्टिपूतंन्यसेत्पादं ॥ वस्त्रपूतंपिवेडजलं
सत्यपूतंवदेद्वाक्यं ॥ मनःपूतंसमाचेरत् ॥१॥ १.

चो. तेजयणाएहनेमननही ॥ नागिलेंएहविवाणीक
॥ एछेसूनानिर्दयव्याध ॥ एहनेकहोकिमकहीएसाध ॥२१६॥

मूत्रं ॥ भद्रेमुहपिच्छपिच्छ सूणोइवनित्तंसो ॥ छकायनिमदणो
कहाभिरमेएसो ॥ (महानि.)

चो. रीपिनेवेसमराचीसकीमे ॥ वेपथकेजेअसंजमरमे ॥
पलेईविपजोवावरे ॥ मंत्रशकतीविणुंनीश्वंमरे ॥२१७॥

गाथा ॥ वेसोविअण्णमाणो ॥ असंजमणएमुवडमाणस्स
किपरियत्तिवेसं ॥ विसंनमारेइखब्जंतं ॥१॥ (उपदे.)

चो. सचितपाणीफलनेफूल ॥ अनेषिणीग्रहकारजमूल

जतीथकीजेसेवेइस्या ॥ वेपवीटंवेरिपिनोतीस्या ॥ २१८ ॥

गाथा ॥ दगपाणंपुष्पफलं ॥ अणेसणिज्जंगिहथक्किच्चाइ

अजयापडिसेवन्ति ॥ जइवेसेविडवगानवरं ॥ १॥ (उपदे)

चो. सरखेवेपेनदूएसाध ॥ लोकथकीउखांणोलाधं ॥ स
रीखाफलआंकेसहकार ॥ नेदसवादेंधणोविचार ॥ २१९

दुहो. एकआंवांनेआकडो ॥ सरीपांफलहोइ ॥ अवगुण
कोईसहजनो ॥ हाथनचाहेकोई ॥ १॥ चो. जोयुंमेंकसि
नेकसीकरी ॥ एनहीसाधुजलासंवरी ॥ परण्यावीणुंन
वीलानेपार ॥ अंगारमटंकसूरीसंभार ॥ २२० ॥ अथवाए
सूनाथीहीण ॥ सूनाजातीस्वभावेलीण ॥ पणएतेहथी
भारेजोय ॥ व्रतउचरीविराधकहोय ॥ २२१ ॥

सूत्रं ॥ अहवावरंस्मृणो जस्सणंमुहममावि नियमभंगं णभावि
ज्जा एसोनियमभंगकरेमाणोकेणउवमेज्जा ॥ १॥ (माहनि.)

चो. सर्वपापनकरुईमकहें ॥ वलितेणेविरतिनविरहे ॥ तेन
विश्रावकनेनविसाध ॥ उजयभृष्टतेगणोअसाध ॥ २२२ ॥

गाथा ॥ सव्वतिभाणिऊण ॥ विरईखलुजस्ससव्वियाणथ
॥ सोसव्वविरइवाई ॥ चुकइदेसंचसव्वच ॥ १॥ (उपदे)

चो. जिमबोलेसिसुनकरेजोइ ॥ मिथ्यातितेसमानकोयामि
थ्यातवधारेंतेअवरनें ॥ संकाउपायेअतिलोकने ॥ २२३ ॥

गाथा ॥ जोजहवायंनकुणइ ॥ मिच्छदिदितउहुकोअन्नो ॥
वद्धइयमिच्छत्तं ॥ परस्ससंकंजणेमाणो ॥१॥ (उपदे.)

चो. नकरुं पापएसुं मुखकहि ॥ तेहजपापेंवरतेसहि ॥ अस
त्यजाषिमोटोतेह ॥ मायासेवेअतिघणिजेह ॥२२४॥

गाथा ॥ नकरोमिच्छिभणित्ता ॥ तंचेवानिसेवईपुणोपावं ॥
पच्चख्खमुसावाइ ॥ मायाभियडीपसंगोय ॥१॥ (उपदे.)

चो. सुमतिविचारिमनसुंजोय ॥ निरगुणएसाधुकिमहो
या ॥ जिनवरनेवचनेजेरमो ॥ तेहनेंएहनोसंगतगमो ॥२२५॥

रखेएहनिसंगतथकि ॥ आपणिविरतिटलेंश्रावकि ॥ सं
गतनाछेघणाविराम ॥ वायसहंसकथाजुओठांम ॥२२६॥

श्लोक ॥ नाहंकाकोमहाराज ॥ हंसोहंसविमलेजले ॥ नी
त्रसंगप्रसंगेनमृत्युरेवनसंशय ॥१॥ कुसंगासंगदोषण ॥ साधवो
यांतिविक्रियां ॥ एकरात्रिप्रसंगेन ॥ काष्ठघंटाविडंबना ॥२॥

चो. अंबलिवउंग्यांएकठांम ॥ विणठोअंबोसंगविराम ॥
लिवतणुकडुवापणुंलहयुं ॥ संगततणुफलएवुंकहयुं ॥२२७॥

गाथा ॥ अंबस्सयनिंबस्सय ॥ दुन्हंविस्समागयाइमूलाइ ॥
संसग्गेणविण्हो ॥ अंबोनिंबत्तणंपत्तो ॥१॥ (संबोध)

चो. चोरतणिसंगतजेकरें ॥ चोरतणादुखतेअनुसरें ॥ देखि
लेजलघटिकाहरि ॥ संगेघावसहेझल्लरि ॥२२८॥

चो. त्रांबेरसियोविणसेलोह॥ विणसेधर्मकिंधेपरद्रोह॥
 केसरविणसेलसणहसंगाविणसेचित्रगलिनरेंगा॥२२९॥
 नोजनविणसेविखनेवास॥ विद्याविणसेविणअभ्यासा॥
 विणसेपरघराहिडिनाराविणसेगोठकुमाणसधारा॥२३०॥

श्लोक ॥ सर्वथाचौरनैकव्यं ॥ विपदेवृत्तशालिनां ॥ वा
 रिहारिघटिपार्श्वे ॥ ताड्यतेपश्यन्नहरी ॥२॥

चो. इत्यादिकफलसंगतितणां॥ ग्रंथेदीसेओठांधणां॥ तिणें
 आपणांवृतराखोजले। सुमतीसुणिक्कोधेकलकलें॥२३१॥
 रेरेनागीलबोलमघणुं॥ तुरहेमुखबुरीआपणुं॥ मोटानां
 साभलतांदोषा॥ निश्चयपापतणोहूएपोप ॥२३२॥ नागी
 लचितेमनमांहिइंस्युं ॥ कहोएहनेकहीएकीस्युं॥ दृष्टी
 रागेणपड्योनीसंका॥ तेणेएबोलेछेमतीवंक ॥२३३॥

श्लोक ॥ कामराग स्नेहरागौ दृष्टिराग स्तथैवच ॥ दृष्टि
 रागस्तुपापीयान् ॥ दुरुद्धेयः सतामपि ॥१॥ (वीतरागस्तोत्रे)

चो. रागेरातोजाणेंनहीं॥ गुणअवगुणनीपरीक्षासही॥ वा
 घीणगणेंसुआलुंवाला॥ एहजुओउपदेसहमाळा॥२३४॥

गाथो ॥ जोनस्सवड्डएहियेण॥ सोतंढोवेइंसुंदरसरुवीं॥ वग्घी
 च्छावंजणणी ॥ भइंसोमंचमन्नेइ ॥१॥ (उपदे.)

चो. आगमेपणछेइस्योविचार॥ धर्मनपामेएजणच्यार॥

मननोहठनविमुकेकिमे ॥ साचोवचननतेहनेगमे २३५ ॥

दृष्टीरागेरातो जे होय ॥ द्वेपधणुं आणे जे कोय ॥ मूरखनलहे
वचनविचार ॥ विग्रह पाड्यो वदेगमार ॥ २३६ ॥

गाथा ॥ रत्तो दुष्टो मूढो पुण्वंगुगाहिउंय ॥ चत्तारी एएध
म्माणरीहा ॥ अरिहोपुणहोइमइअथो ॥ १॥

चो. समता जांलगे आणे नही ॥ तांलगे धर्मनसम जे सही ॥
चढते ज्वरे उपध जे करे ॥ ते अवगुण अधिके रोधरे ॥ २३७ ॥

श्लोक ॥ अप्रशान्तमतौ शस्वत ॥ सदावप्रतिपादनं ॥ दोषाया
व्यंनवोदीर्णे ॥ शमनीयमिव ज्वरे ॥ १ ॥

चो. पड्यो कदाग्रह मांड्यो जुगती ॥ तेहन कहे धर्मनीविग
ती ॥ चर्मतणो जे करे आहार ॥ तसमुखस्यो कपूरप्रचार २३८ ॥

गाथा ॥ कुग्गहगहगहिआणं ॥ मुहोजोदेइधम्मउवएसं ॥ सो
चम्मासीकुक्कर ॥ वयणंमिखिवेइकपूरं ॥ १ ॥ (शष्टिश.)

चो. सहसगमेंदी जे उपदेश ॥ भारीकर्मनसम जे लेस ॥ ब्रह्म
दत्तराजाजीमधारा ॥ वलीउदाईनृपमारणहार ॥ २३९ ॥

गाथा ॥ उवएससहस्सेहि ॥ वोहिज्जंतोनबुद्धई ॥ को
विजहवंभदत्तराया ॥ उदाइनिवमारउंचेव ॥ १ ॥ (उपदे.)

चो. नागिलप्रतेंकहे एवाणि ॥ हवें नरहस्युंतारीकाणि ॥ दूध
मांहितुं पूराजोय ॥ केहेतुं किमसमकितधरहोय ॥ २४० ॥

ममजंपोअतिबहुलावयण॥कर्मजारेंजसुठांक्यांनयण॥
 तेहनेदिजेंहितउपदेश॥महादोपतेथायअशेष॥२४१॥
 दूहाःअक्षरदीवोगुरुवयण॥हियइनविसिआजाह॥पसे
 पमाणेलोयणे॥जगिअंधारउंताह॥२॥

गाथा॥मामाजंपहवहुअ॥जेवढाचिक्कणेहिकम्मेहि॥
 सव्वोसेतेसिजायइ॥हिउवदेसोमहाढोसो॥२॥

चो. तेणेकारणएसाधुजांण॥मुक्यहायमुजघणुंमताण॥
 जोएहोसेघणाकुसिला॥अथवाजोएहोसेसुसीला॥२४२॥
 तोपणमेंएगुरुआदरचा॥घणेगुणेदिसेंपरवरचा॥एपां
 सेंहुंलेसुंदिख॥पालिस्सुंनिरतिएहानिसीख॥२४३॥
 दुहा.वाइहणंतबुडंतजलि॥कमलनेमेल्यउजेहि॥रुचता
 सरिसउमरण॥आगमियउन्नसलेहि॥२॥चो.
 तुंजेकहेअछेतेधर्म॥तेहतणोसाचोछेमर्म॥पणतेकहो
 कुणपालिसकें॥इसेनवलसंधयणेथके॥२४४॥
 चो. आपआपणीकरणीकरी॥सहुजासेपारउतरी॥तो
 स्सुंपरसाहमुंजोईये॥परनाकसमलसुंधोईये॥२४५॥
 आपणेदेखिरिपिनोवेपा॥करीएआदरअतीहविशेष॥गु
 णलीजेंअवगुणछांडीए॥तपसंजमनीखपमांडीए॥२४६॥
 दुहो॥उत्तमआदरीयाह॥उदाउभगीएनही॥जिमहरी

धनूराह ॥ विरुआहंवीरचेनही ॥१॥ चो. तोतुंमुकने
 माहारोहाथ ॥ जायवेगलोरिपिनोसाथ ॥ नागीलतो
 पणकरुणाआण ॥ सुमतीप्रतेंबोलेछेंवांण ॥२४७॥
 जेनिरगुणहोयप्रांणीआ॥तेउपरपणकरवीदया ॥सघले
 ससीअजुवालुंकरे ॥ निचहघरथीनवीउसरे ॥२४८॥

श्लोक ॥ निर्गुणेश्वपिसत्त्वेषु॥ दयांकुर्वीतिसाधवः ॥ नहिसंह
 रतेंज्योत्स्नां ॥ चंद्रश्चंडालवैश्मतः ॥१॥

चो. एहसार्थेममजाएसुमती ॥ एनिद्वंधसदीसेंकुमती ॥
 हितकाजेतुजदउछुंसीख॥एहपासेंनविलीजेदीपर४९॥
 चो.तुंतोअर्थिछेंधर्मनो ॥मानवचनमाहांरुंएकमनो॥वारो
 छेनेमिनाथनो ॥ घणोजोगमिलसेंसाधनो ॥२५०॥
 लोक्तणोउखाणोजोया॥बंधवउतावलौमहोय॥नेटेंसर
 सेसार्चिकाज॥खोटुंकरतांलेहेस्योलाज ॥२५१॥

श्लोक ॥ किंशूकेशूकमातिष्ठ ॥ वतभाविफलाशया ॥ वा
 हरंगप्रपंचेन ॥ केकेननेनवंचिताः ॥१॥

दुहो. दाडीमकेरेफुलडे ॥ नमराप्रितमबंध॥ जोपणअ
 तिहेरातडो ॥ तोहेनदेसेंगंध ॥१॥

चो. पलासफुलयोजइगहगह्यो॥फलनीआसेंपोपटरह्यो
 धुरतनोनवीलहोप्रमंचा॥बाहरंगेकीओबहुसुचंग॥२५२॥

बो.हरडेतणुनिहालितृक्ष ॥मनमांपाम्योसुडोहर्ष॥ फल
खाधुंपाणीवावर्युं ॥ पाछलनपिउंसवीनिसरयुं॥२५३॥

श्लोक ॥ हरीतक्यादुमंद्रप्रवा ॥ शुकोहर्षमुपागतः ॥ फ

लुभुक्त्वाजलंपीत्वा ॥ पूर्वभुक्तंचनिःसृतं ॥२॥

दुहा. धंतूरोघरीवावियो॥आवाभरियेदेशि ॥डहकीडह
रकिफूलडो॥फलखातिजाणेशि ॥१॥ लाईलिवमराच
॥भोलवेरायणतणें॥फलजोइनेचाखा॥ लाभेजेमपटंतरु
॥ २ ॥ चो.इत्यादिकसमझाव्योघणुं॥तोहिनछंडेहेकड
पणुं ॥ पुखरावर्त्तनचालेंजोर ॥ मगसेल्याप्रतिअतिह
कठोर ॥२५४॥

गाथा ॥ अणुसङ्गायबहुविहं ॥ मिच्छद्विद्वियजेनराभहमा॥

वद्वनिकाइयकम्मा ॥ सुणंतिधम्मंनयकरंति ॥२॥ (उपदे.)

दुहा आसन्नाहिसिद्धिजेह॥ थोडेतसुनिर्वेद॥ नारीकर्मा
घोरडुं ॥ मूगहजिमदुरभेद ॥१॥ पगलगिपापरजाह॥
आडीताहअजाणवा ॥ सुवचनसुगुरुतणाह ॥ नाखीता
लागेनही॥२॥चो.करेकिर्युंसमझावणहार ॥जोडुइंश्रो
तामूढगमार ॥ वेढालोलाकडोनकपाय॥ तिखेशस्त्रेमोटे
घाय ॥२५५॥

श्लोक ॥ किंवाकरोत्यनार्याणां ॥ उपदेष्टासुवागपि ॥ त

क्षयतीक्ष्णकुठारोपि ॥ दुर्दासुणिविहन्यते ॥१॥

चो. एकउखांणोइमकहेलोक ॥ अबुझनेसमजाव्योफो
क ॥ लिवेवेठुंजेहनंचिताकिमतसुमनेमानेअमृत २५६ ॥

दुहा आंवोकदिमवाडिकरि ॥ गहिलालीवमराचि ॥ मा
जनजाणेरुखको ॥ फलजोईरसचाखी ॥ १ ॥ फलजोईर
सचाखीयो ॥ दूपणलागुंसिसि ॥ मुंचितवेठोलीवसुं ॥ क
दुओतोहेविस ॥ २ ॥ चो. सुरजचंद्रहोवैनिरमलो ॥ दि
वाकोडीजजेउजला ॥ अंधनदेखेकांडतोये ॥ तिमअज्ञानी
अंधोजोय ॥ २५७ ॥

श्लोक ॥ उदितौचंद्रादिसौ ॥ प्रब्रलितादिपकोटिरमला
पि ॥ नोपकरोतियथांधे ॥ तथोपदेशस्तमोघानां ॥ २ ॥

चो. कहोकिमथायप्राणेप्रित ॥ एहविमासिसुधिरीत ॥ धरि
वैरागरह्योतेउदास ॥ नागिलतजेसुमतिनीआसा २५८ ॥
दुहा. प्रितिनप्राणेहोइ ॥ प्रितिनपरिभवसासहे ॥ लडावि
तिलोइ ॥ विधइविकलियउजणे ॥ १ ॥

चो. कुनारिकुठितबंधकुनेह ॥ कुदेसकुछितकुलगणएह ॥
कुमित्रनोपरिहरिएसंग ॥ जोवंचिजेसुखअमंग ॥ २५९ ॥

श्लोक ॥ कुभार्याचकुबंधुश्च ॥ कुस्नेहंकुत्सितंकुलं ॥ कु
देसंचकुमित्रंच ॥ दूरतःपरिवर्जयेत् ॥ २ ॥

चो. न्यायपंथचालेजेकोय ॥ तसुतिर्यचसखायतहोय ॥ प
णउन्मार्गजातोदेख ॥ मूकेबंधवसगोउवेख ॥ २६० ॥

श्लोक ॥ यांतिन्यायप्रवृत्तस्य ॥ त्रियेचोपिसहायतां ॥ अ

पंधानंतुगच्छंतं ॥ सोदरोषिविमुंचति ॥ १ ॥

दुहो. रूसेसज्जनजनसवी ॥ हसेवलीदुरजनलोक ॥ जिन
वरआणवंहतमा ॥ जीमन्नावीतेमहोय ॥ १ ॥ चो. नागीले
कीधाघणाउपाय ॥ तोएसुमतीनिआव्योठाय ॥ नागिलने
मनरीसनथाय ॥ पणअतीघणुसुमतीअमलाय ॥ २६१ ॥

दुहा ॥ वाएहालेपान ॥ तरुवरपुणहालेनहीं ॥ गुरु
आएहाजिमान ॥ एकवोलेवीजासहे ॥ १ ॥ खमिये
दुठनवोलिये ॥ खमतानथिसुदोष ॥ अमियरसायन
परिणमे ॥ अंगेजेमाररोस ॥ २ ॥ चो. ढीलो
मेहल्योनागिलेसुमती ॥ जाण्युएहनेव्यापीकुमती ॥ हवेक
ह्यानोकांडनलाग ॥ हसपणुनविपामिकाग ॥ २६२ ॥ दुहा.
पांखसहितउडेगयण ॥ गंगानीरेन्हाय ॥ श्रीब्रह्मकहेतोहे
कीमें ॥ वायसहंसनथाय ॥ १ ॥ वातकरंताजांहांलगे ॥ मा
णसआणेप्रीत ॥ तांलगेतेकरवीसही ॥ चतुरतणीएरीत ॥
॥ २ ॥ तेतोकीजेरंग ॥ जेतेमाणसरंजीए ॥ जेदिसेरेविरंग ॥
तोरीसरंगमेहेलीए ॥ ३ ॥ मूरखजरचोकदाअहे ॥ तेप्रतेजे

उपदेश ते एकांइस्वारथनवीसरे। केवलकायकिलेस ॥४॥

गाथा ॥ दुल्लहजणंमिपिमं ॥ खलेसुमित्तिजडसुवएसो ॥

कोवोअसमथजणे ॥ गिरथउणथिसंदेहो ॥१॥

चो. धर्मकर्मजांमनहूइं प्रीत ॥ तांलगेंराखेसघलीरीत ॥ प्री
तविनाजेखेंचाताण ॥ तेणेगुणनहुवेंपणथायहाण ॥२६३॥

दुहा ॥ नेहपणठइहेसही ॥ केहीखेंचाताण ॥ भाग्युंमोती
जोजुडे ॥ तोमनआवेठाण ॥१॥ नाग्युंलाकडुंलोहडुं ॥ स

लसूत्रेंसंधाय ॥ सलनाग्युंपणमाणसह ॥ जिमतिमनं विसं
धाय ॥२॥ हियानकीजेहरखडो ॥ निरबालियासूंनेह ॥ जेति

लतेलहसूंगया ॥ खलसूकिसोसनेह ॥३॥ तिलहतिल
तणताउपर ॥ जोनेहेनचलंति ॥ नेहपणठेतोवितिल ॥ तिल

फिडिखलहुंति ॥४॥ चो. वावनाचंदनथीजोहुओ ॥ तोहे
अगनिप्रजालेजुओ ॥ किर्युंकरेमाणसकुलवंत ॥ जातिअ

साधुनथायसंत ॥२६४॥

श्लोक ॥ चंदनादापिसंभूतो ॥ दहत्येवहुताशनः ॥ विशिष्ट

कुलजातोपि ॥ यःखल खलएवसः ॥१॥

चो. बंधवंनेनागिलेनसुमति ॥ पुणगुणजोतांमोटीविगती ॥

बोरतणाकांटानीपरें ॥ जोईवीमासीमनअंतरे ॥२६५॥

श्लोक ॥ एकोदरेसमुपन्ना ॥ एकनक्षत्रजातकाः ॥ नभ

वन्तिसमशीला ॥ यथावदरिकंटकाः ॥ १ ॥

चो. हयगयलोहकाष्टपापाण ॥ वस्त्रनारीनरनीरप्रमाण ॥

एकएकथीअंतरघणा ॥ श्लोकथकीजोजोविवरणा ॥ २६६ ॥

श्लोक ॥ वाजिवारणलोहानां ॥ काष्टपापाणवाससां ॥ ना
रीपुरुषतोयाना ॥ मंतरंमहदतरं ॥ १ ॥

चो. नागिलकहेंसुमतिसुणवात ॥ थिरालाछिएवातवि

ख्यात ॥ उतावलामागणपाललिया ॥ सुसतेमोटांदेउल

कियां ॥ २६७ ॥ अविमार्युंजेकारजकरे ॥ तसपछितावपछे

मनधरे ॥ जावजिवलगेहुएमनसाल ॥ श्लोकअरथमनमां

हिनीहाल ॥ २६८

श्लोक ॥ अविमृश्यकृतंकार्य ॥ नगुणायनृणांभवेत् ॥ किं
तुतंतनुतेताप ॥ जीवतांयातिह्योनही ॥ १ ॥

दुहा. कर्योकामविचारविन ॥ नरनेगुणनवीथाय ॥ अ

तिविस्तारेतापने ॥ जिवितअुरतांजाय ॥ जाबुद्धिपछेसंप

जे ॥ सोजोपेहेलीहोय ॥ काजनविणसेआपणुं ॥ दुर्जनहसेन

कोई ॥ २ ॥ चो. सर्वरोगहरेसहकार ॥ जयरायेवाव्योसुविचा

र ॥ करिउतावलतेछेदिउ ॥ पछेपछितावेनेदिउ ॥ २६९ ॥

श्लोक ॥ यथाश्रीजयरत्नेन ॥ चतुर्वर्गजापहः ॥ रभ
साछेदेनोजज्ञे भृशसंतापपोषक ॥ १ ॥

अविमासेजिमकोईब्राह्मणि॥पसतायेनोलीओहणि॥ ति
मतुंकरिसपछेपस्ताव॥कुगुरूसंगवाधेनवव्याप॥२७०॥

॥श्लोक॥ यथाचारभटानारी ॥ नैकुलंहितकारिकं ॥ अ
विमृश्यस्वयंहत्वा ॥ संतापंपापसंभृतं ॥२॥

चो.तेणेकारणगुरुपरिक्षाकरो ॥ पछेतासुसंगेसंचरो॥जो
पणजेतेलेहेसोसाथ॥पणदोहिलोश्रीगुरुहाथ॥२७१॥

गाथा॥ बन्चिहिसिनुमंपामिहिसिसरोवरं॥रायहंसकिंज्जं॥
माणससरसारिच्छं ॥ पुहविभमंतोनेपामिहिंसि ॥२॥

इमवहुपरेतेणेगाथानणि ॥ सुमतिप्रिछव्योहितगुणगी
णि॥पणकांइंनविमानिवाताट्टिरागेजसनेदिधात२७२
वारंतांपणतेनवीवल्यो॥जईकुगुरुनेसंगेमिल्यो॥सरपेस
रिपाराचेलोग॥गमेसहुनेसरपोसंजोग ॥ २७३ ॥

गाथा ॥ हंसारच्चंतिसरो॥ भमरारच्चंतिकेतकिकुसुमे ॥
चंदणवणेभुअंगा ॥ सरिसासरिसोहिरच्चंति ॥२॥

दुहा. कग्रकरंकहिहंसरि॥गाद्रहभावयेछार॥ पंडितराचे
पंडिआ॥गम्मारइगम्मार॥ १ ॥ जांहाजेहउचस्कणउ॥
तांहितेहिसन्न॥नमरुफुल्लइरइकरइ॥टिहुइअकइयपन्न२

चो. जाणेकुणमाणसनुंचित्त॥जोपणरहेएकठानित्य॥ उ
दाईनृपनोमारणहार॥वारवरसरह्योगच्छमोज्ञार२७४

पणकिणहेनवितेउलण्पो ॥ मोरेआखोविसहरनण्पो ॥
बाहिरआंवोमिठेरसे ॥ पुणकसाओतसुजितरवसो ॥ २७५ ॥

श्लोक ॥ मयूरतवमाभुर्य ॥ वचंसैवहिद्विश्यते ॥ उदर

ग्रासनिस्त्रंश ॥ कर्मणादासुणोभवान ॥ १ ॥

दुहा.मायाविआमाएसा ॥ किमपतिज्जएजायानीलकंठम
हुरउंलवे ॥ सविसभुअंगमखाय १ आवउअणीअसंसीअ
इं ॥ रूपहमाहेराहुतेनरकेमपतिजिये ॥ मुहिरसचित्तिक
साउ२चो.तिमएनामेश्रावकसुमति ॥ पणपरिणामेगाढोकु
मति ॥ गुणविणुंनामंकिजेकिर्युं ॥ लोकतणुउपाणुंइर्युं ॥
७६ दुहा ॥ फोडिनामेजेसीयलि ॥ मुंहरोविसनुनाम ॥ सउ
कनामजेवेहनडी ॥ तरणेनामकुनाम ॥ १ ॥ अमरमरंतो
दिठ्ठमें ॥ धणचारतधनपाला ॥ लखमिलावेलाकडां ॥ न
लोसेठंठणपाला ॥ २ ॥ चो. नामकपूरदेनापेलूण ॥ लावण
हिणोनामेसलुण ॥ असुअगंधकस्तूरिनाम ॥ भोलोनाम
पणविरुओठाम ॥ २७७ ॥ श्रीब्रह्मकहेतिमतसुनाम ॥ समंकि
तविणुंगणीएपरिणाम ॥ अतिकदाग्रहअरियोवहे ॥ ना
गीलतवअणवोल्थोरहे ॥ २७८ ॥ कलियुगनुंजोओसर
रहये ॥ अथवामौनहंसजोवहे ॥ टिटोडोजिमकडुओलवे ॥
॥ तिहांहंसअवसरजालवे ॥ २७९ ॥

श्लोक ॥ अपसरणमेवयुक्तं ॥ मौनं वातत्रराजहंसस्य ॥

कटुनिकटुचाटुवर्ति ॥ वाचालटिड्भिभोयत्र ॥ १ ॥

चो. भाई उपरनधरचोराग ॥ उवेण्याजेणेश्रीवीतराग ॥ हो
एहारगतीजेहनीजीसी ॥ होयचावनातेहनेतीसी ॥ २८०

गाथा ॥ पीऊणपाणीअसरवरस्स ॥ पिड्डिनदितिसिहिडिंभा

॥ होहीजाहकलावे ॥ ताणंविअतारिसाबुद्धी ॥ १ ॥

चो. जेसिखामएनागीलेकही ॥ भरघाघडाउपरतेवही ॥

कुलवंतजाणंतोजिनधर्म ॥ मनमांआणेंसाचोमर्म ॥ २८१ ॥

दुहा ॥ एकदुज्जएनेवोरवण ॥ जइसींचेअमीएण ॥ तोइ

सुकटाज्जणा ॥ जातितणेंगुणें ॥ १ ॥ दुधेसींच्योळि

बडो ॥ थाणुंकीयुंगुलेण ॥ तोहीनछंडेकडवापणुं ॥ जातित

णेंगुणें ॥ २ ॥

श्लोक ॥ यद्यपिमृगमदचंदन ॥ कर्पूरागुरुसुवासितोलशुनः

तदपिनमुंचतिगंधं ॥ प्रकृतिगुणाजातिदोषेण ॥ १ ॥

दुहा ॥ अवगुणजांहसररि ॥ फेडीताफिटेंही ॥ वसेजिचो

पइनिरि ॥ तोइगंधीलामांछला ॥ १ ॥ चो. सुमतोग्रहेतसु

पासेदीप ॥ पालेतेहनीसघलीसिख ॥ पांचमासहुआजेट

ले ॥ महादूकालपड्योतेटले ॥ २८२ ॥ सगोसगासुं प्रेम

नधरे ॥ मातावालकनेपरीहरे ॥ कुलक्रमनीलोपाएवाट ॥

मोटा लोको धरे उचाट २८३ ॥ एपीपेरेवारवरसनिगम्या ॥
 ॥ तेरिपिछहपरदेसेजम्या ॥ अंतेविणुआलोएमुवा ॥
 व्यंतरनावाहनसविहूआ ॥ २८४ ॥

गाथा ॥ कंदप्पमाभिउगं ॥ किव्विसिअंमोहमासुरत्तंच ॥
 एयाउडुग्गईउं ॥ मरणांमिविराहिएहुति ॥ २ ॥

गाथा ॥ वालमरणाणिवहुसो ॥ अकाममरणाणिचेववाहि ॥
 आणिमरिहंतितेवराया ॥ जेनिणवयणेनयाणांति ॥ २ ॥

चो. तिहांथीचविमलेछतेहसे ॥ अन्नक्षअपेयघणाचाखसे ॥
 निर्दयपुणेहणसेजीव ॥ महापापकरसेतेसदीव ॥ २८५ ॥
 पापध्यानेआउखुंगमी ॥ तेजासेपृथविसातमी ॥ दुखभोग
 वितिहांथीमरी ॥ अनेकजोनिमांहिंअवतरी ॥ २८६ ॥
 त्रिजिचउवीसिइच्यार ॥ समकितलेहेसेसुद्वअपार ॥ पा
 लीसमकितनाआचार ॥ उत्तमगतीलेहेसेअवतार ॥ २८७ ॥
 त्रिजेन्नवेमुगतिजायसे ॥ कर्मखपावीसुखीयाथसे ॥ अन्न
 व्यपांचमांहीजेवडो ॥ नवीजासैंमुगतिवापडो ॥ पुछेगौत
 मजिणवरपास ॥ कहोसुमतिगतिज्ञानप्रकाश ॥ २८८ ॥
 भगवानभापेगौतमसुणो ॥ भव्यजीवछेसुमतितणो ॥ पर
 माधामीमाहिगयो ॥ कहोन्नगवानतेइमकिमंथयो ॥ २८९ ॥
 रागद्वेषमिथ्यातेंभरयो ॥ अतिघणोतेणेकदाग्रंहरयो ॥

नागिलनोनधरघोउपदेश ॥ सूत्रउथाप्योतेणेआसेस
 ॥२९०॥ परमारथनलह्योसूत्रनो ॥ निंदकसकलसाधुपंथ
 नो ॥ अनाचारवखाण्योघणो ॥ निंदकथयोनेमिजिनत
 णो ॥२९१॥ महापापइमसंच्योघणुं ॥ पास्योपरमाधामी
 पणुं ॥ तिहांथीमरीघणाजवजमि ॥ कालअनंतोतेनिगमी
 ॥२९२॥ अनेकपुदगललगितेजाण ॥ चिहुंगतिमांहिंकर
 सेठाण ॥ बहूशुतलेहसेएहविचार ॥ अनेकपुदगलनोसं
 चार ॥२९३॥ समकितलाधेपुदगलअर्ध ॥ लहोजिवनिश्च
 यंसुसिध ॥ एटलामांहिसमकितलेह ॥ पणसंसारनअधि
 कोरहे ॥२९४॥

गाथा ॥ अंतोमुहुत्तर्मिचंपि ॥ फासिअंजेहिहुंजसम्मसं ॥
 तेसिअवदृपुगल ॥ परियडोचेवसंसारो ॥१॥ (नवतत्त्वेषु.)
 थोडासंखेपेनवसुणो ॥ विस्तरहुएकेहेतांअतिघणो ॥ त्रि
 छा लोकविचालंविचार ॥ सघलाद्वीपसमुद्रमझार ॥२९५॥
 जंबूद्वीपविचालेमेरु ॥ लवणसमुद्रविटयोचिहुंफेर ॥ जि
 हांकणसिंधुनदीछेमिलि ॥ तिहांथकिदक्षिणदिसेवलि
 ॥२९६॥ मुक्याजोयणपंचावन्न ॥ वेदीमांहेएहवचन ॥ अ
 छेएकथलमोटोठाम ॥ प्रतिसंतापदायकतसुनाम ॥२९७॥
 तेछेसाढाजोयणवार ॥ हस्तिकुंभथलनोआकार ॥ उंचुंल

एणसमुद्रजलथकी॥अउठजोयणजाणोएवकी॥२९८॥
 तेहांगुफाछेसततालीस॥ नजणाएतिहारतीनेदीस ॥
 मदाकालंदिसेअधरि॥जुगजुगअंतरतिहांविचार२९९॥
 तेहांजलचारीमाणससबल ॥सूरदर्पेउद्वसेकमल ॥
 मंसाहारिमहाकठोर॥पापरूपदिसंताघोर॥३००॥ का
 यासाढावारेहाथ॥रूपहीएकलहप्रियसाथ॥ तिहांवली
 लवणसमुद्रमझार॥रत्नद्वीपमोटेविस्तार ॥३०१॥ ते
 थलथीछसेकत्रिस॥ जोयणमानकहेजगदीस ॥ वज्रसि
 लाघरटाधणुविस॥तथालघुविधणुउगणिस॥३०२॥
 वलिकेईधणुंदसअडबार॥सातधनुषपरिमाणसंजार ॥
 तेघरंटानापुडऊघाडि॥कलमांडेकांडंकाठलगाडि३०३॥
 तेहमांहितेमुंकेघणां ॥ मछमंसमधुमदसांधणा ॥ वलि
 बहुजरितेहनाठांमडां॥आवेमिलीतेथलदुंकडा॥३०४॥
 तेमाणसनेगंधेकरि॥जलचारिवाहिरनिसरी॥माणसनी
 पुंठेतेजाय॥क्रोधवस्पाआवेतेणेठाय ॥३०५॥ तिहांमिधु
 मंसपढ्यातेदेख ॥ जिभस्वादेचाखेविसेप॥ वलितेहनि
 पुंठेओजाय ॥ तिमतेमाणसआघांजाय॥३०६॥ वार
 वारनापेमधुमांस॥तिमतिमतेअतिकरेपरांस ॥ आणेघ
 रटसीलानेपास ॥ आपरहेअळगाजइनासि ॥३०७॥

जिन्नसवादेतेवापडा॥आवेघरटार्थीढुकडा॥मंसअनेमधु
खावान्नी॥पेसेआणितृष्णाघणी ॥३०८॥ रसस्वाद
नोजसुअभ्यास॥पामेतेसयअकालविणास॥रसेरातोव
डसिभेदियो॥मांछोखंडखंडेछेदीयो॥३०९॥

काव्यं ॥ रसेसुजेगिद्विमुवेइतिव्वं ॥ अकालिअंपावइसेविणा
सं ॥ रोगाउरेविडिसविभिन्नकाए ॥ मच्छेजहाआमिसलोभगिदे ॥
१॥ गाथा ॥ आहारनिमित्तेणं ॥ मच्छागच्छंतिसत्तमिपुढविं ॥
तेजलयरामणुसा ॥ मरंतिआहारगिदुपरा ॥२॥ श्लोक ॥ हेजे
व्हेकुसुमर्यादां ॥ भोजनेभापणेपिवा ॥ अकालेनीयतेस्वर्गे ॥ जिह्वा
दोषेणमानवः ॥२॥

चो.रेजिह्वामरजादाआण॥ भोजनअथवालवतांवांण॥
पामेंमानवमरणअकाल॥जिह्वातणेदोपसंज्ञाल ३१०

(भागवतेदशमस्कंधे) श्लोक॥ सुखमैद्रियकंराजन्॥स्वर्गेनरकए
वचा॥देहिनोयद्यथादुःखं॥नस्मान्नेछेत्तद्वबुधः॥१॥“तत्रैवश्लोक”
जिह्वयातिप्रमाथिन्या॥जनोरसविमोहितः॥ मृत्युमृन्त्यसद्वबुद्धि॥
मीनस्तुविडिशैर्यथा ॥२॥

दुहां ॥ इकणिइंदियमुकलइ॥लभइदुखसहस्स॥ ज
सुपुणपंचेमुकला॥तसुकुशलत्तणकस्स॥१॥इक्कुंडली
पंचहिरुदी ॥ तिहपंचहाजुअजुअबुदी ॥ बहिणुएसोघ

रकिमनंदइ ॥ जथकुडंवउअप्पणछंदइ ॥२॥
 चो. तेतिहांल्येजिब्हानासवाद॥एकएकनेपाडेसाद॥ ते
 टलेलोकमिलेतेणिवार ॥ पेहेरेसनाहलियेंहथियार ॥
 ३११॥ धनुपतीरअंकुशतरवार॥ तोमरकुंतचक्रनाहिपा
 रा॥त्रिशुलमुदगरहलप्रट्टीका ॥ कातरिअरलफरसिपा
 लिका३१२॥घरटापासैंआवेएह॥पडमेलेकलछोडेतेह॥
 एकवेत्रणरहेतेणेठाय॥ बिजाप्राणेनासिजाय ॥३१३॥
 घरटामांहिपीसेतास॥महादुःखनोतिहांप्रकाश॥वरसदी
 वसलगेजोपिलाय॥तोतेनिठमरेतेणेंठाय॥३१४॥ इहां
 पणजोतांछेविचार॥ हरिचद्रसूरीकहेंएकवार॥ऊदारीदे
 हेएवढी॥वेदनाकिंहांनसूत्रेंवदी ३१५॥ठाणांअंगअनेस
 मवाय॥जिवाभिगमपन्नवणाठाय ॥ एवेदनातिहांभापि
 नहि॥पंडितहसेतेजोसेसहि ॥३१६॥

महानिशीधचतुर्थाध्यानांतेः---अत्रचतुर्थाध्ययनेब्रह्मःसैद्धान्ति
 काः केचिदालापकान्नसम्यग्श्रद्धास्येव तेचतैरश्रद्धाधनैरस्माक
 मपिनसम्यग् श्रद्धानंदइत्याहहरिभद्रसूरिःनपुनः सर्वमेवेदचतुर्था
 ध्ययनं अन्यानिवाअध्ययनानि अस्यैवकतिपयै परिमितैरा
 लापकैरश्रद्धानं इत्यर्थ यतः स्थानांग संमर्वायाजीवाभिगम
 प्रज्ञापनादिषु नकथांचिदिदमाचख्ये इत्यादि.

चो. पढेतेगोलिकांढिलिए ॥ घणेद्रव्यवेचातिदिए ॥ ते
 लेईचमरीनेवाला॥वांधेकानेपछेततकाल ॥३१७॥ साय
 रमांहेपेसेजोय ॥ तेहनेजलचरहणेनकोय ॥ जलमांहिंन
 वितेदुःखसहें ॥ मनवांछितरतनादिकलहें ॥३१८॥ सुमति
 तणोजिवएहमझार ॥ सातवारकरसेअवतार ॥ दुष्टस्वा
 नतिहांथीअवतरि ॥ होसेवांसुदेवतिहांथीमरि ॥३१९॥
 एपणपंडितजोभोभाव ॥ सूत्रेछेएहवोप्रस्ताव ॥ नारकसु
 रथीहुंएवलदेव ॥ जिनवरचक्रधरनेवांसुदेव ॥३२०॥
 गाथा ॥ सुरनेरइएहिंचिअ ॥ हंतिहरिअरिहचक्किबलदेवा ॥
 चउविहसुरचक्किबला ॥ वेमाणेअहुंतिहरिअरिहा ॥१॥ (भगव)
 चो. तिहांथीव्यंतरपणुंपामसे ॥ लीवजातिवनस्पतिहोसे ॥
 एहपणजोवोआगमसार ॥ हड्डामांहेकरीविचार ॥३२१॥
 छंडिवासुदेवअवतार ॥ व्यंतरअमरनहोयविचार ॥ नीया
 णावद्धनरकेजाय ॥ तपसंयमव्रततेणेनथाय ॥ ३२२ ॥
 तीहांथी नरजव थासे नार ॥ जासे छठिनरक तेवार ॥
 कुष्टि होसेमनुज मोजार ॥ तीहांथीव्यंतरनेअवतार ॥
 ॥३२३॥ तिहांथीगजयुथाधीपहुसे ॥ मैथुनरातो
 वधपामसे ॥ वनस्पतिरहिकालअनंत ॥ रेहेसेकिमही
 कलेस्येअंत ॥३२४॥ तोअवतरस्येमानुष्यपणे ॥ वली

नरथासेसुक्रतघणे ॥ तिहांजणस्येजोतिपनाग्रंथ ॥ केहे
 सेनिमीतकुगतिनोपंथ ॥ ३२५ ॥ जासेसप्तमनरकेतेह ॥
 महामछपणुं वलीलेह ॥ स्वयंभुरमणसमुद्रमोजार ॥ सत
 मनारकवलीतेवार ॥ ३२६ ॥ मानववृषभकोयलनेजलो
 ॥ वलीथासेमोटोमाछलो ॥ वलीतंदुलमछपणुंपाम
 से ॥ नरकसातमितेजायसे ॥ ३२७ ॥ तिहांथीरासजनेंव
 लिस्वान ॥ कृमिमीडुकवैश्वानरठांम ॥ कुंथुमधुकरनेचि
 डकलो ॥ उद्रेहीमांहेदुषनिलो ॥ ३२८ ॥ तिहांथीवल्लि
 वनसंपतिमाह ॥ कालअनंतोरहेतेणेठाय ॥ तिहांथीच
 क्रव्रतिघेरनार ॥ नारिरतनहोसेसंसार ॥ ३२९ ॥ ठंठी
 नरकेजासेवलि ॥ कनेरियोतिहांथीनिकली ॥ लींवप
 णेनेनरअवतार ॥ होसेतिहांकुवडीनार ॥ ३३० ॥ होसे
 नपुंसकतेनरमांहिं ॥ वलिदालीद्रिसानुष्यथाय ॥ रांकप
 णेतिहांथीअवतरि ॥ पछेकायछमाहिफीरि ॥ ३३१ ॥
 उतकृष्टिकायस्थितिरही ॥ अत्येकेप्रत्येकेलही ॥ वलि
 मणुसंवलितप्रसिवाल ॥ व्यंतरनीगतितेसंजाल ॥ ३३२ ॥
 तिहांथीराजपुरोहीतहुसे ॥ नरकसातमितेजायसे ॥ मछ
 थईनरकेंसातमे ॥ सांडतणेअवतारेभमे ॥ ३३३ ॥ तिहांथी
 मणुयमांहिआवसे ॥ चक्रवर्तिपणुतेपामस्ये ॥ इहांपण

छेपाछलोविचार॥पंडितनरएलहेसेसार॥३३४॥

गाथा ॥ सुरनेरइएहिंचिय०॥ (पूर्ववत्.)

चो. अविरतसमकीतधरतिहांथई॥ पेहेलीनरकेंतीहांथी
जई॥सेठतणेघरतीहांजनमसे॥ साधुतणाव्रततीहांपाम
से॥३३५॥ पंचअनुत्तरमांहिविमान॥ तिहांअवतरसेम
हाप्रधान॥तिहांथीचक्रवर्तिपदलही॥महासत्वबळहोसे
सही॥३३६॥ तिहांसमकीतचारित्रआदरी॥कर्मआठ
संचयक्षयकरी॥ सुमतिजिवजासेसीवपुरी॥अनंतसुपप
दवीअनुसरी॥३३७॥ वीरजिणेसरकरुणाकरी॥गौतम
नेद्योशिक्षाखरी॥स्वार्थविणुंडपगारीस्वामी॥अविचळ
सुखआपैसीवठाम॥३३८॥ सुणतुंगौतमाचित्तविचार॥
वेसीअभिमुखसज्जामजार॥ परपाखंडनेनीन्हवतणी॥
करसेजेहप्रसंसाघणी॥३३९॥ तेपुणपरमाधामीहसे॥
सुमतितणिपरिदुःखपामसे॥तेणेकारणतससंगतितजो॥
सुधुंसमकितचारित्रजो॥३४०॥ सुमतितणुंएकह्युंच
रित्र॥कुसाधुसेवाअपवित्र॥एहउपरहवेकहेंउपदेश॥
तेहकरोजिमटळेकलेश॥३४१॥ मुनिसाहुणिश्रावकश्रा
विका॥सूत्रज्ञावअणलहताथका॥परपाखंडिनिन्हवत
णि॥करेप्रसंसाजावेघणी॥३४२॥ गमतुंबोलेतेहजतणुं

॥ मठआलेंतेहनेबेसणुं ॥ ग्रंथअर्थनोकेहवोतास ॥ एहथी
हुएसमकितनोनास ॥ ३४३ ॥ तपसंजमपंडितपणुंक्रिया
॥ सजामांहिजेणेंवखाणिया ॥ तेपरमाधामिथायसैं ॥
दुर्लभवोधिपुणनविहोसे ॥ ३४४ ॥

सूत्रं ॥ तहायजेभिखूवा भिखूणीवा परपासंडाणंपसंसंक
रेड्जा जेयाविणिण्हगाणंपसंसकरेड्जा जेणंणिण्हगाणंअणुकूलभासे
ड्जा जेणंणिण्हगाणं ॥ आययणंपवेसेड्जा जेणंणिण्हगाणं गंधस
थ पयख्खरंवापस्वेड्जा जेणंणिण्हगाणं कायकिलेसाइएतवेइवा सं
जमेइवा नाणेइवा विन्नाणेवा ॥ सुइएवा पंढिच्चेइवा अभिमूहसु
द्धपरिसाएसलाहेड्जा सेवियणंपरमाहम्मिएसुंउवड्जेड्जाजहासुमति.

गाथा . पयअख्खरंपिजोएगं ॥ सव्वन्नुहिंपवेइयं ॥ नरोएड्जअन्न
हाभासे ॥ मिच्छादिट्ठिसनिच्छयं ॥ १ ॥ (माहानि)

चो. पदअक्षरनेंएकविचार ॥ वीतरागनोभापितसार ॥
नसद्धेहमनमांहिलगार ॥ मिथ्यातितेनिश्रयधार ॥ ३४५ ॥
एमजाणिदरसणआलाप ॥ संसर्गेसंभारिपाप ॥ मोक्ष
पंथनोअरथिजेह ॥ निश्रयसर्वतवरजेतेह ॥ ३४६ ॥

गाथा ॥ एवंनाऊणंसंसर्गि ॥ दंसणालावसंधवं ॥ सं

वांसंचाहेयाकंखी ॥ सव्वोवाएहिंवड्जए ॥ १ ॥ (माहानि.)

चो. गौतमपुछेभगवनकहो ॥ तुमतोज्ञानंवलेसद्वलहो ॥

॥ सुमतितेणनवसमकितलाध ॥ तोतेहनोएस्योअप
 राध ॥ ३४७ ॥ नवस्थितितेणैकरिएवडि ॥ वीरकहेंकरु
 णारसचडि ॥ आगमवचनविनाजेवेस ॥ तेजाणोसवि
 कायकलेस ॥ ३४८ ॥

सूत्रं ॥ गोयमाणं जंमागमवाहाए ॥ लिंगग्रहणंकीरइ तंडभ
 मेवकेवलं ॥ सुदीहसंसारहेउभूयं णोणंपरियायंलिखइ ॥ तेणेवय
 संजम्मंदुकरंभन्ने ॥ १ ॥ (माहानि)

चो. कुसिलनिन्हवजोनवितजे ॥ तोकिमसुधुसमकित
 भजे ॥ मोक्षमारगअध्ययनेसार ॥ भाष्योछेंसुणएहवि
 चार ॥ ३४९ ॥ जिवादिकजाणेनवतत ॥ गितार्थनेसेवे
 नित ॥ ज्ञानक्रियाविणुजिनसासनि ॥ नसेववावलिप
 रसासनि ॥ ३५० ॥

गाथा ॥ परमथसंथेवोवा ॥ सुदिइपरमथसेवणंवावि ॥
 वावन्नकुदंसणवज्ज ॥ णायसम्मत्तंसदहणा ॥ १ ॥ (माहानि)

चो. कहोकिमजाण्योजायकुसिल ॥ तेहनालक्षणसुणोसु
 सिल ॥ सन्निधीआधाकरमिलिये ॥ जलफलकुसुमनजे
 प्रेमुकिये ॥ ३५१ ॥ एकदिवसमहिंवहुवार ॥ लियेनि

त्यअतिसरसआहार ॥ एलचीलवगआदितंबोल ॥ स्वा
 देवाहोकरेकलोल ॥ ३५२ ॥ वस्त्रपात्रपडिलेहेनहि ॥ सु

खसज्याबहुवस्त्रेग्रहि ॥ धीउपात्रपेहेरेवाणही ॥ तुंडमुंड
 मुंडावेसहि ॥ ३५३ ॥ कारजउपजेआदरकरे ॥ रजोहर
 णमुहपतिधरे ॥ निजछंदेएकलडोफीरे ॥ रागगीतनोप
 रीचयकरे ॥ ३५४ ॥ मढदेवलनितुपूरेवास ॥ देहरास
 रपूजवेअभ्यास ॥ देवद्रव्यजोगवेनिसंक ॥ सूत्रवचनलो
 पेसतिवंक ॥ ३५५ ॥ करेकरावेअतिवाचाल ॥ जिनहरअ
 नेवलीपोसाल ॥ भाषासमितिनकांडलहें ॥ ज्योतिपनि
 मितविविधपरेंकहे ॥ ३५६ ॥ नाहणउगटणांव्यापार ॥
 करेपरिग्रहसंचेफार ॥ गामकुलादिकनोकरेमोह ॥ स्त्रीना
 टकप्रियस्त्रीस्युमोह ॥ ३५७ ॥ मंत्रयंत्रवैदकनांपाप ॥ मो
 होटातेहनोमंडेव्याप ॥ सेवारायतणीबालिकरे ॥ पापत
 णुसाहसआचरे ॥ ३५८ ॥ गुणवंतउपरआणेरोंस ॥ का
 ढेसुविहीतनावहुदोष ॥ वारेजातांमुनिवरपास ॥ जांण
 केराखेबांधीपास ॥ ३५९ ॥ साचोधर्मनकरवादीए ॥ क
 लिकंदलउदेरिलहें ॥ प्रजावनादेपिकरेंरीस ॥ करीकं
 गाईफोडेसीस ॥ ३६० ॥ लोचहेतभटाईकरे ॥ गृहीत
 णागुणमुखउचरे ॥ जिनप्रतिमावेचेलोभिया ॥ वसीकर
 णथंजणमोहिया ॥ ३६१ ॥ चोथाग्रतनिदृढतानहि ॥ व्या
 जेधनदेजेहवाग्रही ॥ चढढसिसागरथेल्येजेह ॥ उत्तम

अधमनजो एतेह ॥३६२॥ शकुनजोईदेमुहुरतघणां॥ सा
 लइपाककरेअनतणा॥ अहवाकरावेश्रावकधरे ॥ गोत्रज
 निवलीपूजाकरे ॥३६३॥ मूलकरीसमकितव्रतदेत ॥ उज
 लवेपधरेअतिखंत ॥ इमजेसावंधसेवेसदा ॥ जिणवरंव
 रजावेसर्वदा ॥३६४॥ निद्वंधसजिनधमेहीण ॥ सातार
 सपरमादेलीण ॥ उन्नयभृष्टतेजाणोसहि ॥ तेहपासेसम
 कितगुणनहि ॥३६५॥ तासुवेपलेषेनगणाय ॥ विणस
 मकितनविसफलुंथाय ॥ वंदणनमणनकरवोतास ॥ तेक
 रतांहूयेसमकितनास ॥३६६॥ एऊपरगाथासांभलो ॥
 मनमांहिमुकोआमलो ॥ पापश्रमणतेगणोकुसिल ॥ इणोव
 चनेमकरजोढील ॥३६७॥

गाथा ॥ संनिहिमाहाकम्मं । जलफलकुसमाइसवसच्चि
 चं ॥ निच्चदुतिचारभोयण ॥ विगइलवंगाईतंबोलं ॥१॥ वथं
 दुण्डिलेहिय ॥ मपमाणसकेन्निअंदुकुलाई ॥ सिज्जोवाणहवाहण
 ओउहेतंवाइपत्ताई ॥२॥ सिरतुंडंखुरमुंडा । रयहरणमुहेपत्तिधार
 णंकेज्जे ॥ एगागित्तिभमण ॥ सच्छंदंचिद्वियंगीयं ॥३॥ चइय
 मढाइवासं ॥ पुआरंभाइनिच्चवासित्तं ॥ देवाइदव्वभोगंजिणहर
 सालाईकारवणं ॥४॥ न्हाणुवृणभूसं ॥ ववहारंमंधसंगहकालं ॥
 गोमकुलाइममत्तं ॥ धीनद्वंधीपसंगंच ॥५॥ निरइगइहेउजोइस

निमित्ततिगिन्छमंतजोगाई ॥ मिच्छाइरायसेवं ॥ नीयाणविपावसा
 हिंजं ॥ ६ ॥ सुविहियसाहुपउसं ॥ तप्पासेधम्मकम्मपाडिसेहं ॥ सा
 सणपभावणाए ॥ मच्छरलउडाइकलिकरणं ॥ ७ ॥ सीसोदराइ
 फोडण ॥ भट्ठित्तलोहहेडगिहिघुणं ॥ जिणपडिमाकयविकय ॥
 उच्चाडणखुहकरणाई ॥ ८ ॥ थीकरफासंवभेसंदेह ॥ कलंतरेणघण
 दाणं ॥ चट्ठइयसीसगहणं ॥ नीयकुलस्साविदब्बेणं ॥ ९ ॥ सव्वा
 वज्जपवत्तण ॥ मुहुत्तदाणाइसव्वलोआणं ॥ सालाइगिहिघरेवा ॥
 खज्जगपाणाइकरणाइ ॥ १० ॥ नख्खायगुत्तदेवय ॥ पूआपूआव
 णाइमिच्छत्तं ॥ सम्मत्ताइनिसेहं ॥ तेसिमुल्लेणधणदाणं ॥ ११ ॥
 इइवहुहासावज्जजिणपडिकुट्टं चगरअंलोए ॥ जेसेवित्तिकुक्कम्मं ॥ क
 रंति करंतिनिधम्मा ॥ १२ ॥ इहपरलोगहयाण ॥ सासणनसघाई
 णंकुदिट्ठीण ॥ कहजिणदंसणमेसि ॥ कोवेसोकिंचनमणाइ ॥ १३ ॥
 इत्यादि. (चैत्यवंदन भाष्ये.)

चो. साधुतणागुणजेहमांनहि ॥ नविच्छकायअणुकंपास
 हि ॥ मौकलामुक्याजिसातुपार ॥ अंकुशविणुंहस्तीसंभा
 र ॥ ३६८ ॥ अतिघणावारचामांडचारहे ॥ मलपरिसह
 नागेनविसहे ॥ उज्जलवेशतणिखपघणि ॥ आपि विराधे

अरिहंततणि ॥ २६९ ॥ उज्जयकालआवशपकरें ॥ तेद्रव्यां
 वश्यकअणुसरें ॥ तेहतणुंफलनाहिविशेपा ॥ लोकाचारेरा

खेवेप ॥३७०॥

सूत्रं ॥ जेइमेसमणगुणमुक्कजोगी छक्कायनिरंणुकपाह
याइवउद्दामा गयाइवनिरंकुसा घडा मडा तुप्पोडा पंडुरपुंडपो
उरणा जिणाणंअणाणाएसच्छंदंविहरिउणं उभयकालंआवस्सयं
उव्ववंति सेत्तलोउत्तरिअंदवावस्सय ॥१॥ (अनुयोगद्वारसूत्रे)
चो. पंचकुशीलवेषधरएह॥साधुगुणेनविवरतेतेह॥विखे
जिमनिंद्यालहेएहलोक॥आराधकनहुएपरलोक३७१

काव्यं ॥ एयारिसेपंचकुशीलसंबुडे ॥ स्वंधरेमुणिपवराण
हिइमे ॥ अयंसिलोयविसमेवगरहिए नसेइहनेवपरस्थलोए ॥२॥
चो. चंपकमालअशुचिमांहेपडी॥ तेनविकेहनेमस्तकच
डि॥पासस्थानिकरणिकरो॥तेनविपूजागुणअणुसरे ७२

गाथा ॥ असुइठाणेपडिया ॥ चंपकमाला नकीरइसीसे ॥
पासथाईठाणेसु ॥ वट्टमाणातहअपुड्जा ॥२॥ (संबोध.)

गाथा ॥ पासंथोउसन्नो ॥ होइकुसिलोतहेवसंसत्तो ॥
अहंछंदोवियएए ॥ अवंदणिड्जाजेणमयंमि ॥२॥ पासथाईवंह
माणस्स ॥ नेवकित्तिननेड्जराहोइ ॥ जायइकायकिलेसो ॥ वंधो
कम्मस्सिओणाइ ॥३॥ असंजियनवंढिड्जो ॥ मायरपिअरंगुहं ॥

सेणावईपसंथारं ॥ रायाणंदेवयाणिय ॥४॥ (आवउयकानिर्युत्तौ.)

चो. उत्तराधपयनेवीसमेजोया॥रिषिअनाथिभाषेसोय॥

श्रेणिकभूपतिआगलसाचा॥ अवरअनाथपणानीवाच॥
 ३७३॥ पाछलजेहकुसीलाकह्या॥ तेहअनाथकरीसद
 ह्या॥ वेसथकिपणदुरगतिजाया॥ तेणेतसुसंगकीमेनकरा
 या॥ ३७४॥ नवितससंगेवाधेधर्म॥ तोकिमसुगुरुपणानी
 मर्म॥ अंतरनयणउघाडिजोय॥ साधुपाटकिमगणिए
 सोय॥ ३७५॥

गाथा ॥ संगोविजाणअहिडे ॥ तेसिधम्माईजेपकुव्वंति ॥
 मोलुणचोरसंग ॥ करंतितेचोरियंपावा ॥ १॥ (शष्टिस.)

सूत्रकाव्यानि ॥ तमंतमेणेवउसेअसीले ॥ सदादुर्होविष्णारि
 आमुवेद॥ संधावईनरगतिरिखखजो॥ णिमोणंविराहितुअसादुखे॥ १॥

चोःपोलीमुठिजेसिहुएधार॥ कुडेनाणेजेहवोहाटा॥ वैदू
 रिजमणिहुवेंकाचा॥ जाणपुरुपनविगणेतससाचा॥ ३७६॥

काव्य ॥ पोलेवेमुडीजहसेअसारे ॥ अयांतिएकूडकहाव
 नेवा ॥ राढामणीवेरुलियप्पगासे ॥ अमहग्घएहोइहुजाणएसु ॥ १॥

चो.लिंगकुसिलतणुंजेधरे ॥ घणुंअसंयमवलीआचरें ॥
 असाधुसाधुकहावेजेहा॥ जनममरणवहुंकरसेतेहा॥ ३७७॥

काव्य ॥ कुसीललिंगइधारइत्ता ॥ इंसिइशयंजीविअबुह
 इत्ता ॥ असंनएसंजयलप्पमाणे ॥ विणिगायमागच्छइसेचिरंपि ॥ १॥

चो.धर्मतणीअवहिलाकरे॥ उदरपुरणोजिखेचरे॥ पणन

करे सुधिरीषिक्रिया ॥ ते ह त्रसंयमीपूराथया ॥ ३७८ ॥

श्लोक ॥ धर्मलाघवकृन्मूढो ॥ भिक्षयोदरपूरणं ॥ करोति
दैन्यात्पीनांगः ॥ पौरुषं हंति केवलं ॥ ११ ॥

कुसीलनालक्षणजाण ॥ वलिघणासु एवागमवाण ॥
हवेकहुनिन्हवनिपरेजोय ॥ विसेपथीपरिहरियेसोय ॥

॥ ३७९ ॥ वचनउथापेजिनवरतणां ॥ जेगछमांढेआपाप
णा ॥ ते निन्हवबोले जगदसि ॥ जो जो सूत्रमकरजोरोसि ॥

॥ ३८० ॥ एकवचनजिनसुत्रहतणो ॥ नमानसे तेरुलसेघ
णो ॥ ते निन्हवजाण जोसहि ॥ जमालीजिमगुरुवचनेल
हि ॥ ३८१ ॥

गाथा ॥ पयअखकरं पिइकं ॥ जोयनरोएइ सुत्तनिहिइं ॥
सेसंरोयंतोबहु ॥ मिच्छादिइजमालिव्व ॥ ११ ॥ (संग्रहण्यां.)

गाथा ॥ उस्सुत्तभासगाणं ॥ बोहीनांसिइअणंतसंसारो ॥
पाणच्चणविधीरा ॥ उस्सुत्ततानभासंति ॥ ११ ॥ (शष्टिस.)

चो. सूत्रउथापेकरीकल्पना ॥ नवाअर्थनिकरेथापना ॥ प्र
त्यनीकतेआगमकह्यो ॥ भगवइठांणांगेइमलह्यो ॥ ३८२ ॥

सूत्रं ॥ सुत्तंपडुच्चतउपडिणीया ॥ पंनत्ता तंजहा सुत्तपडि
णीए ॥ अथपडिणिणे ॥ तदुभयपडिणीए ॥ ११ ॥ (ठाणांगे.)

कष्टकरेक्रियाआदरे ॥ धर्मकाजपरिग्रहपरिहरे ॥ पणमि

ध्यातविपसारीपुं॥तेनतजेजाणिपारपुं ॥३८३॥

गाथा ॥ कटुंकरेसिअणंदमेसि ॥ अथंचएसिधम्मथं ॥
इक्कंनचयसिमिच्छत्त ॥ विसलवंजेणवुड्ढिहिसि ॥१॥ (शष्टिस.)

चो.मासमासतपकरेपारपुं॥आणाविणुतेतुसखांडणु ॥

सोलमीकलासत्यधर्मनी॥नलहेरासिकरेपापनी॥३८४॥

गाथा ॥ मासेमासेयजोवालो कुसग्गेणभुंजइ ॥ णसोसु
अखाधम्मस्स ॥ कलंअग्घइसोलसि ॥१॥ (उत्तरा.)

जिनवरआणानंजेजेह॥गुरुमानीजोनमियेतेह ॥लोकछ
ल्योगाडरीप्रवाह॥तोस्योकरिएइहांउपाय॥३८५॥

गाथा ॥ जिणआणाविचयंता ॥ गुरुणोभाणिऊणजंनमिज्जं
ति ॥ तार्कींकीरइलोउ ॥ छलिउंगडुरिपवाहेणं॥१॥ (सष्टिस.)

चो.तेहनेपणंकहोकहियेकिस्सु॥जेअसमंजसमांडेइस्सु।
वेसदेखाडिदीयेविसास॥पाडेनरकेमांडीपास॥३८६॥

गाथा॥ किंभणिमोकिंकरिमो॥ ताणहयासाणधिट्टुदुड्डाण॥
जेदंसिऊणलिंगं ॥ खिवंतिनरेयंमिमुदुंजणं॥१॥ (शष्टिस.)

चो.अनिआडंवरक्रियांतणो॥तेनवीआघोचालेघणो।जी
मवडहीलविणुजोडेगाडलुं॥नवीचालेकांडंभूइंभलूं।८७

गाथा॥ सव्वंगंपिहुसगंडं ॥ जहनचलइइक्कवडाहिलारहिअं॥
किरिआइफडाडोवं ॥ नचलइसम्मत्तपरिहोणं ॥१॥ (शष्टिस.)

चो. लोकविसवासेक्रियाकरी॥ उतसूत्रवांणिनवीपरिहरि
तेपणतजवोअहीजिमसहि। माणिदेपीविससीयेनहि। ८८

गाथा ॥ बहुगुणविड्जानिलउ॥ उस्सुत्तभासीतहाविमुत्तव्वो
जहवरमणिजुत्तोविहु॥ विग्घकरोविसहरोल्लोए॥ १॥ (शष्टिस.)
अरिहंतदेवसुगुरुजिनधर्म॥ साचेतत्वेसमाकितमर्म॥ मुख
समकीतरसहूकहे॥ पणसाचाकोईपुंन्यवंतलहे॥ ३८९॥

गाथा ॥-सव्वोविअरिहदेवो॥ सुगुरुगुरुभणइनाममित्तेण॥
तोसिसखंसुहयं ॥ पुन्नविहुणानपावति ॥ १॥ (शष्टिस.)
चो. इत्यादिकसंभारीजोय॥ निन्हवसंगतजोसहूकोय॥
आगमभाखितमोटांपर्व॥ जुगतियेतेहउथापेसर्व॥ ३९०
॥ नवांपर्वकल्पीनेकहे॥ दसजेदेमिथ्यातनलहे॥ सूत्रवि
रुधवहूआचार॥ तेकरतानविसंकलगार॥ ३९१॥ सूत्र
टाळीअनेराग्रंथ॥ तेधर्मजाणोसिवगतिपंथ॥ वीतराग
जापितश्रुतधर्म॥ तेजांणेमनमांहिअधर्म॥ ३९२॥ उन
मारगजेसूत्रेनहि॥ तेमारगमानेसनिग्रहि॥ वीतरागजा
पितजेमार्ग॥ तेजांणेमनरुयुंउन्मार्ग॥ ३९३॥ अजिवने
जांणेतेजिव॥ छकायनेपुणगणेअजिव॥ हणेजीवलेआधा
कर्म॥ सपरिग्रहउपरगुरुमर्म॥ ३९४॥ असाधुजाणेश्रीसा
धुने॥ अमुगतमुगतविचारेमने॥ मुगतहुआतसकहेअ

व्रतार॥ठांणांगदशमिध्यातप्रकार ॥३९५॥

सूत्रं ॥ दसेविहेमिच्छते॥ पंचते तंजहा अधम्मधम्मसंन॥
धम्मअधम्मसना उमग्गेमग्गसंन मग्गेउमग्गसना अजीवेसुजीवसं
ना ॥ जीवेसुअजीवसंन असाहुसुसाहुसना ॥ साहुसुअसाहुसंन
अमुत्तेमुत्तसंनमुत्तेअमुत्तसंन ॥१॥ (ठाणांगे.)

चो. पूरवआचारजनानाम॥लेइराखेजिननेठाम॥सौधर्म
गछनुनकहेनाम॥गछकहेवृक्षनामेगाम ॥३९६॥ साचां
जैनवचनजेकहे॥तेसंगाथेमछरवहे ॥ अविधिपंथदेखाडे
घणो॥लोपेपंथवीरजिनतणो॥३९७॥ - आपआपनाग
छनीजोय॥ परंपराथापेसहूकोय ॥ परंपरागमभाखेजे
ह॥ तेहनेवलीनिगुराकहेतेह॥ ३९८॥ पणनविचारेहइ
डेंइस्युं॥ अहोअम्हेबोलुछुंकीस्युं॥ वीरतणेमतएकजरी
त॥तेजुइजुइकीधीविपरीत॥३९९॥तेकीमकहीएसगुरा
यती॥ आपजोरथापेंमढपती॥ आपआपणाकिहांथीथ
या॥जोसहूएकणमारगगया ॥४००॥जोमारगमांड्या
जुजुवा॥आपापणातिहांथीहूवा॥तोकिमसघळासाचाहसे
पडितडाहापणेंजाणसैं॥४०१॥आमनायगुरुगमनारह्या
॥ क्रियाथकिपणबहुलहवह्या ॥ तेणकारणवाडोलाक
र्या॥ आपआपणेनामेधर्या ॥४०२॥ तेउपरसाहस

करेघणुं॥ सद्गुकोथापेंआपापणुं॥ पासथ्यानादाखीपा
॥ लोपेसौधर्मगछनीवाट ॥४०३॥ जेमानेजिनवरन
वयण ॥ तेहनावहुपरेंनिर्मलनयण॥ सघलीपेरेतेसु
रुसहि॥ जगगुरुनीजेणेआणावहि ॥४०४॥

गाथा ॥ आगमंआयरतेण ॥ अत्तणोहिअकांखिणा ॥
थनाहोगुरुधम्मो ॥ सब्बेतेवहुमनिआ ॥१॥ (संबोध.)
चो. पापेनीरुएटलामांहेजेय ॥ जिनवरभापितमानेत
ह॥सौधर्मगछतणेअणुसार॥तेआदरीलहेजवपार॥४०५॥
एश्रीसौधर्मगछनीआण॥ सूत्रअरथवरतेसंपराण॥ तेन
करेतेनिन्हवसहि॥ इणेंवयणेंसंदेहजनहि॥४०६॥ एकु
सीलनिन्हवबेकह्या॥जेहवासूत्रविचारेलेह्या ॥ तेवरजि
सुहगुरुनेनमो॥ जिमदुपदालिद्रसविनिगमो ॥४०७॥
केइइमकेहगुरुआपणां॥लोपंताहुएदूपणघणां॥ तेणेका
रणहोजलेतेहवां॥पणतेआपणनविमुकवां॥४०८॥ तेउ
परउत्तरसांभलो॥जिममननोफीटेजांभलो ॥ गुरुआप
णोपरायोनिहि॥जिनआग्याकरेंतेगुरुसहि ॥४०९॥
गाथा नोअण्णपराया ॥ गुरुणोअइयाविहुतिसद्वृणं ॥जि
णअणरियणमंडण ॥ मंडियसब्बेवितेसुगुरु ॥१॥ (श्रष्टिस)
चो.कोकहेएकअक्षरदातार॥ गुरुमानवोहिएसंभार॥ न

हितोश्वानयोनिशतभमे॥ गतिचंडालंतणिजईरमे४१०

श्लोक ॥ एकाक्षरं प्रदोतारं ॥ योगुस्तेनैव मन्यते ॥ श्वानयो
निशतंगत्वा ॥ चांडालेष्वपि जायते ॥१॥

चो. एहनो सुण जो उत्तरसार ॥ भण्यागण्यानुं एह जसार
॥ जेहनो जेटलो हु एउपगार ॥ नविउलविए तेह लगार ॥
४११ ॥ एक अक्षर नो दापीमेल ॥ अजाणनरमंडेवहुने
ला ॥ अक्षर दाता पुण मानवो ॥ पूर्ण गुणें सुगुरु जाणवो ४१२
लौकिक ग्रंथे छेइम कह्युं ॥ मावक विश्वरवचने लह्युं ॥ कौ
रव पांडवना संग्राम ॥ तिहां एकथा तणुं छे ठाम ॥ ४१३ ॥
द्रोणाचारजस्युं अरजुनहतणी ॥ संकाधरमने अवगणि ॥
कृष्णकहे सुणरे अरजुना ॥ इहां न धरि एगुरु भावना ॥ ४१४
अति अहंकारे जे पूरीयो ॥ कार्य आकार्ये न विसंकीयो ॥ उन
मारग चाले जे कोयो ॥ परहरि एगुरु भावे सोच ॥ ४१५ ॥

श्लोक ॥ गुरोरप्यवलितस्य ॥ कार्यं कार्यमजानतः ॥ उर्य
यप्रतिपन्नस्य ॥ परित्यागो विधीयते ॥१॥

चो. वलिविचारि जो चाणाक्या सिपन्नणि नाप्यो एवाक्या
दयाहिण धर्म छंडो जाण ॥ विद्याविणुगुरुपण अप्रमाण १६

श्लोक ॥ त्यजेदुर्मदयाहीनं ॥ विद्याहीनं गुस्त्यजेत् ॥ त्य
जेत् क्रोधमुखीं भार्या ॥ निस्नेहान्वांधवान् त्यजेत् ॥१॥

दुहा ॥ माठोधोरीठोठगुरु ॥ कूएखारुनीर ॥ गामि
कुठाकरकुघरिणि ॥ पंचेदहेसरिरा॥१॥

काव्य ॥ मित्रंशाठ्यतरं कलत्रमंसतीं पुत्रंकुलध्वंसिनं ॥
मूर्खमंत्रिण मुत्सुकंनरपतिं वैद्यं प्रमादास्पदं ॥ देवरागयुतं गुरुं विपायिणं
धर्मदयावर्जितं ॥ यश्चैतान्नपरित्यजेत् प्रमादवशातः सत्यं व्यतेत्येव सा ॥ १

कुगुरुनो संसर्ग छोडवा विपे.

चो. वलिजैनआगमसांभलो ॥ मनमांथीटाळोआमलो
॥ सुगुरुसुसाधुनमूकयाजाय ॥ कुगुरुमुकतांपापनथाय
॥४१७॥ छेजेजाताधर्मकथांग ॥ अधपयनेपंचमजोजोरं
गा ॥ सिसपांचसेंसेलंगतज्यो ॥ पासथ्योजाणिनविज्ज्यो
॥४१८॥ अंगारमरदकनामेंसूरी ॥ अभव्यजाणिकीधो
दूरि ॥ केटलेमुनिवरतज्योजमाल ॥ निन्हवमाटेतेतेणेका
ला ॥४१९॥ मूरखलोकतणिएवाणी ॥ कुगुरुलोपतांकीजे
कांणी ॥ पणजेचतुरविवेकीहसे ॥ तेमनस्युं एमआलोच
स्यें ॥४२०॥ जेकोईहवणानेसमझ ॥ किरियामारगरुडेरमझ ॥
तेणेंतोपूरवगुरुनासंग ॥ लोप्यानविराज्यातसुरंग ॥४२१॥
तेसंहुदोपेंगुरुनापाट ॥ तेजाणोछेसुधीवाट ॥ जोते
सुधागुरुजांणिया ॥ तोलोपिकिहांजुआथया ॥४२२॥ गु

रुलोप्यानुंपातिकबहु ॥ इममुखलोककहेछेसहु ॥ प्रत्यं

निकपेणइणिपरेंथाय॥तोकिमजिनमतआराधाय॥४२३॥
 जोकहेतेजाण्यामठपति॥क्रियाहीएनेंअसंयति ॥ तोकि
 मपाटकहोतेहनां ॥ कांडकरोकूडीकल्पना ॥४२४॥
 जोकहेंसामाचारीएक ॥ तेणगुणेकहीएपाटविवेक॥तो
 ज्योज्योएककोइपंथ॥ सुद्धपरूपकनेनिग्रंथ ॥४२५॥ ति
 हांनहिसामाचारीजुई ॥ आजसमेंतोबहुपरेथई॥ तोक
 होवरतेकुणसुद्धमार्ग॥एवढामतनकह्यावीतराग॥४२६॥
 सापदेखीनासेजोकोय॥भलुकरयुंजापेसहूकोय॥ कुगुरु
 संगजोछंमेकीमे ॥ लोकतणेमनतेनविगमे ॥४२७॥

गाथा ॥ सण्णेदिहेनासईलोउ ॥ नहुकोइकिपिअख्केइ ॥
 जोचेंयइकुगुरुसेर्ण ॥ हामूढाभणेंतितंदुई ॥१॥ (शष्टिस)
 पणविपधरद्येएकजमर्ण॥कुगुरुअनंतकरेअधिकर्ण॥ तो
 वरसेव्योरुढोसाप॥कुगुरुसेवतांमोटोपाप॥४२८॥

गाथा ॥ सण्णेइकंमरणं ॥ कुगुरुअणंताईदेइमरणाणि ॥
 नउवरसण्णेगहिउं ॥ माकुगुरुसेवणंभइ ॥१॥ (शष्टिस.)
 चो.लोकइसोछेलाजेंहीण॥जोमागेकोईपोलीदिण॥नद्ये
 तेयकरीकरुणाकाज॥कुगुरुलोपतांआणेलाज ॥४२९॥

गाथा ॥ निदखिक्किलोउं ॥ जइकुविमग्गेइरुद्धिआखंडं॥
 कुगुरुसंगचयणे ॥ दखिक्कंहीमहामोहो ॥१॥ (शष्टिस)

चोः करे नटाई श्रावकतणि ॥ लोने लाग्या जे अति घणि ॥

भावन जाणे आगमतणो ॥ ते गुरु श्रावक रुल सें घणो ॥ ४३० ॥

गाथा ॥ गुरुणो भद्रा जाया ॥ सद्देधुणि उणलिति दाणाइ ॥

दुग्नि विअ मुणिय सारा ॥ दूसम समयं मिबुडुंति ॥ १॥

बंध बंधादिक जे हथील हे ॥ ते परिग्रह मेले वात्र हे ॥ जति धर्म

नो ते नहि संचा ॥ ते जाणे माया परपच ॥ ४३१ ॥

गाथा ॥ बह बंधण मारण सेहणाउ ॥ काउ परिग्रहे नथि ॥

तंजइ परिग्रहोच्चिय ॥ जइ धम्मो तो न पुण्वंचो ॥ १॥ (उपदे.)

चो. दोप तणुं छेमो टुं ठाम ॥ आदिल रिपी टाल्युं एनाम ॥ ते

परीग्रह नो संग्रह करे ॥ तोकां फोके व्रत आचरे ॥ ४३२ ॥

गाथा ॥ दोस सयमूल जालं ॥ पुनरि सिविवज्ज अंजई वंतं ॥

अथं वहसि अणथं ॥ कीस अणथं तवें चरासि ॥ १॥

चो. मूरप न लोन पंडित सोय ॥ अनाचार वरते जे कोय ॥ गृ

हि भलो पण यति न होय ॥ हिणा चारे वरते जोय ॥ ४३३ ॥

निर्धन न लोन धन नोधणि ॥ कृपा ज्ञावनान करे घणी ॥ न

लो न पुंस के छे न समर्थ ॥ अंगिकरयो न पाले अर्थ ॥ ४३४ ॥

काव्यं ॥ मुखौ नरं दुश्चिरतो न विद्वान् ॥ वरं गृहस्थो न यतिकु

शीलः ॥ निश्चो वरं नो धनवान दाता ॥ क्लीबो वरं स्वीकृतमुक्तशक्ता ॥ १॥

चो. इसांकु गुरु जे जग मां होय ॥ ते परिहरतां दोप न कोय ॥

साधुतणिसद्वहणांकरो ॥ गुणवंतदेपिनेआदरो ॥ ४३५ ॥
 ॥ कोइकहेजिनवरगयामुगत ॥ आचारजनेआपीजुग
 त ॥ शासनतणीचलामणिकरी ॥ तसआणापालेविख
 री ॥ ४३६ ॥

गाथा ॥ कइयाविजिणवरिंदा ॥ पत्ताअयरामरंपहंदाउं ॥
 आयरिएहिंपवयणं ॥ धारिज्जइसंपयंसयलं ॥ १ ॥ (उपदे.)

चो, एहनोजुओउत्तरसार ॥ आचारजनोकरोविचार ॥ जि
 नवरनीजेपालेआण ॥ तेआचारजकरोप्रमाण ॥ ४३७ ॥

गाथा ॥ पंचविहंआयारं ॥ आयरमाणातहापभासंता ॥ आ
 यारंदसंता ॥ आयरियातेणवुत्तांते ॥ १ ॥

चो. केइकहेगछनाआधार ॥ आचारजगुणनाजंडार ॥ ति
 हांस्योजुगताजुगतेविचारतेहनोपणउत्तरमनधार ॥ ३८
 आचारजनाच्यारप्रकार ॥ ठांणाअंगेजोईविचार ॥ चिहुंक
 रंडियानीउपमा ॥ आचारजच्यारेतेसमा ॥ ४३९ ॥ रायक
 रंडोशेठकरड ॥ गणिकानेचंडालेकरंडो ॥ एहसमोआचार
 जहोय ॥ गुणिअवगुणेविमोसीजोय ॥ ४४० ॥

सूत्रं ॥ चत्तारिकरंडगां पंचता तेजहा रायकरंडए गाहा
 वएकरंडए वेसियाकरंडए सोवागकरंडए एवामेवचत्तारिआयरि
 या पंचता तेजहा रायकरंडगसमाणे गाहावइकरंडगसमाणे वेसि

याकरंडगसमाणे सोवागकरंडगसमाणे ॥१॥ (ठाणांगे.)

पेहलावेहुंकरंडियासमान ॥ नमोआचारजसुगुणनिधा
ना॥वेश्यातणाकरंडासमो॥आचारजजांणीममनसो॥४१॥

घणांसाधुश्रावकनाटुंद ॥ मिलेवेसासेधरिआणंद ॥ पण
जिननीलोपेजेआण ॥ तेसासननोसत्रुसमान ॥४२॥

गाथा ॥ जहजहबहुसम्मउय ॥ सीसगणसंपरिवडोय ॥
अविणिन्डुउयसमए ॥ तहतहसिद्धंतपडिणीउं ॥२॥ (उपदे.)

चो क्रियादेखाडेअतिघणी॥वातनजाणेआगमतणि ॥ सु
द्वतणितेकरेहीलना ॥ मुगधतणीजांणेरंजना ॥४३॥

गाथा ॥ किरियाइफडाडोवं ॥ अहियंसाहंतिआगंमविहु
णं ॥ मुद्धाणरंजणथं ॥ सुद्धाणंहीळणट्टाए ॥२॥ (शष्टिस.)

चो.रंजेंलोकक्रियानेबले ॥ पणउत्सूत्रथकीनविटले ॥ ते
आचारजजाणोहीए ॥ वीसासघातकसमतोलीए ४४॥

गाथा ॥ जहसरणमुवगयाणं ॥ जीवाणंनिकंतएसिरेजोडा ॥
एवंआयरिउविहु ॥ उमुसंपन्नवितोय ॥२॥

चो.करंडियाचउथासारीखो॥आचारजनेजुवोपारखो ॥
परूपणाशुद्धिनविकरे ॥ किरियामारगनविआचरे ॥४५॥

विहुप्रकारेतेगणोभ्रष्ट ॥ बहेवेसनुंफोकेकष्ट ॥ तेसोवागक
रंडसमाण ॥ द्रव्यलिगतेनिश्चयजांण ॥४६॥ सावद्य

जोगकरेपरिहार॥तेउत्तमरिपिनोआचारा॥विजोवारव्रत
 श्रावकतणो॥संवेगपक्षनोत्रीजोभण्यो॥ ४४७॥ एत्रण
 चांगासमकिततणा॥वलीत्रणोमिथ्यातहतणा॥ गृहिकु
 लिंगीनेद्रव्यलिंग॥एहतणोनवीकिजेसंग ॥४४८॥पेह
 लामोक्षतणात्रिणपंथा॥त्रिणबीजासंसारहपंथ ॥ द्रव्य
 लिंगजीवलीयेअनंत॥तोनवीपामेनवनोअंत ॥४४९॥

गाथा ॥सावब्जजोगपरिवब्जणाउ ॥ सव्वुत्तमोजइधम्मो
 वीउसाविग्गधम्मो ॥ तईउसंविग्गपख्कपहो ॥१॥ सेसामिच्छदिदि
 गिहल्लिगकुल्लिगदव्वल्लिगेहि ॥ जहतिन्नियमुख्कपहा ॥संसारपहात
 हातिन्नि ॥२॥ संसारसागरमिणं ॥ परिभमंतेहिंसव्वजीवेहिं ॥
 गहियाणियमुक्काणिय ॥ अणंतसोदव्वल्लिगाइ ॥३॥ (उपदे.)

द्रवलिंगतेगणोमिथ्यात॥तेहसूमकरोवातसुजात॥तेआ
 चारजसहीपरिहरो॥ मुक्तितणिजोआसाकरो ॥४५०॥
 संवेगिनालक्षणएह॥वंदेवंदावेनहितेह॥ आपकाजनवि
 चारीत्रदिये॥प्रतिबोधीनेरिपिनेदीये॥४५१॥

गाथा ॥वंदइनयवढावइ ॥ किइकम्मंजणइकरावइनेअ
 अत्तइयनदिख्खइ ॥ वोहोदेइसुसाहूण ॥१॥ (उपदे.)

चो.लक्षणसंवेगपाखितणां॥ठांणगिजोजोविवरणां॥ चो
 जंगितिहांएहवीकही ॥ गुरुसापेजुओसद्वहि ॥४५२॥

वंदेपणवंदावेनहि॥ संवेगिलघुसीप्यवासहि॥ पेहेलेनां
गेएहविचार॥ हवेबीजोहइडेसंजार ॥४५३॥ वंदेनहि
वंदावेवली॥ तेश्रिगुरुअथवाकेवलि ॥ वंदेवंदावेवृषज
सुसाध॥ चोथेनांगेवेहुनोबाध ॥ ४५४ ॥ तेजिनकल
पिवाअविनीत॥ एचोभंगिजोईवदित ॥ संवेगपाक्षिकपु
णअतिजलो॥ज्ञानअनेदरसणनोनिलो ॥४५५॥

सूत्रं ॥ अभुङ्क्तेइणामेगेणोअभुङ्क्तावेइ अभुङ्क्तावेइणामेगेणोअभु
ङ्क्तेइ एगेअभुङ्क्तेइविअभुङ्क्तावेइवि॥ एगेनोअभुङ्क्तेइनोअभुङ्क्तावेइ॥१॥
चो.पणजेसूधोलोपेमार्ग॥जांणंतोथापेउनमार्ग॥दाषेदोष
संवेगितणा॥ प्रमादकारणसेवेघणा ॥४५६॥ गुणछत्री
समेलाकरे॥ प्रमादजांणीनिवीसंवरे॥ तेआचारजममले
खवो॥पापश्रमणसमउवेखवो॥४५७॥

गाथा ॥ भट्टायारोसूरी ॥ भट्टायाराणुविखडंसूरी ॥ उम्म
ग्गाड्डिउंसूरि ॥ तिन्नविमग्गंणसंति ॥१॥ (महानि.)
चो.हुआछेहोस्येइस्यासूरी॥ पृथ्वीमंडलमाहेभुरी॥ जे
हनुनामलीयेहुवेपाप॥वाधेजवरअधिकसंताप॥४५८॥

गाथा ॥ भूएअणागंयकाले ॥ केईहोहिंतिगोयमसूरी ॥ जे
सिंनामग्गहणे ॥ होब्जानियेणपाच्छित्तं ॥१॥ (गच्छाचारे.)
हुआअछेहुस्येइस्यासूरी॥ आचारजगुणपूराभूरी॥तेह

नुनामलेयताआज॥ सिद्धेमुगतिमारगनाकाज॥ ४५९॥

गाथा ॥ भूएअथिभविस्संति ॥ केइजगवंदणीयकम्मजुयले॥
 जेसिंपरहियकराणिक॥ बदुलख्काणबोलिहीकाळो ॥१॥ (महानि.)
 चो. वलिसूरिनाच्यारप्रकार॥ तेहनाजेदसुणोसुविचार॥
 नामाचारिजठवणासूरि॥ द्रव्याचारिजदिसेंभूरी॥ ४६०॥
 ज्ञावाचारिजचोथाजोया॥ लहीएदोहिलाजगमांहिसोय॥
 ज्ञावाचारजजगगुणवंतातेजाणवाजिस्साअरिहंत ४६१

सूत्रं ॥ सेभयवंकित्तिथयरसंतियं आणणाइक्कमेब्जाउयाहुआ
 यरियसंतिअंगोयमाचउव्विहा ॥ आयरिआपन्नत्ता तंजहा नामाय
 रिआ ठवणायरिया दव्वायरिया भावायरिया तथ्थणंजेतेभावायरे
 या तेतिथ्ययरसमाचेवदद्ववा॥ तोसंसतिअंआणणाइक्कमेब्जा ॥१

गाथा ॥ तिथ्ययरसमोसूरि ॥ जोसम्मंजिणमयंपयासेइ॥ आ
 णंअइक्कमतो ॥ सोकाउरिसोनसणुरिसो ॥१॥ (गच्छाचारे.)
 चो. तेभावाचारिजनीआण॥ तेहनोलोपमकरसोजाण॥
 नामठवणद्रव्यगुरुनीआण॥ तेउपरनविराचेजाण॥ ४६२॥
 गौतमपुछेअंजलिकरी॥ ज्ञाखोभगवनकरुणाकरी॥ ज्ञा
 वाचारजकहीएकिस्सा॥ तेभापोहुएसूत्रेजीस्सा॥ ४६३॥

आगमवचनेपालेक्रिया॥ तेज्ञावाचारजज्ञापिया॥ आग
 मविणुंक्रियाकर्णहार॥ तेगणोपहिलात्रणप्रकार॥ ४६४॥

सूत्रं ॥ सेभयवंकयरेणंतेभावायरियाभणंति गौयमा जेअ

ब्जपव्वइएविआगमविहीए पयंपएणाणुसंचरति तेभावायरिया जे
उणवाससएविपव्वइएविहुत्ताणं वायामित्तेणंपि आगमउवाहिक
रेंति तेनामठवणाहिंणिउयवे ॥१॥ (महानि.)

चो.जिननीआणापापेसंतानहुवेसूरिआणावलवंत॥इम
आणानोपराजवथाय॥विनयमूलतेधर्मलोपाय॥४६५॥

गाथा ॥ आणाएजिणिंदाणं ॥ नहुवालयतराहुआयरिआ
णा ॥ जिणाणाएपरिभवो ॥ एवंगव्वोअविणउय ॥१॥ (उपदे.)

चो.तिर्थकरनीजेहुएआण॥तेआचारजकहेसुजाण॥
तसअणुसारेंआचारजतणि॥सिखामानेविअतिघणी॥
४६६॥केईकहेंगछनिआविना॥धर्मतणीनहुएप्रतीपाल
ना॥श्रीठाणागेंछेएहजाव॥जोजोपामिगुरुप्रस्ताव६७

सूत्रं ॥ धम्माणंचरमाणस्स पंचनिस्सांठाणापन्नत्ता तज
हा छक्कायं गणो राया गाहावती संरीरं॥१॥ (ठाणांगे.)

चो.तेएकारणगछनिआकरी॥करणीधर्मतणिआदरी॥
मोक्षमारगनोसाधनकरें॥तोनिश्चेजवसागरतरें॥४६८
एहसूत्रनोभावविचार॥गछकहीएगुरुनोपरिवार॥तेह
नीनिआपालेंभलो॥नभमेंनिजछांदेएकलो॥४६९॥

गाथा ॥ गुरुपरिवारोगच्छो ॥ तथ्वसंताणनिज्जरोविउले॥

विणयोऽतहासारेण ॥ माएहिंदोसपडिवत्ती ॥१॥ (महानि.)

चो. एकलाजमतानरहेधर्म॥ जाणोअथविचारीमर्म॥ तेण
कारणहिंडेपरवरयो॥ तेणिसुधोमारगअणुसरयो॥ ४७०

गाथा ॥ एकस्सकउवम्मो ॥ सच्छंदगइमडपयारस्स॥ किं

वाकरेइइको ॥ परिहरउकहमकब्जंवा ॥१॥ (उत्तरा)

चो. पामेज्ञानादिकगुणसार॥ जोनिर्वाहगुरुपरिवार॥ ते
एकारणजेहूएपुन्यवंत॥ तेपरिवारहमांहिवसंत॥ ४७१॥

गाथा ॥ नाणस्सहोइभागी ॥ थिरयरउदंसणेचरित्तेअ ।

धन्नाआवकहाए॥ गुरुकुलवासनमुंचंति॥१॥ वसइगुरुकुलेनिचं ॥

जोगवंउवहाणव॥ पियंकरेपियंवाइ । ससिख्कंलधुमरिहई॥२॥ (उपदे)

चो. एणकारणभाष्योगच्छवास॥ तिहांपणजुओबुद्धि
प्रकास॥ नाममात्रगच्छहुयेछेघणा ॥ विरलापणजिनआं

णातणां॥ ४७२॥ गायआकनुंदुधजनाम॥ पात्रसाधुग

णिकानानाम॥ महुरोरतननामवछनाग॥ पंखिनामहंस

नेकाग॥ ४७३॥ नारिनामपणसतिअसति ॥ अनेकदरस

ननामेजति॥ तिमएकहेवाएगछनाम॥ पणदिसंनानापरि

णाम॥ ४७४॥ एकआणपालेंजिनतणि॥ करेकल्पनाएक

आपणि॥ तेणकारणगछपरखोसाच॥ रतनजाणिममले

जोकाच॥ ४७५॥ नाममात्रगछगरजनसरें॥ जोपरखी

साचुंनादरे॥ सोनुल्येजिमपरिक्षाकरी ॥ तिमगछलिजे
 साचोसंवरी॥ ४७६॥ ठाणंगेचउन्नंगिहोय॥ सूत्रपंथगछ
 रीतेजोय॥ एकविरुधलोपेंगछरीत॥ जिनआणास्युंआणे
 प्रीत॥ ४७७॥ एकलोपेआणामतिमंद॥ सूत्रविरुद्धगछ
 धरेंआणंद॥ एकआज्ञागछवेहूंतजे॥ साचोमारगजा
 णिननजे॥ ४७८॥ एकगछनीजोइरिति॥ उपसंपदाधरा
 वेचित॥ सूत्रवचनआदरेसुजाण॥ जिनआणातेकरेप्र
 माण॥ ४७९॥

सूत्रं ॥ धम्ममेगेजहतिनोगणाद्विति गणाद्वितिमेगेजहतिणो
 धम्मं धम्मंप्पेगेजहतिगणाद्वितिपि एगेणोधम्मंपिजहतिनोगण
 द्वितिपि ॥ १॥ (ठाणंगे.)

चो. कदाचिसूयोआगमपंथा॥ दिसेकरतांअल्पनीग्रंथा॥ सा
 चोतोपणतेहूयेसंघ॥ बीजाअस्थिपुंजगणसंघ॥ ४८०॥

गाथा ॥ एगोसाहुएगावि॥ साहुणीसावगोयसद्धीवा ॥ आ
 णाजुत्तोसंघो॥ सेसोपुणअद्विसंघाउ ॥ १॥ (सबोध.)

चो. गछतणाहवेलक्षणसुणो॥ आगमविस्तारछेअतिघ
 णा॥ सूत्रवचनजोजोउद्वार॥ तसनीश्रापालोआचार॥ ८१॥

तेगछजेजिनभाषितकरे॥ मतिकल्पनासयलपरिहरे॥
 आरंजपरीग्रहटालेसर्व॥ क्रोधलोचनकरेमनगर्व॥ ४८२॥

पृथ्वीपांणीतिउवाय॥वनसपतिछट्टीत्रसकाय॥करणकरा
 वणअनुमोदने॥ नहणेकायेवचनेमने ॥४८३॥ अतिमो
 टेकारणउपने॥रोगमांदआदिकनिपने ॥ अगनितणोंसं
 घटनविकरो॥तेगछसुधिआणाधरे ॥४८४॥ अवलांअंग
 नफरसेकिमे ॥ नववाडीसीलेनीतुरमे ॥ नवविधपरिग्र
 हटालेसदा॥पालेनिरतिगुरुसंपदा ॥४८५॥ असनपान
 वस्त्रादिप्रकार ॥ माहासतिनालाधासार ॥ जेमुनिवर
 नवीतेजोगवे॥ सुधिआणातेजोगवे ॥ ५८६ ॥ जेतेआ
 लंवणअटकली ॥ प्रमादसेवेतेमननेरुलि ॥ पडताआ
 लंवणजेलित ॥ तेजांणोमिथ्यामतिमंत ॥ ४८७ ॥ के
 वलीभापितसाचुकहे॥ सूत्रतणीसद्वहणेरहे॥ इत्यादिल
 क्षणगछतणां ॥ सूत्रेजोजोछेअतिघेणा ॥४८८॥

गच्छविचारसूत्रगाथा ॥ पुढविदगअगणिमाख्य॥ वणपफई
 तहतसाणविविहाणं॥ मरणंतेविनमणसा॥कीरइपीडंतयंगच्छं॥१॥
 जथयसूलविसूदय॥अन्नयरेवाविचिन्तमायको॥उपन्नेजलणुब्जालाव
 णाइ॥णकरंतिमुणीतयंगच्छ२॥जथिथि करफरसं॥अंतरिअंकारणे
 विउपन्ने॥दिष्टीविसादित्तज्जी॥विसंववाज्जेनइसगच्छो३॥जथाहिरं
 न्नसुवन्न॥धणधन्नेकंसदुसफलिहाणं॥सयणाणआसणाणयानयपरिभो
 गोतयंगच्छं४॥जथयअब्जालदं॥पडिगहमाइविवहमुवगरणं॥परिभुं

जइसाहूहिं॥ तंगोयमकोरिसंगच्छं॥ ५॥ आलंबणेभारिउ॥ लोउजोवस्स
अजउकामस्स॥ जंजं पिच्छइलोएतंतं॥ आलंबणकुणइ॥ ६॥ जाणिब्जमि
च्छदिट्ठी॥ जेपडियालंबणाइगिण्हंति॥ जेपुणसम्मदिट्ठी॥ तेसिमणोचडण
पयडीए ॥ ७॥ इत्यादि. (गच्छाचारे.)

चो. इत्यादिकगछनाआचार॥ जोईपयन्नुंगच्छाचार॥ ति
हांविस्तारसघलोपामीए ॥ साचागछनेसिरनामिए ॥
४८९॥ दिसेधरतामुनिनोवेस॥ पणसाचोनलहेउपदेस
॥ आपकाजकांइनविलहे॥ कडछिजेमपराजवंसहे॥ ४९०

यतः॥ पढइगुणइआगमवखाणइ ॥ अप्पकब्जपुणकिंपिन
याणइ॥ चट्टुजिमछहरसढंढोलइ॥ पिहरकजिअप्पणपउवोलइ॥ १॥

चो. शास्त्रसर्वउसोहिलासहि॥ तसुभावनादुहिलीकही ॥
मस्तकवहेफूलनोजार॥ लहेनासिकागंधप्रकार॥ ४९१॥

श्लोक ॥ सुलभानिसर्वशास्त्राणि ॥ दुर्लभभावभेदिनं॥ शि
रौवहतिपुष्पाणि ॥ गंधंजानातिनासिका ॥ १॥

चो. पंचसूनाहूएजेगछमांहि॥ तेहनेभावेममआराहि॥ सौ
धर्मगछनीपालोआण॥ जिमपामोअक्षयसुखठाण॥ ४९२॥
दुहो॥ घरटीचूलासावणि॥ पाणीहारुंवल्लिजाण॥ वलि
खांयणियोपांचमो॥ सुणीसारअवखाण ॥ १॥ पंचसूना
मांहेजेएक॥ तेहनटालेमनअविवेक॥ तेगछत्रिविधत्रिवि

धपरिहरि॥सेवोगच्छविजोसंवरी ॥४९३॥

गाथा ॥ जथयगोयमपंचन्नावि ॥ कहविसूणाणइक्कमविहुज्जा
तंगच्छतिवेहेणवोसिरिय ॥ वइज्जअन्नथ ॥१॥ (महानि.)

चो.पंचसूनाजेनविपरीहरे॥उजलवेसेशोभाकरे ॥ तेगछ
मूकोसहिसामलो॥सेवोगच्छचारित्रटजलो ॥४९४॥

गाथा ॥ मूणारंभपवत्तं ॥ गच्छंवेसुज्जलंनवासिज्जा ॥
जंचारित्तगुणेहिं ॥ उज्जलंतंतुवासिज्जा ॥१॥ (महानि.)

चो.वरजोसर्वप्रकारकुशील ॥ जिमपामोसिवपुरनीली
ल॥उनमारगगछनीश्राछंडि॥साचासजमनिखपमंडि॥
४९५॥जेतेगछनीनिश्रावहे॥तेसूधोआचारनलहे ॥ मुग
तिपंथथीतेवेगलो ॥ भमेअनंताभवएकलो ॥४९६॥

गाथा ॥ एवंकुसीलसंसग्गि ॥ सच्चोवाएहिंवाज्जिउ ॥ उ
म्मग्गपट्टियंगच्छं ॥ जेवासेलिगजीविणं ॥१॥ (महानि.)

गाथा ॥ सेणनिविघमकिल्ले ॥ सामन्नंसंजमंतयं ॥ ण
लभिज्जातोसियाभावे ॥ मोख्केदूरयरंटिए ॥२॥ अथेगेगोयमापा
णी ॥ जेतेउम्मग्गपट्टियं॥गच्छंसंवासइत्ताणं ॥ भमंतीभवपरंपरं ३
चो.तेणेकारणसाचोगछजोय॥पापमासदिनसेवोसोय ॥
तेहनीनिश्रावाधेधर्म ॥ सूधोलाभेंशासनमर्म ॥४९७॥

गाथा ॥ तंमहानिउणंनिभालेउ ॥ गच्छंसंम्मग्गपट्टियं ॥

वसेज्जातथ्यआजम्मं ॥ गोयमासंजएमुणी ॥१॥ (महानि.)
 चो.इसाआचारजनेगछजोय ॥ मनभावेआराधोसोय ॥
 कुगुरुअने गछसूत्र विरुद्ध ॥ तेपरिहरजो सदाअशुद्ध
 ॥४९८॥ एसासूरीगछजोनविमले ॥ तोपणधीरपणें
 विचले ॥ अलाभतेवरएंकलाजलुं ॥ पणनविरुधगछ
 नुंसुंभलुं ॥४९९॥

उलोकभापा ॥ मूनीसालानचोरइभरी ॥ भीक्षाभलीनखमणा
 चेरी ॥ तावभलुंपणनहाडजर ॥ विधवाभलीनभुंडउवर ॥१॥
 चो.निपुणसखायतजोनविमिले ॥ सरसगुणेअथवासम
 तुले ॥ तोवरजिसर्वपापआचार ॥ संयमपालेएंकलोसा
 रा ॥५००॥

सूत्रकाव्यं ॥ नयालभिज्जानिउणंसहायें ॥ गुणाहिंयंवागुणउस
 मंवा ॥ इक्कोविपावाइविवज्जयंतो ॥ विहरिज्जकामेसुअसज्जमाणो ॥
 दुहा ॥ गुरुगछकाहुंकरेसही ॥ सिसाकाइकरेह ॥ चर
 णजोगजेआपणा ॥ तेसाचासिवदेई ॥१॥ चो. वरसलाप
 सूलिदुखखमे ॥ पणअगितार्थस्युंनरमे ॥ एकेक्षणेआ
 गमवाण ॥ गुरुगमजोईचित्तेआण ॥५०१॥ वरबहुमर
 णव्याधिनाकष्ट ॥ वरदारिद्रसंगमपणइष्ट ॥ वररुडोरण
 मांहिवास ॥ पणनकुमित्रतणोसंवास ॥५०२॥

गाया ॥ वासलखकंपिसूलीए ॥ संभिन्नेअच्छीयामुहं ॥ अ
 गियथेणसम्मइकं ॥ खणद्धंपिनसंवसे ॥ १ ॥ वरंमच्चु वरवाहि ॥
 वरंदारिदसंगमो ॥ वरंअरन्नवासोअ ॥ माकुमित्ताणसंगमो ॥ २ ॥
 चो. तेगुरुतेआचारजभला ॥ चंद्रकलापेरेउजला ॥ यथा
 स्थितभापेजिनधर्म ॥ पंचाचारेकरेजेसर्म ॥ ५०३ ॥
 अतितअनागतनेवर्तमान ॥ तीर्थकरसुखसुगुणनिधान ॥
 तेहतणोएकजउपदेश ॥ सूत्रअर्थग्रंथेसविसेस ॥ ५०४ ॥ य
 थास्थितियेकेहणीसर्वतास ॥ यथास्थितियेकरणीनेभा
 स ॥ इमजसघलिपरूपण ॥ सर्वसूत्रनीगिणीविवरण ॥ ५१

सूत्रं ॥ अरहंताणं भगवंताणं असहाएपवरे एकमेकमग्गे से
 णंमुत्तताए अथत्ताए गंधत्ताए तेसिंपिणं जहट्टिएचेवपन्नवाणिज्जं
 जहट्टिएचेवाणुद्वाणिज्जं जहट्टिएचेवभासाणिज्जं जहट्टिएचेवपस्वणि
 ज्जं जहट्टिएचेववायरणिज्जं जहट्टिएचेवकहणिज्जं सेणंइमेदुवालसं
 गे गणिपिडगे ॥ १ ॥

चो. तेहमांहिमुनिश्रावकतणि ॥ विधिभापीदीसेअतिघणी
 ॥ तेषांजलीलेईआपापणी ॥ अविधिसयलजोईअव
 गणी ॥ ५०६ ॥ जेचरीतानुवादसांजले ॥ तेपणंल्येजे
 विधिनेमले ॥ पणजिननोएकजउपदेश ॥ यथास्थितिये
 जांणोसविसेस ॥ ५०७ ॥ एणिपेरेनिरग्रंथमारगकहे ॥ तेगु

रुनमवामनउमहे ॥ श्रीसमकितनिरमलपालिये ॥ कु
 साधुसंगतटालीये ॥ ५०८ ॥ एककहेगछतेहजखरा ॥ जे
 मानेजुनिपरंपरा ॥ आगमबोल्थोत्रीहुप्रकार ॥ जोजो
 श्रीअनुयोगदुवार ॥ ५०९ ॥ पेहलोअत्तागमजाणवो
 अनंतरागममनआणवो ॥ परंपरागमत्रीजोहोय ॥ हवे
 विवरोतेहनोइमजोय ॥ ५१० ॥ अरथथकीअत्तागमजेह
 तिथैकरनेजांणोतेह ॥ अनंतरागमअरथहतणो ॥ गणध
 रनेतेविजोभणो ॥ ५११ ॥ सूत्रथकीअत्तागमजोय ॥ ग
 णधरनेसूत्रकरेसोय ॥ परंपरागमअरथेसार ॥ गणधरत
 णासीष्यनेधार ॥ ५१२ ॥ अनंतरागमसूत्रेवली ॥ गणध
 रशिष्यकन्हेजोउरली ॥ परंपरागमतदनंतरे ॥ दुपहसू
 रिलगेविस्तरे ॥ ५१३ ॥

सूत्रं ॥ तिविहे आगमे पंनत्ते अत्तागमे अणंतरागमे प
 रंपरागमे तथअरहंताणं भगवंताणं अथस्सअत्तागमे गणधरा
 णंअथस्सअणंतरागमेसुत्तस्सअत्तागमे गणधरसीसाणंअथस्सप
 रंपरागमे सुत्तस्सअणंतरागमेतउपरंसुत्तविअथस्सविपरंपरागमे.
 चो. पेहेलादोनहिएणेसमे ॥ वरतेपरंपराआगमे ॥ तेणे
 कारणसाचिपरंपरा ॥ तेहनाउत्तरसुणजेखरा ॥ ५१४ ॥
 आगमत्रिहुंप्रकारप्रमाणं ॥ त्रिजोपरंपरागमजाण ॥ ते

तोसूत्रअरथआसरि ॥ बोहयोछेजोचोचितधरि ॥ ५१५ ॥
 वीरथकिसौधर्मअणगार ॥ ताससिष्यजंबूअवधार ॥ प्र
 न्नादिकराख्योतसपाटा ॥ तेणेदेखाडिसाचिवाटा ॥ ५१६ ॥
 सूत्रअरथनेसघालिक्रिया ॥ करितिणेतिणेजेचालिया ॥
 तेणेनामेजेहवणाहोय ॥ तेहपरंपरसुधिजोय ॥ ५१७ ॥
 तेजुनिआचरणासहि ॥ तेथिअवरविपरितकहि ॥ अनु
 क्रमेतेहपाटअनुपाट ॥ मोक्षमारगनीतेहजवाटा ॥ ५१८ ॥
 तेनविदिसेकालविशेष ॥ तोसूत्रअर्थआदरोविशेष ॥ प
 णजुजुइमकरोपरंपरा ॥ सूत्रअर्थनाजावजखरा ॥ ५१९ ॥
 कालआजनेइसोमंडाण ॥ वीरनामथीमंडेठाण ॥ पण
 किधाअतिघणाविनांण ॥ मतभेदेतेजुयाजाण ॥ ५२० ॥
 नेटपाटकहेआपापणा ॥ पणनकहेसुधीविवरणा ॥ तेणे
 कारणजाणेजोसार ॥ परंपरागमसुधोधार ॥ ५२१ ॥ ते
 जोतांतोअंतरनहि ॥ एकप्रकारेतेछेसहि ॥ हिवणांतो
 बहूपरेपरंपरा ॥ आपआपनेजावेखरा ॥ ५२२ ॥ मांहो
 मांहेंवदेविख्यात ॥ एकएकनेकहेमिथ्यात ॥ पर्वजुजु
 आंजुइजुइरित ॥ घणिसामाचारिविपरित ॥ ५२३ ॥ परं
 परातेआपापणि ॥ पणएवडिनजिनवरतणि ॥ परंपरा
 गमनेपरंपरा ॥ छेजुजुआघणाआंतरा ॥ ५२४ ॥ परंप

रादीसेजेकोय ॥ परंपरागमस्युंमिलेसोय ॥ तेजाणेवि
साचिसहि ॥ पणजेनेआचरविनहि ॥ ५२५ ॥ जेकहीए
गाडरीप्रवाहि ॥ लोकघणादीसेंतेणेवाहि ॥ तेहतणोकरे
जेपरिहार ॥ धीरपुरुषतेसहीअवधार ॥ ५२६ ॥

गाथा ॥ गडूरियपवाहेण ॥ गयाणुगइयंजणंवियाणंतो ॥ प
रिहरइलोगसन्नं ॥ सुसमिखियकारउधीरो ॥ १ ॥ (उपदे.)
चो.नथीसहीपरलोकहमागि ॥ आगमविणुकाईजोइज
गितेणेकारणआगमअणुसार ॥ करोक्रियाजिमपोहोचो
पार ॥ ५२७ ॥

गाथा ॥ नथिपरलोयमगो ॥ पम्माणमन्नंजिणागमंमुत्तं ॥
आगमपुरस्सरचिय ॥ करइतोसवकिरिधाडे ॥ १ ॥
चो.निरवद्यक्रियाहितारथलहि ॥ दुर्लज्जपालेमनसदहि ॥
तेपालंतासीजेकाज ॥ दुर्जनहसेनआणेलाज ॥ ५२८ ॥

गाथा ॥ हियमणवज्जंकिरियं ॥ चिंतामणिरयणंदुल्लहंल
हियं ॥ सम्मंसमायरंतो ॥ नदुल्लज्जइमुदहासिउवि ॥ १ ॥
चो.तेनरधन्यलेखवियेसहि ॥ पुन्यवंतसंदेहंजनहि ॥ वंद
एनेमणजोग्यतेजाण ॥ गडरीपंथतजिधरेआण ॥ ५२९ ॥

गाथा ॥ सोवन्नोसोपुन्नो ॥ संवदणिज्जोयमान्निणिज्जोय
गडूरिगामपवाहं ॥ मुत्तुंजोमन्नएआणं ॥ १ ॥

चो. नरञ्जवलाधानुसुं परमाणजे समजे जिनवरनी आणा ॥
 परिक्षा अवरञ्जवे दोहली ॥ वली वली नवी ते सोहली ॥ ५३० ॥
 चो. वलि एमवो ले छे घणा ॥ आगम श्रुत आणा धारणा ॥ जि
 तसंहित पांचे व्यवहार ॥ कहे सूत्र जगवये व्यवहार ॥ ५३१ ॥

सूत्रं ॥ पंचविधे व्यवहारे पंनते तं जहा आगमे सुत्ते आणा
 धारणा जीते जहा सेतथ आगमे सिया आगमेण व्यवहारं पट्टवेज्जा णो
 सेतथ आगमे सिया जहा सेतथ सुत्ते सिया सुत्तेणं व्यवहारं पट्टवेज्जा एव
 जाव जहा सेतथ जीते सिया जीतेण व्यवहारं पट्टवेज्जा इच्छेते हि पंच हि
 ठाणे हि व्यवहारं पट्टवेज्जा तं जहा आगमेण जाव जीतेण जहा सेतथ आग
 मे जाव जीते तहा तहा व्यवहारं पट्टवेज्जा सेकि माहुंते आगम वलिया स
 मणानिगंथा इच्छेते पंचविधं व्यवहारं जता जता जहि जाहि तदा तहि अ
 णिस्सितो वस्सितं सम्मं व्यवहारमाणा समणानिगंथा आणा ए आरोह
 गा भवति ॥ १॥ (ठाणांगे.)

चो. आगम कहिये केवल ज्ञान ॥ अवध अने मन पर्यवनाण ॥
 चउदेद ससाढान वसार ॥ पूरवइम आगम व्यवहार ॥ ५३२ ॥
 हवणां नहि प्रथम व्यवहार ॥ वरते ठेपण वीजा चार ॥ तेण
 कारण न वितजिये जीता ॥ ते जिन शासन मां हि विदित ॥ ५३३ ॥
 तेह नो पण सुणो उत्तर सार ॥ हवणा मुख्य सूत्र व्यवहार ॥
 ते मां हि जे लाजे आचार ॥ ते करतां नवीसं कल गार ॥ ५३४ ॥

तेतो कहिये श्रुतव्यवहार॥ जीतपणुतिहां नथी लगार॥ आ
गमअर्थखराराखसें॥ तेजोईसूधो ज्ञापसे ॥ ५३५ ॥ पण
छंडिने सुभव्यवहार॥ जीतउपरे करे आचार॥ तेहने दूषण
लागे घणा ॥ सूत्राचार जंजि आतणां ॥ ५३६ ॥

सेकेण्डेणं भंते आगमवलिया समणा इत्यादि तथा च छेदग्रंथ
टीका अत्र एकैकस्य अभावे उत्तरोत्तरव्यवहारस्य प्रवृत्तिः (ठाणांगे.)
चो. वलिकां ए आणाधारणा ॥ किजे ते उपरधारणा ॥ जी
तपांचमोचितविचार ॥ तेदि से छेबहू प्रकार ॥ ५३७ ॥ क
रे जीतजो आपापणा ॥ तेइम पासथ्यादिक घणा ॥ ते उपर
आचरणानहि ॥ श्रीव्यवहारभाष्यसुणसहि ॥ ५३८ ॥

गाथा ॥ जंजीयमसोहिकरं ॥ पासथ्यपमत्तसंजयाईणं ॥ ज
इविमहाणाइन्नं ॥ नतेण जीएणववहारो ॥ १ ॥

चो. कर्मनिरजराहू ए घणा जेणे ॥ संवेगि किधुं एकणे ॥ तेह
जीत आचारवोसहि ॥ मायामृपादोपनीरवहि ॥ ५३९ ॥

गाथा ॥ जंजीयसोहिकरं ॥ संविग्गपरायणेण दंतेण ॥ ए
केण विआइन्नं ॥ तेण उजीएणववहारो ॥ १ ॥

एकअणावेकलपेमात्र ॥ एकदीसे करतां जलयात्र ॥ एक
देहेरासरपूजे देवा ॥ एकगछगोत्रजनीकरे सेव ॥ ४० ॥ एकक
रावेवोहरामणा ॥ वलिमंडाणसंघपूजातणा ॥ पंगहेठे चिव

रपाथरे ॥ सिरदेईपेसारोकरे ॥ ५४१ ॥ बालकनेसिर
 घालेवास ॥ उजमणानोधणोअन्यास ॥ चंदनवालानो
 तपकरी ॥ रूपसुंपडुंवाकुलजरी ॥ ५४२ ॥ गुरुनेविहरा
 वेश्राविका ॥ गौतमपडघोतपजाविका ॥ तिलकवधारेसं
 घवीतणा ॥ करावेपोथिपूजणां ॥ ५४३ ॥ मुकावेखामणे
 दोकडा ॥ लेईराखेतेरोकडा ॥ इत्यादिकछेजीतअनेक ॥
 प्रमादकरणीनाअविवेक ॥ ५४४ ॥ आचरणातेउपरकी
 सि ॥ जोजोआगमवचनेकसी ॥ हवणांपणजेगछदीसं
 त ॥ किहांकिहांकोईकिरीयावंत ॥ ५४५ ॥ तेपणएआचर
 णाठेल ॥ क्रियाकरेआपणडेमेल ॥ मुखेकहेपरंपरासु
 प्रमाण ॥ पणइहांदिसेविविधविनाण ॥ ५४६ ॥ इणका
 रणजोजोमनमांहिं ॥ सूत्रवचनआणिउछांहि ॥ गिता
 रथसंवेगितणी ॥ अविरोद्धआचरणाल्योधणि ॥ ५४७ ॥
 केईकहेथितिनिजगछतणि ॥ लोपंतांहूएनवथितिघणी ॥
 ॥ परंपरासुंमनआणि ॥ सूत्रवचनकहोस्युंजाणि ॥ ५४८

गाथा ॥ नाजस्सद्धिईना ॥ जसस्सद्धिईपुत्रपुरिसकयमेरा ॥

सोतंभइकमंति ॥ अणंतसंसारिउहोइ ॥ ११ ॥ (गच्छाचारे.)

चो. तेहवचननहिडाहातणुं ॥ हुओकिहांथीआपापणुं ॥
 ॥ वीतरागनीएकजरित ॥ अवरअधिकतेथीविपरीत ॥

५४९॥ जिनजाषितगणधरेआचरयुं ॥ तेसाचुंजाणिआ
दरयुं ॥ बीजोसर्वमतंतरहोय ॥ रपेआचरोधर्मीकोय ॥ ५५०

गाथा ॥ जाजिणवरोहिंभणिआ ॥ गोयममाईहिंधीरपुरिसे
हिं ॥ सासच्चच्चियमेरा ॥ पालियव्वापयत्तेणं ॥ १॥ (महानि.)
चो.केइकहेजोजोभगवति ॥ कांक्षामोहणिपामेयति ॥
देखनिंमारगजुजुआ ॥ पूरवपुरुषथकीजेहूआ ॥ ५५१॥
तोतुम्हेकहोएककिमहूइ ॥ आचरणासहिछेजुजुइ ॥ तेह
नोउत्तरमनधारजो ॥ खोटोदेखिनेवारजो ॥ ५५२॥

सूत्रं ॥ कहणंभंतेसमणानिगंगथा कंखामोहिणिज्जं कम्मवे
दंति गोयमातहिंतहिं नाणंतरोहि दंसणंतरोहिं चरित्तंतरोहिं लिंगंतरे
हिं पवयणंतरोहिं पावयणंतरोहिं कप्पंतरोहिं मगंगंतरोहिं मयंतरोहिं भं
गंगंतरोहिंणयंतरोहिं णियमंतरोहिं पमाणंतरोहिंसंकिया कंखिया विति
गिच्छिया भेयसमावणाकलुससमावणा एवंखलुसमणानिगंगथाकंखा
मोहिणिज्जंकम्मबंधंति सेणुणंभंते तमेवसच्चंणीसंकं जंजिणेहिंपवेइ
यंहंता गोयमा तमेवसच्चंणीसंकंजंजिणेहिंपवेइयां ॥ १॥ (भगव.)

गछगछनामतात्तर.

घो.मगंतरएवचनविचारामारगआचारजनाधारातेहमां
हिदेपिआंतरो॥कोएकनेतिहांहुईपांतरो॥५५३॥ तेहबो

लनोदृत्तियेतेह ॥ उदाहरणश्राप्योसुणीतेह ॥ काउसग
 चैत्यवंदणनामाग ॥ जुजुआदिसेसुणतसजाग ॥ ५५४ ॥
 केईदेवतथागुरुतणा ॥ अथवागछनीदेवितणा ॥ सानी
 धपामिकाउसगकरें ॥ चैत्यवंदणअधिकेरांकरें ॥ ५५५ ॥
 शास्त्रेतेविधिदीसेनहि ॥ तिहांविचारकरेइमसहि ॥ वि
 धिनिपेधइहांकरीएकेम ॥ जाणेजेणेकीधुंतेतेम ॥ ५५६ ॥
 असठपणुंनेसरलस्वंचाव ॥ एहवोजोदीसेप्रस्ताव ॥
 सूत्रअर्थलोपाएनहि ॥ दीसेकरणिनिरवद्यसहि ॥ ५५७ ॥
 नविनिंदेगितारथअवर ॥ एहुएअसठआचरणाप्रवर ॥
 तेदेखिनेरहेउदास ॥ नविनिंदेनवपाणेतास ॥ ५५८ ॥

गाथा ॥ असठेणसमाइन्नं ॥ बंकथइकेणईअसावन्नं ॥

नविनारियमंनेहिं ॥ बहुमयमेयमायरियं ॥ १ ॥

चो. सूत्रअर्थनोजिहांहुएलोप ॥ तेआचरणानोकरोलो
 प ॥ आचरणालक्षणनहिजिहां ॥ निन्हवपणुंलेखव
 ज्योतिहां ॥ ५५९ ॥ दिसेंघणामतांतरआज ॥ आच
 रणाकिमकहेजिनराज ॥ एककहेवहिएउपधान ॥ एक
 कहेएअविधिनिधान ॥ ५६० ॥ च्यारपरवपोसहकेईकहे ॥

केईसदाकालंसदहे ॥ एककहेपोसहेनविजमे ॥ एक
 नेनीरनथाप्युंगमे ॥ ५६१ ॥ एककहेएवेहुंप्रकार ॥ कि

मउथापिएकहोविचार ॥ पडिकमणेपुणअंतरघणां ॥ प
 र्वजुजुआंगछगछतणां ॥ ५६२ ॥ उदयिकतिथिल्येठेकेई
 एक ॥ गणतिनोकेईकरेविवेक ॥ क्रियाकालेकेईथापेपर्व
 ॥ भिन्नभिन्नआचरणासर्व ॥ ५६३ ॥ वेहुतिथिसाठघडी
 एककरे ॥ एकऊगरतितिथिआचरे ॥ घटतेत्रिजतेरस
 सदहे ॥ पंचमिपुणमपणकेईकरे ॥ ५६४ ॥ अधिकेमा
 सपजुसणत्रिने ॥ चोमासेअंतरधरेमने ॥ सरवक्रिया
 श्रावकनेरंग ॥ कहेएकछेउत्तरासंग ॥ ५६५ ॥ एककहे
 मुहपत्तिचरवले ॥ आवश्यकछेआगमवले ॥ नांदवि
 धिनेअंतरजोग ॥ करतांअंतरछेउपयोग ॥ ५६६ ॥ ठव
 णाकरतांवहुंआंतरां ॥ पडिलेहणजुजुआंपरंपरा ॥ यति
 प्रतिष्ठाकरेंकहेएक ॥ अवरकहेश्रावकसविवेक ॥ ५६७ ॥
 बहुपरेसामायिकउच्चार ॥ देववांदतांकहेथुईच्यार ॥ ए
 ककहेबोलित्रणथुई ॥ एककहेनहिएकेकही ॥ ५६८ ॥
 एकनवकारनराष्योखरो ॥ तिहांपणदिसेछेआंतरो ॥ धु
 रछेहडेएककहेपचखाण ॥ पचखाणेनहिवंदणठांण ॥
 ५६९ ॥ गुरुवंदणविधिदिसेघणी ॥ विधिजुइकरेपूजा
 तणि ॥ एवमादिपरेकहुंकेटली ॥ जगमांहेदिसेजेटली
 ॥ ५७० ॥ गछगछिनाजसपरीचयहसे ॥ तेसघलाअंतर

जाणस्ये ॥ मां हो मां हि मां डे वाद ॥ एक एक ना उतारे नाद
 ॥ ५७१ ॥ एक एक ने खोटा उचरे ॥ पर दर सणी सखायत
 करे ॥ एक एक स्तंभ करे विरोध ॥ न विमाने तेहनो प्रतिबोध
 ॥ ५७२ ॥ जो जाणे छे मार गंधणा ॥ तो कयां थापे आ पाप
 णा ॥ पण जे संगु रंग मनो नहि अर्थ ॥ ते किम जाणे साचो
 अर्थ ॥ ५७३ ॥ पास थ्यानि न्हव अधिकार ॥ तसु संबंधक
 ह्यो एधार ॥ रीसरखे कोई हिय डे धरो ॥ जोई ने साचो आ
 दरो ॥ ५७४ ॥ परखिने जिमलि जे हेम ॥ जिन धर्म पर
 खी जे तेम ॥ सूत्र सीलत पदया विचार ॥ धर्म परिक्षा नी
 पेरे चार ॥ ५७५ ॥

काव्य ॥ यथा चतुर्भिः कनकं परीक्षते ॥ निघर्षणच्छेदन ताप
 तां हनैः ॥ तथैव धर्मो विदुषा परीक्ष्यते ॥ श्रुतेन शीलैः न तपो दया गुणैः ॥ १ ॥
 चो. पेहेली परिक्षा सूत्रहतणि ॥ करिये हइये विचारी घणी ॥
 सूत्रविराधिका लभ्यत ॥ नूरि भवांतर भम्या अन्त ५७६ ॥
 पछे जोई ये सुद्ध आचार ॥ तदनंतर तपवार प्रकार ॥ दया
 जाव जयणानु काम ॥ धर्म परिक्षा चो थो ठाम ॥ ५७७ ॥ के
 ई कहे परख्यानुं किं स्यु ॥ करिये गुरुदेखाडे जि स्यु ॥ ते तो मूर
 प मोटो जाण ॥ विण परपे पांमि जे हाण ॥ ५७८ ॥ जो छे
 साचो सुंदर धर्म ॥ तो न सहे कां परिक्षा मर्म ॥ जो हुये सोनुं

वानीखरी॥तोपररूयाथीकांजायडरि ॥५७९॥

श्लोक ॥ अस्तिवक्तव्यताकाचि ॥ तेनेदंनपरीक्ष्यते निदो
पंकांचनंचेतस्यात् ॥ परिक्षायविभेति किं ॥१॥

केईकहेसाचुकुणलहे॥जईयेजेणवाटेसद्गुवहे॥तेपणेकहे
एनडाह्यातणु॥स्युआलंवल्येघणातणुं ॥५८०॥

गाथा ॥ लोयपवाहेसकुलकमंमि ॥ जइमूढहोइधम्मोत्ति
तामिच्छाएविधम्मो ॥ थक्कायअहम्मपरिवाडी ॥१॥

चो.धर्मकहेजेकुलआचार॥एणेबोलेवाघरीयमजार॥आ
हेडिखाटकीतेमांहि ॥ हुसेपणजोलोकप्रवाहि ॥५८१॥

जेहनुचोरिकरतोवाप ॥ बेटोतिमजोकरेजपाप॥ रायजा
एतोमारसहि॥ कुलाचारतेजोयेनही ॥५८२॥ खावान

हतुंवापहतणे ॥ बेटानेघणुअइसांपडे ॥ लेईननाखेसेरि
मांह॥अम्हकुलरितजेइणेजाय ॥५८३॥ केडावेडेराचेघ

णा॥ थोडालहेसत्यविवरणा ॥ ब्राह्मणजिमहारविएस
हि॥त्रांवाजाजनभोलिमलहि ॥५८४॥

श्लोक ॥ गतानुगतिकोलोकौ ॥ नलोकः परमार्थिकः ॥
तेनब्राह्मणमूर्खेण ॥ हारितंताम्रभाजनं ॥१॥

कुशिलिआनांलक्षण
चो.धर्मतणाछेथोडाजाण ॥ पडवेससिलहेधेनुप्रमाण ॥

नकुलनंकुलिपांणीखीर॥राजहंसलहेतिमधर्मधीर॥८५॥

श्लोक ॥ प्रतिपन्नचंदुसुरभी॥नकुलोनकुलीपयश्चकलहंस ॥

चित्रकवल्लीचापः ॥ सूक्ष्मधर्ममुधीर्वैत्ति ॥१॥

चो.तेकारणधर्मलीजेजोय॥ जेहथीआगलहांणिनहोय॥

सुगुरुसंगपुछिनेखरो॥लीजेभोलपणुपरिहरो ॥५८६॥

गौतमपूछेजगवनकहो॥ज्ञानतणेबलजेहवुंलहो॥ कह्या

कुशीलतेकिमनागिलें॥आपमतिथेकेआगमबले॥५८७

कहेवीरगोयमसांजलो॥ मननोछंडिनेआमलो॥ नेमिपा

ससांजल्युवखाण॥ एहआचारजरीपिनाजाण॥५८८॥

तिहांआचारकह्याछत्रीस॥तेरापैमुनिनिसनेदीस ॥ एके

तेलोपैकहिनहि॥तेरिषिवेसेजाणोग्रहि॥ ५८९॥

सूत्र ॥ जेकेइसाहुवा साहुणीवा अन्नयरमायारमइकमे

ब्जा सेणंगारथीहिंउवमेब्जा अन्नहीसमणुद्वेब्जा वायरेब्जा पन्नवे

ब्जा तउणंभणंतसंसारीभवेब्जा ॥१॥ (महानि.)

चो.हवेतेआगमबलसांभलो ॥ साचीजुगतहइयेअटक

लो॥मुहपतिअधिकीजेणेग्रहि॥ तेहपासेपंचमव्रतनहि॥

॥५९०॥ नारीतणाजेणेनिरख्यांअंग॥ तेहनेचोथांव्रत

नोअंग ॥ अणदिधिलिधीजेणेरख ॥ तसत्रीजुव्रतभां

ज्युभाप ॥५९१॥ अणउंग्येकहुंउंग्योसूर ॥ तेणेमुक्क्यु

विजुं व्रतदूर ॥ जेणे विराध्युकाचुनीर ॥ पडिले हणे वाउह
 पयोउदीर ॥ ५९२ ॥ बलिनवीमारगपूज्यापाय ॥ संघट्टी
 वनसपतिकाय ॥ उजेहीये वस्त्रनग्रहयुं ॥ तेहनुपेहेलुव्रत
 नविरहयुं ॥ ५९३ ॥ तेणे कारण आगमनीजुगति ॥ ना
 गिले कह्याकुशिलाविगती ॥ उत्तरगुणभंजेछे पापि ॥ मूल

बकुशकुशिलमुनिनो अधिकार.

गुणे तो अधिको व्यापि ॥ ५९४ ॥ तव पूछे श्रीगौतमयति ॥
 कहो स्वामि किमथायेजती ॥ एवांनान्हां मोटां घणां ॥ ला
 गेंदूपणसंघमंतणां ॥ ५९५ ॥ वीरकहे सुणगौतमवात ॥
 साधुश्रावक मार्गनीधात ॥ व्रतलेपे घणुविमासीकरी ॥ पा
 लेतसदूपणपरहरि ॥ ५९६ ॥ बलिश्रावक व्रतभांगाकह्या ॥
 नगवइअंगे आवश्यके लह्या ॥ विगततासते रहस्यकोडा ॥
 बलीउपरचोरासीकोड ५९७ ॥ बारलापसत्ताणुहजार ॥
 बसेबिलोतरएटलाधारा ॥ तेहनिविगतीसुगुरुमुखलहि ॥
 पलताजांणिनेल्येंग्रहि ॥ ५९८ ॥ टालेतेंहतणाअतिचारा ॥
 लाग्याआलोयेदोयवार ॥ साधुतणे व्रतजागानहि ॥
 तेणे पाळोउछरंगेलही ॥ ५९९ ॥ त्रिविधत्रिविधनोछेउ
 चारा ॥ इमकरतां लागेअतिचार ॥ मोहतणे वसभावसरागा ॥

ते आलोये गुरुपायलाग ॥ ६०० ॥ बारकसायतणे
 वलिउदये ॥ मूलछेदतिर्थकरवदे ॥ तिहांपणदसप्रकार
 प्राछित ॥ गीतारथजांणिद्येनित्य ॥ ६०१ ॥

गाथा ॥ सन्नेवियअइयारा ॥ संजलणापितुउदयउहुंति ॥

मूच्छेबेजपुणहोइ ॥ बारसण्हंकसायाणं ॥ १॥ (आवश्यकनि.)

चो. सरागसंजमीएव्यवहार ॥ संजलनालाजेछेच्या

र ॥ नावपालटेबीजावार ॥ हूएतसुज्ञानिलहेप्रकार ॥

६०२ ॥ छदमस्थेतेकह्यानजाय ॥ पुणनावनाधरजोठा

य ॥ अनंतानुबंधिनुंभेद ॥ लेहिमहावलबांध्युंस्त्रीवेदां

६०३ ॥ पंचनिग्रंथीतणोविचार ॥ द्रव्यनावबेलिंगप्रका

र ॥ तेजोतांटलस्येसंदेह ॥ बकुशकुसिलसाधुछेतेह ॥

६०४ ॥ भावथकिजेणेलिंगेहोय ॥ तिहांकंसायलहिजे

सोय ॥ तेहनेवसदूपणलागंत ॥ इमआगमनांजाणक

हंत ॥ ६०५ ॥ सूत्रेदिसेएकउचार ॥ पणकांडेविगर्तनक

हीलगार ॥ पालंताहूएपंचप्रकार ॥ पणपांचेकहीए

अणगार ॥ ६०६ ॥ पुलाकंवकुशकुशीलनिग्रंथ ॥ रूना

तकएपंचेनिग्रंथ ॥ ग्रंथनामछेपरिग्रहंतणुं ॥ जेणेकी

धुंतेहनुंवरजणुं ॥ ६०७ ॥ तेणेकारणनिग्रंथकहोय ॥ प

णसपरिग्रहसाधुनथाय ॥ पेहेलात्रणेजांगाजोय ॥ ते

सावजं पञ्चवित्तापडिसेवेत्ताभवति जहावाईतहाणोकारियाविभवति॥
 सातप्रकारसरागितणा॥ सूत्रेछेतेहनीविवरणा ॥ अति
 चारआदिकतसहोय॥ पणअतिजतनेवरतेसोय॥ ६२०
 ॥ जोजाणेदूपणलागतो॥ संवेगेवारेआवतो॥ वारवार
 तेथीपडिकमे॥ वकुसकुशीलसंजमेरमे ॥ ६२१॥ एदूप
 णटालेकेवली॥ रागद्वेषनीमतिजसटलि तेहनेनथीआ
 लोयणकिसी॥ वीतरागसंयमपरेइसि ॥ ६२२॥

सूत्रं ॥ सत्ताहिंठाणेहिंकेवलीजाणेज्जा तंनहा-णोपाणेअइ
 वाइत्ताभवति जाव जहावाईतहाकारियाविभवति ॥ १॥

चो. भगवइअंगेजोजोवलि॥ सरागसंयमकहेकेवली॥ अ
 नुनीरागपटंतरतास ॥ वेहुपेरेजोउतेहप्रकाश ॥ ६२३॥

सूत्रं ॥ जस्सणंकोहमाणमाया लोभाअवोच्छिन्नाभवंति त
 स्सणंसंपराइयाकिरियाकब्जाति सेणंउस्सुत्तमेवरीयति जस्सणंकोह
 माणमायालोभावोच्छिन्नाभवंति तस्सणंईरियावाहियाकिरियाकब्ज
 ति सुत्तमेवरीयति ॥ १॥

चो. एनिश्रयवांणिमनजोय॥ उत्सूत्रचारीमुनिवरहोय ॥
 सरागजावेएछेनाम॥ पणआचारेअतिअजिराम॥ ६२४
 एहमांहिसमकीतगुणसहि ॥ चारित्रनीपणसत्तालहि ॥
 पणअसूत्रजांषेजेकोय ॥ अनेप्रमादेवरतेजोय॥ ६२५॥

तेनहिसाधुपंथनाधणी तेमुकेवासहिंअवगुणी॥व्यवहा
 रेनिद्वंधसजांण ॥ साधुपणुंतिहांचित्तमआंण ॥ ६२६॥
 सरागसंयमनाजेधणी ॥ तसहुयेसंयमनिपपधणी ॥ दू
 षणजाणीनिंदेग्रहे॥ तेणेतसर्वदणजिणवरकहे॥ ६२७॥
 उत्तमकालेजेथयासाध ॥ तेहनापणदिसेअपराध॥ तेजो
 ज्योसिधांतविचार॥जुगताजुगतहियेअवधार ॥ ६२८॥
 आंणदजिहारह्याअणसणे॥ तिहांगौतमपुहतावारणे ॥
 अवधिज्ञाननोकरेविचार ॥ गौतमबोल्यासहसाकार ॥
 ६२९ ॥ सांजलीआणंदअवधिज्ञान ॥ हुयेग्रहिनेतसव
 हुमान॥पणसांजल्योनथीएवडो॥आलोओएकडोपडयो
 ॥ ६३०॥बीजेव्रतएदूपणजोय॥उत्सूत्रपणअतिमोटुंहोय
 ॥ कहोकिमथयाआराधकएह॥ गीतारथटालसेसंदेह ॥
 ६३१ ॥ सांभलजगवइअंगेवली ॥ अइमुत्तेतारीकाच
 लि ॥ वैरसामीपणआण्याकुसुम ॥ तेरिपीनेदीसेछेविष
 म ॥ ६३२॥ खंदकसनमुखगौतमगया॥वचनेकह्युजलां
 आवीया॥परदेशीवेसवाआदेश॥ मागेभुंयेदापेगुरुकेसी
 ३३नापासमितीइहांकिमरही॥आदेसेअनुमोदनसहि॥
 दसवैकालीकबोलेइम॥असंयतीस्युबोलेकेम ॥ ६३४॥

गाथा ॥ तहेवासंजयंधीरो ॥ आसएहिकरोहेवा ॥ सयाचि

कृपयाहित्ति ॥ नेवभासिब्जपन्नवं ॥१॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥
 प्रो. शीतललेइयामुकेवीर ॥ जेजलनिधिसरपागंजीर ॥
 धर्मकथाकहीकह्योप्रलाप ॥ चित्रसारथिमोटुपाप६३५
 वलिसुमंगलसाधुसंभार ॥ राजारथखेडुवेतुखार ॥ तेह
 तणोकरसेसंहार ॥ आराधकपणतेअवधार ॥६३६॥ न
 मुचीविणास्योविष्णुकुमार ॥ गच्छतापिरक्षासंभार ॥ जीव
 विराधनदीसेइहां ॥ कहोकेमपेहेलुं व्रतरह्युंतिहां ॥६३७॥
 राजमतिवढीमहासति ॥ कहेतासरेहेनेमीयती ॥ भोग
 विएआपणवेहुंजोग ॥ चोथाव्रतनोइहांसंयोग ॥६३८॥
 श्रेणिकचेलणादिठांजिसे ॥ वंदणआव्यांअवसरतिसे ॥
 साहुणिसाथेकियानीयांण ॥ त्रिविधसीलकिमरह्योप्रमा
 ण ॥६३९॥ वेश्यानोजोईआवास ॥ रह्याथुलचंद्रच्यारे
 मास ॥ साधसुभुमोस्त्रिनुंअंग ॥ फरसीकर्योनियांणासं
 गा ॥६४०॥ सुकुमालीकायेकीधनियांण ॥ शीलवाडकीम
 इहांप्रमाण ॥ सूरिअन्निकासूतएणेनोम ॥ झंघापीणरह्या
 एकठांम ॥६४१॥ साधविदेतीआणीआहार ॥ एमोटु
 दूषणअवधार ॥ संगमथीविररह्यनितवास ॥ तेकेवोआ
 चारप्रकाश ॥६४२॥ चडरुद्रगुरुक्रोधीथयो ॥ केसियेप
 रदेसीहिलीओ ॥ वलीजुओधर्मघोषहसीस ॥ नागश्री

हीलिधरिरीस ॥६४३॥ एवमादिदृष्टान्तअनेक ॥ तेसांभ
 लजोधरीविवेक ॥ तसरिपिपणांगयांकेरह्यां ॥ कहोवि
 चारीतेजिमलह्यां ॥६४४॥ दूषणमोटुजोकहेगयां ॥ ते
 तोसाधुपणसविथयां ॥ नागीलेतेकिमकुसिलागण्या ॥
 पुछिजोगीतारथजण्या ॥६४५॥ एहजावारथजांणोएह ॥
 चित्ततणोटाजोसंदेह ॥ पंचकुसीलनिधंधसहोय ॥ एणी
 पेरेनागिलेपरख्यासोय ॥६४६॥ वरतेदाज्ञसवेगेरहे ॥
 तेरीखीपदविसूधीलहे ॥ तेणेगणपापश्रमणथिजुआ ॥
 एकगुणेतेकहिकिमदूवा ॥६४७॥ कोईदूषणलाग्योदेख
 ॥ नविमूकीएकिमेउवेष ॥ दसप्रकारेपडिसेवणासही ॥
 जगवईअंगेजोजोकही ॥६४८॥

सुत्र ॥ सहसा अणाभोगा उर आनय संकिय पउस वीमं
 सा भय दण्य पेमातिअय पडेसेवादसहेअहांवेसा दण्य अकण्य नि
 रालंब चिअत्ते अण्यसथद्वोसच्छे अपारिच्छि अकडजोगी निर
 गुणाविअ निस्संको ॥१॥

चो. एदसजेदेपडिसेवणा ॥ तेहतणिसांजलिविवरणा
 ॥ सहसाकारविमास्याविना ॥ जेकरतांदूषणउपना ॥

६४९. अनाभोगअतिविस्मृतलगे ॥ जेलागेदूषणअण
 वगे ॥ क्षुधापीपासानसकेसही ॥ तेणेवसदूषणलागेक

होय ॥६५०॥ आपदचिहुंप्रकारेजोय ॥ द्रव्यक्षेत्रकालनावे
 होय ॥ द्रव्यापदनलहेअनपान ॥ खेत्रसंकीरणआदीक
 मान ॥६५१॥ दुरभिक्षादिकआपदकाल ॥ ग्लानप
 णादिकभावसंभाल ॥ संदेहेसेव्युंजेहोय ॥ आधाकर्मा
 दिकमनजोय ॥६५२॥ क्रोधादिकेहुउअतीचार ॥ सि
 क्षापरिक्षाईवलीधार ॥ नयएहलोकादीकनेवसे ॥ द
 र्पकह्योउनमादहरसे ॥६५३॥ प्रमादविषयकसायबले
 ॥ दूषणलाग्यांएणेछले ॥ एणेअणुसारेश्रवरदसजोय ॥
 तिहांप्रायछीतदसविधहोय ॥६५४॥

सूत्रं ॥ तेदसविहमालोयण ॥ पंडिकम णौभय विवेग मुस
 ग्रा तव च्छेय मूल अणवद्वापाय पाराचिए चैव ॥
 चो. गुरुआगलकहेएकभेद ॥ मिच्छादुक्कडकरेविछेद ॥
 वेहुंप्रकारेत्रीजोजोय ॥ तेहजतजतांचोथुंहोय ॥६५५॥
 काउसगेसुधपंचमजांण ॥ तपेछेदछट्ठोमनआंण ॥ जोई
 दूषणनोअणुसार ॥ करीईवरसतणोउसार ॥६५६॥ मू
 लथकीदीक्षालेनवी ॥ नेदआठमोजुउमानवी ॥ उठाव
 णजससावीतनही ॥ नवमोभेदविचारोसही ॥६५७॥
 वाहिरकाढेकेटलोकाळ ॥ पछेवलीलेकेटलेकाळ ॥ एदस
 विधप्राछितआचरे ॥ तेरिखीनागुणपूराधरे ॥६५८॥

पश्रमणेनेवकुशकुसील॥तेहेतणीनहीसरखीलिलास
 वाकेहेतांआसांतना॥हुईजोमनएजावना॥६५९॥अंतर
 सजनेहयवरे॥अंतरसरसवनेसुरगिरे॥जिमअंतरमूर
 नेजांण॥अंतरजेहवोखजुआजाण॥६६०॥जेवडोअंतर
 सतिसंती॥अंतरजीस्योग्रहीनियति॥जेवडोअंतररंके
 या॥जेवडोअंतरजीवेकाया॥६६१॥जेवडोअंतरकागेहंस।
 जेवडोअंतरवंसकुवंस॥जेवडोअंतरसाधेचोर॥जेवडो
 अंतरमाणसढोर ॥ ६६२ ॥ खोलगोलसरषांनहिहो
 म॥महिपेरावणसरिसमजोय ॥ तिमजगसरपासाधु
 कुशील॥केहेतांहुएमनिनीअवहील ॥ ६६३ ॥ नलहे
 परमारथसूत्रना ॥ संसयराषेमनउपना ॥ पूछेनहिगी
 तारथपास ॥ पालवग्रहेयकरेधर्मनास ॥ ६६४ ॥
 गाथा ॥ उपन्नसंसयाजे ॥ सम्मपुच्छंतिनेवगीयच्छे ॥

चुकंतिमुद्धमग्गा ॥ पल्लवगाहिपंडिन्चा ॥ १ ॥
 एकतणाजेअवगुणदेप ॥ हिलेसंघसयलउवेपा ॥ तेभव
 जेवहीलापामसे ॥ निंदाकरसेजेमनरसे ॥ ६६५ ॥
 गाथा ॥ जोजिणसंघहीलइ ॥ सबावयवस्सदुक्कयंदइ ॥

सब्बजणहीलणिब्बो ॥ भवे भवे होइसोजीवो ॥ १ ॥
 चो॥केईजीवकरंमनेवसे॥प्रमादकरणीसेवेरसे ॥तोस्युस

हुनेहियडेजोय ॥ कागेगंगविटाखनहोय ॥६६६॥

गाथा ॥ जीयाकम्मावसाकेई ॥ असुहेसेवंतिकिमहसंघ
स्स ॥ विट्ठलिज्जहगंगा ॥ कइयाकिंकागसवरोहिं ॥१॥

चो. संवेगिनेखपनाधणी ॥ तेआदरवागुरुपदजणी ॥ उ
थापतांहुएआसातना ॥ वंदोसाधूगुणजावना ॥६६७॥
केईकहेसुणज्योसहुकोय ॥ असाधूदीख्योसाधुनहोय ॥
सांजलोउत्तरहवेतेहनो ॥ टलेठांमजिमसंदेहनो ॥६६८॥

एहवचननीसूत्रेसाख ॥ जोहुएजाणितोतुंदाख ॥ सूत्र
सारूपविणुंकहेतांपाप ॥ थाएवाचकनेबहूव्याप ॥६६९॥

गाथा ॥ कायिकःश्यामकोदोषो ॥ वाचिकोव्यापकोभवेत् ॥ त
स्मात्सर्वप्रयत्नेन ॥ वाचिकंपरिवर्जयेत् ॥१॥

चो. जेअणदिठुअणसांजल्युं ॥ वचनकहेतेसांकल्युं ॥ वो
धिवीजसहितेहनाटले ॥ वीरकहेमृदुआआगले ॥६७०॥

सूत्रं श्रीभगवत्यां ॥ जेणमठुआ अठंवा हेउंवा पसिणंवा वागरणंवा
आदिठं अस्सुअं बहुजणमइसेआघवेइपन्नवेइपस्वेइसेण अरहंताणं
आसायणाएवइतिअरहंतपन्नत्तस्सधम्मस्सआसायणाएवइतिकेवलीणं
आसायणाएवइति केवलीपन्नत्तस्सवम्मस्सआसायणाएवइति ॥१॥

चो. माहानिशीथकुशीलप्रकार ॥ सातआठगुरुअनुक्रम
धार ॥ गुरुमुखअर्थसुणोएहनो ॥ जिमसंदेहटलेतेहनो ॥

६७१॥ एकपरंपरगणोकुसील॥बीजोअपरंपरेकुसील॥
 पेहेलातणागणोवेप्रकार॥बिजानापणवेहजंधारा॥६७२
 परंपरागुरुसाताठनी ॥ अथवाएकवेहूंत्रणनि ॥ तेणेकु
 सिलकहीजेसोय ॥ भेददोयपेहेलानाहोय॥६७३॥ बि
 जोआगमनोआगमे॥वेहूंभेदेजोउगुरुगमे ॥ आगमथी
 गुरुपाटेजेय॥चाल्योजायअनुक्रमेतैह॥६७४॥ तैहमां
 हिकोईहोयकुसील ॥ तेहजसाधुपंथथीढील ॥ पणसघ
 लापेहेलापाछल्या ॥ कुसीलनविसूत्रेसांभल्या॥६७५॥
 नोआगमथीघणाप्रकार॥ज्ञानकुशीलादिकसंचार॥ अ
 साधदिक्षोनहुवेसाध॥एणेसूत्रेएभावनालाध ॥६७६॥

सुत्रं ॥ तथ्यकुसीलेतावसमासउदुविहेणे ॥ परंपरकुसी
 लेय अपरंपरकुसीलेय तथ्यणजेतेपरंपरकुशीले तेविउदुविहेणे
 ए सत्तद्गुरुपरंपरकुसीले एगावितिगुरुपरंपरकुसीले जेवियतेअपरं
 परकुसीले तेविदुविहेणे, आगमउ णोआगमउयं तथ्यआगमउगुरु
 परंपरणं कईकुशीलेआसी-तोचवकुशीलेभवति णोआगमउअणे
 गविहे तंजहा णाणकुशीलेदसण कुशीलेचारित्तकुशीले तवकुशी
 ले वीरियकुशीले ॥१॥ (महानिशि.)

परंपराअपरंपरभेय ॥ कह्याकुसिलवेसाधुनतेय ॥ सा
 धुसामाचारीथीहिण॥जुनानवानविहेप्रविण ॥६७७॥

अपरंपरनोपेहेलोनेय ॥ ढिलोपडेतोकुशीलोतेय ॥ पण
 तसुसिष्यसंवेगीहोय ॥ कुसिलीओनवीभाष्योसोय ॥
 ६७८ ॥ पाछलबोल्पोघणोविचार ॥ सूत्रगछरिति
 येसंभार ॥ आणाहीणतजेगछजेय ॥ सूत्रेरहेआराधक
 तेय ॥ ६७९ ॥ एणेकारणजेहोसेजांण ॥ तेकरसेजिनवर
 नीआंण ॥ असाधुगुरुनोछंडिमाग ॥ तेहनेपोतेंपुन्यनो
 लाग ॥ ६८० ॥ पणनहिसाधुअसाधहसीस ॥ एवाणी
 नकहेजगदीस ॥ उनमारगछंडिआलोय ॥ सूत्रेचाल
 तोसाधुजहोय ॥ ६८१ ॥ छेदग्रंथआलोयणठाम ॥ तेजो
 इआणोमनठाम ॥ साधुपणुंजिनआणामांहि ॥ एहवच
 तजाणिआराहि ॥ ६८२ ॥ सुगुरुसंवेगीलाजेनहि ॥ तोप
 णपापआलोएसहि ॥ संवेगपाखीपासेजाण ॥ बोल्पुं
 छेआलोयणठाण ॥ ६८३ ॥ तसअलाजेपणसिद्धहसाख
 ॥ आलोयणनिविधितुंराख ॥ जिनप्रतिमासाखेपणसहि
 ॥ आलोयणविधिसूत्रेजही ॥ ६८४ ॥ आलोतोआराध
 कहोय ॥ अवरविराधकमनस्युंजोय ॥ प्रमादकुडुजे
 आलोय ॥ साधुपदेनिश्चेगिणेसोय ॥ ६८५ ॥

गाथा ॥ सुगुरुणअलाभमि ॥ आलोएज्जासुसंजए ॥ सं
 विग्गपखिक्काणंतु ॥ गीअथाणंचंअंतिए ॥ १ ॥ तयाभावंमिआलोए ॥

सिद्धेकाउणमाणसे। आराहणाससलस्सा॥ जेउणथत्तिआगमे ॥२॥

छेदयंथटीकायां ॥ तदभावेजिनप्रतिमापुरतोप्यालोचनीयं ॥३॥
 चो. हिवणांपुणछेदूसमकाल ॥ मोहमिथ्यातभर्योवि
 कराल॥ सयलजोगनिर्वलअतिघणा॥ विरहाअतिसय
 नाणितणा ॥६८६॥ पूरुनविलाभेश्रुतनाण॥ जिववक्र
 जडबहूअनिमान ॥ एहवामांहेपणगुणवंत ॥ बोल्यासा
 धुसदाजयवंत॥६८७॥ मोटासाधुसमाजेगुणी ॥ जेहनी
 करणीसूत्रेअणि ॥ तेदोहिलाहवणांपामीए ॥ पणदुप्प
 सहलगिभाविए ॥६८८॥

गाथा ॥ जेजेदीसंतिगुरु॥ समयपरखाइतेनपुब्जांति ॥ पु
 णमेगंसहहणं ॥ दुप्पसहोजावजंचरणं ॥१॥ (शष्टिस.)

चो. पडताकालतणुंप्रस्ताव ॥ दोहिलाद्रव्यखेत्रनेभाव
 ॥ जिहांपलेसंयमनिरदोष॥ अथेपणएहवोउदघोप ॥
 ६८९॥ जयणाएचालेनितजेय॥ संयमपूरेवरतेतेह॥ जा
 वेजयणाकरेजेजति ॥ तेहनेदोपनकहिएरति ॥६९०॥

गाथा ॥ कालस्सयपरिहाणी॥ संयमजुग्गाइंनथिखित्ताइ॥
 जयणाइवट्टिअब्बं ॥ नहुजयणाभंजएअंगं ॥१॥ (उपदे.)

गाथा जानयमाणस्सभवे॥ विराहणासुत्तविहिसमग्गस्स॥

साहोइनिज्जरंफला ॥ अज्जल्लविसोहिजुत्तस्स ॥१॥ (उपदे.)

वो. जीहांलगीजीवसरागीहोय ॥ ताहांलगिनिरदूषण
नविजोय ॥ पुलाकवकुसकुसीलतेठाम ॥ दूषणवीणुं
किमंएहोयनाम ॥ ६९१ ॥ वकुसकुसीलजतनकरेघ
णुं ॥ दरसणनाणचरीत्रहतणुं ॥ सूत्राचारतणीखपकरे ॥
दूषणआलोइसंवरे ॥ ६९२ ॥ नयव्यवहारयछेवलवंत ॥
जोवातेणेकरीगुणवंत ॥ निश्चयसदहणासुधलहे ॥ व्य
वहारेतीरथसदहे ॥ ६९३ ॥

गाथा ॥ जाजिणमयंपवब्जह ॥ तामाववहारनिच्छयंमुयह ॥
ववहारनउछेउ ॥ तिथ्यच्छेउहवइजम्हा ॥ १ ॥ (वृहतक.)

चो. नयव्यवहारतणुंवलघणुं ॥ छउमध्यनेकेवलवांदणुं ॥
करेनजाणेजोछउमथ ॥ विनयधरमनोएपरमथ ॥ ६९४

गाथा ॥ ववहारोविहुवलवंत ॥ जंछउमथपिवंदएअरि
हा ॥ जाहोइअणाभिन्नो ॥ जाणंतोधम्मयंएयं ॥ १ ॥

चो. एकनयेंवोलतांमिथ्यात ॥ एछेसूत्रेप्रसिद्धिवात ॥ नय
विचारउलखवाभाणि ॥ कहीप्रसंगेएहमांडाणि ॥ ६९५ ॥ न
यविचारविणुंनथिसिद्धांत ॥ तेणेकारणसेववामहांत ॥ श्रो
तादेखिगुरुनयकहे ॥ ब्रह्मकहेतोसाचुलहे ॥ ६९६ ॥

गाथा ॥ नयिनएहिविहुणं ॥ सुत्तंअथोउजिणमयोकिं
चि ॥ आसब्जउसोआरं ॥ नएयनयविसारउवूया ॥ १ ॥

चो. जाणे जिन आणानिरवद्य ॥ ते जाणे को एक सविद्य ॥ मूर्ध
न लहे नयनो मर्म ॥ नयन गमनंग गहन जिन धर्म ॥ ६९७ ॥

गाथा ॥ जाइज्जा निरवब्ज ॥ जिणाण आणंजगण्ण ईवाणं ॥
अनिउण जण दुन्नेयं ॥ नयनं गमणं गमगहनं ॥ १ ॥

चो. पहेला पाछला सवि अधिकार ॥ जोई केहवो सूत्र विचार
॥ वचन तणे त्रणुसार रेहे ॥ धरमिनरनो ते गुणवहे ॥ ६९८ ॥

गाथा ॥ पुब्बावरेण परिभावेउण ॥ सुत्तं पयासियव्वंति ॥
जं वयण पारतंत ॥ एयं धम्मस्थिणो लिंगं ॥ १ ॥

चो. दूपम काले पूरे गुणे ॥ पात्र लहिजे वो लोकुणे ॥ ते एका
रण जेख पनाधणी ॥ ते पण आदरवागुरुगणि ॥ ६९९ ॥

गाथा ॥ किंच समग्ग गुण जुअं ॥ पत्तं पाविज्ज एन दुसमाए ॥
इयरं मिंवितो भत्ती ॥ कायव्वातं मिभणीअंच ॥ १ ॥

चो. मोटा गुण जो नवी पांमीये ॥ लघु गुण नेपिण सिरनामि
ये ॥ सूरज जो सांझे आथ मे ॥ तो सविहुने दीवोग मे ॥ ७०० ॥

गाथा ॥ पल्ल एमहा गुणाण ॥ हवंति सेवारिहाल्लु गुणावि ॥
अथमिण देणनाहे ॥ अहिल सइ जणो पईवां पि ॥ १ ॥

चो. यद्यपि हमणां दूपम काल ॥ तो पण दिसे सुगुण विसाल
पंच महाव्रत पाले नला ॥ वहे प्रतिज्ञा मननिश्चलां ७०१ ॥

सिलंगरथ धरसहस्र अठार ॥ तप आचरे सदा जेद वारा ॥

जीपेइंद्रिअनेकषाय॥ मयणतणोपणफेडेठाय ॥७०२॥
 छहेकायनीजयणाकरे॥ विंकथासातेपणपरिहरे॥ क्षमावं
 तसेमतारसलोण॥ योगक्रियाविधिजाणप्रविण॥७०३॥
 आहारादिकलीएसुजता॥ समितिगुपतिपालेश्रतिमिता
 इसासाधुजगमांहेअछे॥ सुद्धपरुपकगुणजोपढे ॥७०४॥
 दूषमकालतणुंबलमोड॥ पालेक्रियानलावेखोड॥ पूरागु
 णवंततेजाणवा ॥ जावतासउपरआणवा ॥ ७०५ ॥
 एउपरछेगाथाघणि॥ जोईविवरणातेहजतणि ॥ सुगुरू
 सुसाधुजोईआदरो॥ मननीआंतसयलपरिहरो॥७०६॥

गाथा ॥ अज्जवितिन्नपइन्ना ॥ गुरुअभरुव्वहणनिच्चला
 लोए ॥ दीसंतिमहापुरिसा ॥ अखंडियसीलपभारा ॥१॥ अ
 ज्जवितवसुसियंगा ॥ तणुयकसायाजिइंदिआधीरा ॥ दीसंतिजए
 नइणो ॥ वम्महाहेययंवियारता ॥२॥ अज्जवितवसंपन्ना ॥ छ
 डिज्जानिकायमंजमुजुत्ता ॥ दीसंतिनवसिगणा ॥ विगहविरत्तासु
 इंजुत्ता ॥३॥ अज्जविदखातिपइइआई ॥ तवनियमसीलकलीआ
 इ ॥ विरलाईदसमाइ ॥ दीसंतिसुंसाहुरयणाई ॥४॥ इयजाणे
 ऊणएय ॥ मादोसंदुसमाइदारुणं ॥ धम्मज्जुमंपमुच्चह ॥ अज्ज
 विधम्मोजयेजयति ॥५॥ तातुलियनिअवल्लेणं ॥ सत्तिएनहागमंज
 यंतणं ॥ संपुन्नच्चियकिरिया ॥ दुप्पसहंताणसाहुणं ॥६॥

चो.कालतणुछेमोटुंजोर॥दिसेप्रायघणाकठोर॥धरमी॥

साधुश्रावकदोहिला॥ नाममात्रलानेसोहिला॥७०७॥

गाथा ॥ संपद्दूसमकाले॥ धम्माधिपसुगुरुसावयादुलहा ॥

नामगुरुनामसहा ॥ सरागदोसाबहूआधि ॥१॥ कलहकरा डम

रकरा ॥ असमाहिकरा ॥ अनिवुद्धकराय होहिंतिभरहवासे॥

बहुमुंडेअप्पसमणेआ ॥२॥ (महानिशि.)

चो.शुद्धपरुपककिरियावंत।दूसमआरेदोहिलासंत।सार

वस्तुसघलेदोहिला।आसारलानेभलीतिहांवलि॥७०८॥

गाथा ॥ थोवाकप्पूरदुम्मा ॥ रयणपसुआविआगराथोवा॥

सणुरिसावियथोवा ॥ सुद्धमग्रंपयासंता ॥१॥

दुहा वनवनआगरननीपजे॥जलजलकमलनहोय ॥ स

घलेसाधुनपामिये ॥ एजांणेसहुकोय ॥२॥

चो.असंयतीनोएअधिकार॥ तेप्रसंगएकह्याप्रकार॥जो

ईजुगताजुगतविचार ॥ पंडितलेसेजांणीसार ॥७०९॥

नागिलजिनी वक्तव्यता.

गौतमसामिपूछेवलि॥नागिलनीगतिकहोकेवली॥वीर

कहेतेसिवपुरगयो॥गौतमनेमनविस्मयथयो ॥७१०॥

द्रव्यस्तवआराधेघणुं ॥ बारमेसरगलहेसुरपणुं ॥ प

णअधिकिउचिगतीनहि॥आगमएहवीजापाकही॥७११॥

गाथा ॥ काउं पिजिणायणेहिं ॥ मंडिर्यसव्वमेइणीवट्टं ॥ द
 णाइ चउक्कणं ॥ सुइविगच्छिज्जअच्चुयंणपरउं ॥ १ ॥
 चो. नागिलग्रहिलहीतेणेमुगत ॥ तेहतणीदाषोमुज्ज
 गत ॥ वीरकहेतवतज्याकुसील ॥ उपशमरससूंमंडीलि
 ल ॥ ७१२ ॥ दुहा समतारसंछेसीयलो ॥ टालेचवनोत
 प ॥ ब्रह्मकहेतेसेवजो ॥ जिमसविटलेसंताप ॥ १ ॥ नव
 मारसअमरतसमधरी ॥ आठेआण्योछेहि ॥ गुरुआतु
 गुणीआगलुं ॥ मुहवडिमंड्योतेहि ॥ २ ॥ सेवितासविर
 सविरस ॥ इकाइकइजोइ ॥ नवमोजिमजिमसेवीए ॥
 तिमतिममिंठोहोय ॥ ३ ॥ चो. चाईउपरटाल्योराग ॥
 मनमांड्योअविहडवैराग ॥ नेमितणागुणमनसंनरे ॥
 जोवातणोमनोरथकरे ॥ ७१३ ॥ दुहा ॥ सुगुरुवेरिवल्ल
 हा ॥ हइडेखटकेतिन्न ॥ विसारतांनवीसरे ॥ वसतांऊ
 वसरन्न ॥ १ ॥ जवलगेदिठोचमरले ॥ केवडोनवेविका
 स ॥ तवलगेभेटेवातहे ॥ पणनलेहेअवकास ॥ २ ॥ श्री
 नेमिसरमनवस्या ॥ अवरनबेसेचित्त ॥ चिंतामणीजेणे
 सेवीयो ॥ काचेनतेराचंत ॥ ३ ॥ चो. स्वामिऊपरअवि
 हडनेह ॥ चोलमजिठतणीपेरेएह ॥ पणनहिरंगपतंगे
 जिरुयो ॥ पामरनरनीपेरेगणेतिरुयो ॥ ७१४ ॥

श्लोक ॥ पतंगरंगवत्प्रीतिः ॥ यामराणांक्षणंभवेत् ॥ चो
 रुमंजिष्ठवत्प्रेषां ॥ धन्यास्तेजगतीतले ॥१॥

दुहा ॥ जगसघलोमेंहिंडीयो ॥ जणजणमेहेल्योजोय ॥
 जिणदिठेतुंविसरे ॥ तिसोनदिसेकोय ॥१॥

गाथा ॥ दिट्ठोसिजेणजिणवर ॥ जेणनदिट्ठोसिदोवित्तेमुसि
 या ॥ एगाणहिययहरणं ॥ अन्नेसिनिफ्फलोत्तमो ॥१॥

चो.इएकारणबंधवजगनाथ ॥ अविचलमुगतिनगरनो
 साथ ॥ तेहजसगपणहइडेरह्यो ॥ अवरकारमुंकरीस
 दह्यो ॥७१५॥

श्लोक ॥ त्वंमातात्वंपिताचैव ॥ त्वंगुरुस्त्वंबांधवः ॥ त्वं
 मेकशरणंस्वामिन् ॥ जीवितंजिवितेश्वरः ॥१॥

चो.आपणनेजेहितचितवे ॥ तेपरपणबंधवसमहूवो ॥ बंधव
 पणजेप्रितनधरे ॥ तेपरगणीचलापरिहरे ॥७१६॥

श्लोक ॥ परोपिहितवान्बंधु ॥ बंधुरपहितोनरः ॥ अहि
 तोदेहजोव्याधि ॥ हिंतमारण्यमौषवं ॥१॥

केहेनाबंधवकेहेनीमात ॥ केहेनासगपणकेहेनोतात ॥ वार
 अनंतिसहुयेमिल्या ॥ पुरवकृतकरमेसांकल्या ॥७१७॥

श्लोक ॥ मातृपितृसहस्राणि ॥ पुत्रद्वारशतानिच ॥ युगे
 व्यतीतानि ॥ कस्यत्तेकस्यवास्वयं ॥१॥

जेवंधवहइडेवस्या ॥ जेहनोहतोविसास ॥ तेवंधवविह
 लागया ॥ तोहवेकहीयेकास ॥ ७१८ ॥ दूहा ॥ साजणतेप
 रमाण ॥ जेविषइपड्यांविचइनहि ॥ घासइजिमपुरसाण
 चेजइचुटइइटज्यु ॥ १ ॥ चो. इमएकांतभावेजावना ॥
 मनसमरेगुणश्रीसाधुना ॥ एकलोजायेआवेजीव ॥ सा
 थिसगोनकोईसदिव ॥ ७१९ ॥

गाथा ॥ एगोवन्चइजीवो ॥ एगोचेवडवडइ ॥ एगस्स
 होईमरण ॥ एगोसिडइनीरड १ ॥ एगोमेसासउअण्णा ॥ नाणदस
 णसंज्जुड ॥ सेसामेवाहिराभाव ॥ सव्वेसंजोगल्लकेणा ॥ २ ॥

काव्यं ॥ कोहंकस्मिन्कथामायातः ॥ कामेननर्कोमेता
 तः ॥ इतिपरिभावयतः संसारः ॥ सर्वोयंस्वप्नव्वहारः ॥ १ ॥ पुन
 रपिरजनिपुनरपिदिवसः ॥ पुनरपिर्वषपुनरपिमासः ॥ पुनरपिवृद्धाः
 पुनरपिवालं ॥ पुनरपियातिसमेतिकालः ॥ २ ॥

चो. जहांलगेघटमाहेछेसास ॥ जालगेजीवितनोवेसास
 ॥ गमनागमनकरेअभ्यास ॥ वलिघटजितरवलिआ
 कास ॥ ७२० ॥

गाथा ॥ जीयंसांसाइत्ते ॥ सासोपुणहोइगयणेअभासो ॥
 आवेइअहवनावइ ॥ मुहवन्नंकधपावेसि ॥ १ ॥
 दुहा ॥ अन्हारेपंजरवसे ॥ अन्हरूयंचालेडाई ॥ किरूयो

ऋसोसासनो ॥ विणमोकलाव्योजाय ॥ १ ॥ अंजलि
 नेअहीनाए ॥ नीरनपेखेनिंठतो ॥ जिमपाणितिमप्राए ॥
 जतनकरतांजायसे ॥ २ ॥ एकेघडिगमार ॥ धर्मेनढीला
 थाईये ॥ बेसएलाग्यावार ॥ किंकरजमराजातणा ॥ ३ ॥
 रेजिवडाअजाण ॥ ज्यांजीवेत्यांधर्मकर ॥ ऊढविजाशे
 प्राण ॥ तडकेलागेत्रेहजिम ॥ ४ ॥ माठुमकरिसिगारवो
 ॥ चम्मपलेटिउहड ॥ आसणिघोडोसिरछतरा ॥ तोहि
 पडेवउखड्डा ॥ ५ ॥ जिवडागर्वनकीजिए ॥ उंचादेखिआवा
 सा ॥ कालेहेभुंइलोटना ॥ उपरजामेघास ॥ ६ ॥ मिठावो
 लोनमिचलो ॥ सुणोभलाइकान ॥ जोवरसांसोजीवीए
 ॥ तोयवसेवुरान ॥ ७ ॥ चो. इमवैरागेवात्युंचीत ॥ रा
 रूपोदुदुरलभसमकित ॥ भवकोडीएभमतांदोहिलो
 ॥ तेहवणांलाध्योसोहिलो ॥ ७२१ ॥

गाथो ॥ लभइसुरसामित्तं ॥ लभइपहुअत्तणंसंदेहो ॥
 इकंनवरिनलभइ ॥ दुल्लहंरयणंवसम्मत्तं ॥ १ ॥ भवसयसहस्सदु
 ल्लहो ॥ जोइजरामरणसागस्तारे ॥ जिणवयणंमिगुणायर ॥ ख
 णमविमाकाहिसिपमायं ॥ २ ॥

दुहो ॥ मोहनम्हेलेघरतणो ॥ जेसिरपलियाकेस ॥ व
 लिवलिजिनधर्मतणो ॥ कुणदेसेउपदेस ॥ १ ॥ जेजिए

धम्मइवहिरा ॥ तेजाणेवाचारि ॥ ऊगविऊगविपयग
या ॥ संसारियासंसारि ॥ २ ॥ चो. आपणाजिवनेइमसि
षवे ॥ रेजिवकांडप्रमादिहुए ॥ श्रीगुरुनोसांजलिउपदे
श ॥ क्रोधादिकपरिहरनेअसेस ॥ ७२२ ॥

काव्यं ॥ आवं२ सद्गुरुबोधं ॥ सनरेमानसकामक्रोधं ॥
नोचेच्चंदनभाराक्रांतः ॥ खरइवभुविभ्रमासेघांतः ॥ १ ॥

श्लोक ॥ शैत्यनैवयथावन्हौ ॥ शौचनांत्यजपाटके ॥ ना
मृतं वामुखे सप्ये ॥ संसारे ससुखं तथा ॥ २ ॥

चो. करस्युं कालते करीए आज ॥ रुद्धं धर्मतणुं जे काज ॥ पण
न विलंब करी जे तिहां ॥ अवसर जे पामि जे जिहां ॥ ७२३ ॥

श्लोक ॥ स्वकार्यमद्य कुर्वीगत ॥ पुर्वान्हेचा परान्हिकं ॥ मृ
त्फर्नहि प्रतिक्षेत ॥ कृतं वास्य न वाकृतं ॥ १ ॥ गाथा ॥ बंकल्ले काय
वं ॥ तं अज्जं चिय करे हेतुरमाणां ॥ बहुविग्घोहुमुहुत्तो ॥ मा आवर
न्हं पडिखेह ॥ १ ॥ काव्यं अवाप्पधर्मावसरं विवेकी ॥ कुर्याद्विलंबं न हि वि
स्तराया ॥ तातोयधा तक्षशलाधिपेन ॥ रात्रिं व्यतिक्रम्य पुनर्नने मे ॥ १ ॥
चो. वलिजाणे संसार असार ॥ दुषसागर दुषनो जंडार ॥ ते
जवगहन गंजीर विचार ॥ जिनधर्म ते मां हि आधार ॥ ७२४ ॥

काव्यं ॥ सिंहो मृत्फर्न विषयाभिला ॥ विपक्षयत्र स्वापदंतुल्यः
तद्वगहनं ते पां ॥ जिनधर्मो न हि शरणं ये पां ॥ १ ॥

दुहा ॥ आजूणउकरिआज॥ कालहणउकालहेगयउ॥ वि
 हिषंचइनाराच॥ केताटालिसिरेहिया॥ १॥ चो. इमसि
 पामणदेईजीवने॥ मरणथकीनविवीहेमने॥ जगसघला
 नीएहजवाटा॥ तेणेपंडितनधरेउचाट॥ ७२५॥ दुहो॥ मरण
 थकांतोविहीजिये॥ जोएकटलाहोय ॥ जमपुरिजातांजं
 तुआ ॥ वाटवहंतीजोय ॥ १ ॥

गाथा ॥ धीरेणविमरियव्वं॥ काउरिसेणअवस्समरिअव्वं ॥
 दुन्हंपिमरियव्वं ॥ वरबुधीरत्तणेमरियं ॥ १॥

कोव्यं ॥ मरणप्रकृतिशरीरेणां ॥ विकृतिजिवनमुच्यतेब्रु
 धेः ॥ क्षणमप्यवातिष्ठतेस्वसन् ॥ यदिजंतुर्नतुलाभवानसौ ॥ १॥
 तेहजअटविरौद्राकार॥ घूयडकरेजिहाघूकार॥ जिहांकण
 सीहतणागुंजार॥ दुष्टजीवनांजिहांसंचार ॥ ७२६॥ शि
 वातणाजिहांकणफेकार ॥ डाकिणसाकिणनासंचार ॥
 कौचहंसनाजिहांकलकलाट॥ कावरकरेजिहांकर्वराट॥
 ७२७॥ माणसकोईनदीसेजिहां॥ सूरपणेथोन्निरहेतिहां॥
 स्योवोलावोवंचेसिह॥ आवेतोरणनीसिलीह॥ ७२८॥
 निशालेसरसतिर्युंभणे॥ रविजोईयेप्रकासकीणे ॥ कांम
 कुंजनेमंगलकीर्युं॥ तिमनागिलनुसाहसईर्युं॥ ७२९॥
 समकितविरतीतणीथईघणी ॥ मतिरापीनिश्चलआपणी

॥ आराधनाकरेवात्रहे ॥ जेहनुफलमोटुंमनलहे ॥ ७३० ॥
 करेनहिजोआराधना ॥ तोनलहेधर्मनीसाधना ॥ नोजन
 करेसकलरसभलुं ॥ पणजिम्ह्याउपरमुत्रेचलुं ॥ ७३१ ॥

गाथा ॥ निरवृथानगगरुईउतस्स ॥ जेउत्तमवेविबज्जास
 मेतिइ ॥ मेविसेनच्छिपरवेलोए ॥ दुहउविसेजिभतच्छलोए ॥ १॥
 चो. लवणरहितजेहवीरसवती ॥ वचनविलासविनासरस
 ति ॥ दाहिरहितउदनहुयेजिस्यो ॥ घृतविणभोजनभावे
 किस्यो ॥ ७३२ ॥ सेवकविणजेहवोराजान ॥ कंठपखेन
 विसोन्नेगान ॥ प्रतमाविणजेहवोप्रासाद ॥ छंदविनाजिम
 वाजित्रनाद ॥ ७३३ ॥ सीलपपेजेहवीसुंदरी ॥ चंद्रविना
 जेहवीशर्ववरी ॥ एवमादिस्युंसोन्नेकहि ॥ तिमआराधन
 विणुंधर्मनहि ॥ ७३४ ॥ कलपवृक्षउपरमांजरि ॥ शोभा
 गणश्रृंगारेभरी ॥ नजेसंखजिमखीरेभर्यो ॥ सोहेंसीह
 जिस्योपाखरयो ॥ ७३५ ॥ जेहवोसोवननजेसुगंध ॥ ठाम
 पुछतांसगासंबंध ॥ भलीएकवलिरायभोगसालि ॥ ते
 पिरसेसोवनथाडलि ॥ ७३६ ॥ एकदूधनेसाकरभलि ॥
 सज्जनगोठनेनवरेमिलि ॥ चंपकमालामस्तकचडि ॥ कन
 कवीटलीरतनेजडी ॥ ७३७ ॥ साधुभलोनेकिरियावंत ॥ अ
 हिउदारअनेधनवंत ॥ खंपणरहितजिस्योचंद्रमा ॥ तप

मोटा मां हि जे हवी खिमा ॥ ७३८ ॥ एस घला जिम सोहे
 गुणे ॥ सह जे वली रुड आरणे ॥ तिम रुडा धर्म नीजा वना ॥
 जे कि जे सुन्न आराधना ॥ ७३९ ॥ काया उपरम मता तजि ॥
 साचि जिन आणाम नजनि ॥ जो कि जे घणुं काया पोषा ॥ तो
 पण कि मे न लहे संतोष ॥ ७४० ॥ दुहा चोप्पडि चिक्काडि
 चिट्ठ करि ॥ दइ मिठा आहार ॥ सब्ब निरथ्या जाइ स्ये ॥ जि
 म दुज्जण उवयार ॥ १ ॥

काव्य ॥ एतानि तानि नवयौवनगर्वितानि ॥ मिष्टान्नपानश
 यनसनलालितानि ॥ संव्यानुरागसदृशानि विनश्वराणि ॥ भूमौ
 लुप्तंति पतितानि कडेवराणि ॥ १२ ॥

दूहा कुडमंडण कोडि हि धणी ॥ जे पूजे अवसाण ॥ ध
 रि आभोखो नापिए ॥ मूके लेइ मसाण ॥ १ ॥

चो. इम मन मां हि धर्यो संवेग ॥ कांई न विआणो उद्वेग ॥ बा
 ल मरण मन थी परिहरे ॥ पडित मरण हई ये संभरे ॥ ७४१ ॥
 दुहा मरण अनंत जिव डे कियां ॥ मरि न जां प्यु तोय ॥ एक
 वार नति ममूओ ॥ जिम वली मरण न होय ॥ १ ॥

चो. दृष्टी ए निरखी फासूमहि ॥ अण सण विधि मंडे गह
 गही ॥ करे आराधन दशे प्रकार ॥ पहिलो आलोइ अ
 तिचार ॥ ७४२ ॥ पळे करे व्रत नो उचार ॥ चोरासिल पजो

(१४६)

निप्रकार ॥ तेहखमावेकरीविचार ॥ तजेपापनाठामअ
ठार ॥ ७४३ ॥ वलियआदरेसरणाच्यार ॥ अरिहंतसिद्ध
धर्मसाधुसंभार ॥ पापसयलनीकरेनिंदना ॥ सुकृतत
णिवलिअनुमोदना ॥ ७४४ ॥ वलिआणेरुडीभावना ॥
मनसंभारेगुणपूज्यना ॥ वलिपच्चखेच्यारेआहार ॥ ह
इडेजपेपंचनवकार ॥ ७४५ ॥ अवरअंथछेएविस्तार ॥ ति
हांथकिजोजोसुविचार ॥ करेपादपोपगमणसार ॥ अ
णसणविधिराखेनआगार ॥ ७४६ ॥ हीयडेनामनेमीनुं
जपे ॥ समेसमेकर्मआठेखपे ॥ दूतोमनोरथमनमांहीं
घणो ॥ नेमिनाथनेनमवातणो ॥ ७४७ ॥

श्लोक ॥ सप्रहरः पापहरः ॥ साधटिकासुकृतसारा ॥

सावेलाशुभवेला ॥ यत्रत्वंदृश्यसेदेव ॥ १ ॥

चो. तेसफलोकरीदूआज ॥ सेहेजेसिद्धांवंचितकाज ॥
लोकमांहींछेएसीप्रसीद्ध ॥ जेहेवोभावतेसीहुएसिद्धी
॥ ७४८ ॥ होयउदयजवसुन्नकर्मनो ॥ लहेयोगजीवितवध
र्मनो ॥ जोगसाधुजिणवरनामिले ॥ तोजाणेमनवंछित
फले ॥ ७४९ ॥ नेमिनाथजिनबावीसमा ॥ जासुनहीत्रि
भुवनउपमा ॥ अनंतगुणमहीमाअभिराम ॥ शीलवंत
मांहेजसुनाम ॥ ७५० ॥ करतागांमेस्वामविहार ॥ प्रति

बोधवाभविकपरीवार ॥ आब्याश्रावकनागीलपांस ॥
 द्रढसमकीतधरेसुवीमास ॥ ७५१ ॥ आगेनागिलछेगुणवं
 त ॥ वलीमिल्यातसुश्रीआरिहंत ॥ तोहवेकहीएउपमकि
 सी ॥ जगमांहिंनवीदीसेतिसी ॥ ७५२ ॥ दूहो. गुणवंता
 तोजांणीए ॥ जोगुणगुणिहीमिलंत ॥ केसरवांध्योकांबले ॥
 तोगुणकांएकरंत ॥ १ ॥ चो. जांण्याआब्यानेमिजिणंद ॥
 नागिलनेमनथयोआणंद ॥ अणसणनिरागारछेतास ॥
 तोपणहइडेधरेउल्हास ॥ ७५३ ॥ मनस्युंविनयविवेकक
 रेवा ॥ चंडतेश्रधातवआणेव ॥ पापतापसघलोउपशम्यो ॥
 जावन्नगतीआंणीनेनम्यो ॥ ७५४ ॥

श्लोक ॥ चंदनंशीतल्लोके ॥ चंदनादपिचंद्रमाः ॥ चंद
 चंदनयोर्मध्ये ॥ शीतलसाधुसंगम ॥ १ ॥

श्लोक ॥ दर्शनेनजिनेद्राणां ॥ साधूनांवंदनेनच ॥ नतिष्ठ
 तिचिरंपापं ॥ छिद्रहस्तेयथोदकं ॥ १ ॥

चो. घणादिवसनोहतोवियोग ॥ तेहनोआजमालियोसंजो
 गातेणेसंतोपथयोमनमांहिंतेछदमस्थेकिमकेहवाय ५५
 गाथा ॥ पियविरहेजंदुखं ॥ तस्सविमलणेजंभवइसुखं ॥

सोचेवतंविद्याणइ ॥ अहवांजाणेइसवन्नुं ॥ १ ॥

दूहा. लहरचासायरहिदिआ ॥ बुठाहंदिवाड ॥

वीछुडियासाजणमिले ॥ वलिकिंधउताहू ॥ १॥

चो. नागिलउपरकरुणाकरी ॥ मनउपगा
रतणीमतिधरी ॥ मोटानागुणएअहिनाए ॥ केहनेकहे
उदयलहेनाए ॥ ७५६॥ केहनेकहेऐवरसेमेह ॥ चंद्रक
रेजीमशीतलदेह ॥ तरुकरेछांहकेहनीवाए ॥ तीमगुरु
आपणएऐअहिनाए ॥ ७५७॥ दुहो. गीरुआसेहेजेगुणक
रे ॥ कंतमकारणजांण ॥ करसणसींचेसरभरे ॥ मेहनमा
गेदाए ॥ १॥

काव्यं ॥ इयमुन्नतिसत्वशालिनां ॥ महतांकापिकठोरचि
त्ततां ॥ उपकृत्यभवंतिदूरे ॥ परतः प्रत्येकपकारशंकया ॥ १॥

श्लोक ॥ श्लोकाद्वैनप्रवक्षामि ॥ यदुक्तं ग्रंथकोटिभिः ॥ प
रोपकारः पुण्याय ॥ पापायपरपीडनं ॥ १॥

चो. वांणीजोजनभुईगामीणी ॥ सहुमांलागेसोहामणी ॥
जसुआगलमदतजेसेलडी ॥ अमृतरह्योजईसरगेचडी ॥

७५८॥ सोकरहइडेपेठुंसाज ॥ दूधसहेअगनीउकाला

वांणीमधूरएमगुणपांत्रीस ॥ तेहसुंवचनवदेजगदीस ॥

७५९॥ देईसमतारसनोउपदेस ॥ जंवीकजीवनाहरेकले

स ॥ जाणेकेजलहरगाज्योभरयो ॥ मालवकौशीकराग

जेकह्यो ॥ ७६०॥ नादेठवेतीहांसर्वराग ॥ पणस्वामी

॥ सेहजेनीराग ॥ आपापणीजापानीपेरे ॥ सहस्रसमजे
 तेणेअवसरे ॥ ७६१ ॥ जसुदेवदुंदुभीनिर्घोषा ॥ नवीउप
 जेवचननादोषा ॥ एसीवांणीनागिलसांजले ॥ असंखभ
 वनांपातकगले ॥ ७६२ ॥ क्रोधलोभमायामदमोह ॥ जे
 आणताघणीपेरेद्रोह ॥ तेतसकरजीमनासीगया ॥ सम
 संवेगप्रगटतीहांथया ॥ ७६३ ॥ चडतेअध्यवसाएचडे ॥
 क्षपकश्रेणीमंडेमनवडे ॥ करेअपूरवकरणविशेष ॥ रा
 गरोससघलाउवेख ॥ ७६४ ॥ चंद्रकलासंपूरणजीस्यो ॥
 सहस्रकिरणसूरजहुएजिस्यो ॥ पांमेकेवलज्ञानप्रकास ॥
 जांणेसर्वपदारथजास ॥ ७६५ ॥

गाथा ॥ चंदाइच्चगहाणा ॥ पहापगासेइ परिमिअंखित्ता ॥
 केवालयनाणलंभो ॥ लोगालोगंपयासेइ ॥ १ ॥

चो. थयोअंतगडमुगतिएसिद्ध ॥ नागिलश्रावकगुणेश्र
 सिद्ध ॥ नेमिजिनेसरकरेविहार ॥ नागिलनेकीधोउपगा
 रा ॥ ७६६ ॥ वीरकहेगोयमसांजलो ॥ नागिलश्रावकगु
 णनोनिलो ॥ जावतसंयमतेआदरी ॥ मुगतिवधूअविच
 लतेणेवरी ॥ ७६७ ॥ सुगुरुसाधुसंवेगीतणा ॥ गुणवखा
 णेभावेजावणा ॥ श्रीत्रह्मकहेतेलहेकल्याण ॥ नागिलश्रा
 वकनीपेरेजाणा ॥ ७६८ ॥ साधुअसाधुसंगनाएह ॥ फल

जांणिटालोसंदेह ॥ साधुसंगकरोधर्मअन्यास ॥ जिम
 पामोसिवनगरेवास ॥ ७६९ ॥ महानिसीथेछेएकथा ॥
 सूत्रेमिलतुंनहिअन्यथा ॥ जेदिसेअणमिलतोठाण ॥ ति
 हांजावेसाचीजिनआण ॥ ७७० ॥ एहसूत्रमोटुंसहुकहे ॥
 परमारथगीतारथलहे ॥ पडतेकालेपुस्तकलिख्युं ॥ पु
 स्तकप्रथमउदेहिजरूयु ॥ ७७१ ॥ तिहांविचालेटुटोअंथ
 ॥ तेणेनविलानेपूरोपंथ ॥ विचारवासरपांकेइवयण ॥
 जुओउघाडीअंतरनयण ॥ ७७२ ॥

सूत्रं ॥ द्वितीयाध्ययनस्यादौ एयस्सकुलिहियदोसोनदायवो
 सुयहरोहिं किंतुजोचेवण्यस्सपुत्रआयरिसोआसी तथेवकथइसि
 लोकोकथइसिलोइ कथइपरखरंकथइअख रपंतिया कथइ
 पन्नगपुट्टिया कथइवेतिन्निपज्जग्गणि एवमाइवहुगंधंपरिगलियाति ।
 चो. अधपयनबीजेएअधिकार ॥ त्रिजेअधपयनवलिवि
 चार ॥ जिहांउपधानतणोअधिकार ॥ तिहांवखाण्यो
 छेनवकार ॥ ७७३ ॥ इर्योतिहांअछेप्रस्ताव ॥ हरिभ
 द्रसूरीएआणिजाव ॥ जातुंदेखिविछेदएसूत्र ॥ जोईव
 लिअनेरांसूत्र ॥ ७७४ ॥ लिखीओकांइमेलीसंबंध ॥ रा
 ख्युंनामतिहांसुयखंध ॥ पणजेणेजणेएकीधोउद्वार ॥
 नहुतातिदसपूरवधार ॥ ७७५ ॥ वरसचउदसेवीरहपछे

॥ एहग्रंथलखीओतेऐअछे ॥ दसपूरवलगसूत्रकहाय ॥
 पछेनएकांतिकेहेवाय ॥ ७७६ ॥ तेऐआचारजपणकहुंते
 म ॥ आपणोभारउतारचोजेम ॥ मेंकीधोछेएउद्वार ॥
 जोजोपंडितचित्तविचार ॥ ७७७ ॥ दोपमदेस्योकूडातणो
 ॥ अमेआक्षेपकह्योछेघणो ॥ ग्रंथतणुंछेराख्युंनाम ।
 मिलताअणमिलतानुंठाम ॥ ७७८ ॥ जोइसुधुंमनरापजो
 ॥ आगमस्युंमिलतुनापजो ॥ तेऐकालेआचारजजेह ॥
 मान्योछेजाणिज्योएह ॥ ७७९ ॥ केटलाएकतिहारयाउदा
 स ॥ नविमान्योएकांताविमास ॥ तेहरीतहवणांपणस
 हि ॥ घणागछएमानेनहि ॥ ७८० ॥

सुत्रं ॥ यदुक्तं नृतीयव्यनेपि एथयजथयजथ पयंपणानुल
 गंसुत्तालावर्गनसंपंजइतथतथ सुयहरिहिंकुलियदोसोनदायवो
 ल्ति किंतुजोप्यस्सअचित्तचित्तामणिकप्पभुयस्स महानिशोयमुयखंध
 स्सपुत्तायपुत्ताय सोआसितहिंचेवखंडाखंडिएहिंउदाहियाएहिं हेऊहि
 वहेपत्तगापरिसडियइत्यादि.

चो. एहमांहिछेवलिउपधांन ॥ चेइयवंदणतणुविधांन ॥
 तिहांपेहेलोछेश्रीनवकार ॥ तदनंतरइरिआवहिधार ॥
 ७८१ ॥ शक्रस्तवत्रिजीवलिजोय ॥ अरिहंतचेइयाणंपण
 होय ॥ पंचमचोविसथ्योसही ॥ पुरस्करवरदीछठिकही ॥

७८२॥ इमच्छहपाठे उपधान ॥ जो जो इहां सुबुधी निधान ॥
 श्रीनवकार अछे शास्वतो ॥ शक्ररतवठे पण संततो ॥ ७८३ ॥
 पण एटलां आवस्य कतणां ॥ सूत्र जे अदि से छे घणां ॥ तेह
 तां नथी कह्यां उपधान ॥ जो जो हइ डे आंणिनां ॥ ७८४ ॥
 करे मिभंते तस्सुत्तरि ॥ वंदण सूत्र खामण विधि खरी ॥ सिद्धाणं
 बुद्धाणं जांण ॥ आलोयण नापाठ प्रमाण ॥ ७८५ ॥ नाणं मीआ
 दीक गाथा आठ ॥ दस पच्चखांण तणां जे पाठ ॥ आयरीय
 ऊवजा एवली ॥ चत्तारि मंगल जो उरलि ॥ ७८६ ॥ पढी
 कमणा सूत्र गाहा पंचास ॥ तेह नां नहि उपधान प्रकाश ॥
 विण उपधाने केम कहाय ॥ इहां संदेह चतुर नेथाय ॥ ७८७ ॥
 वली मालारोयण अधिकार ॥ गुरु गुण बो ल्यो ते मनधार ॥
 दृढचारित्रस्व समय सुजाण ॥ पर समय जे करे खांण ॥
 ७८८ ॥ अप्रमत्त हुये जे निसदिस ॥ नहि अजिमान अनेज
 सुरीस ॥ एह वागुरु करे मालारोप ॥ कांते विधिनो किधो
 लोप ॥ ७८९ ॥

सूत्रं ॥ दृढचरित्त समय ननु अप्पमायाइ अणे गुण संपउवे
 एणं गुरुणा सिद्धइत्यादि.

चो. पूरव पाठ तिहांथी जांणवो ॥ निरीह भावे मन आंणवो ॥
 जिने प्रतिमाहु ए पूजा करि ॥ माला उतारे हाथे धरि ॥ ७९० ॥

परिमलच्यारेदिसिवासती॥करमाणिजेनहुवेरती ॥ धो

लाकुसुमतणीजेमाला॥तेगुरुपेहेरावेततकाला॥७९१॥

सूत्रं ॥ तउंजगगुसुनिणंदाणंपुणेगदेसार्डगंधद्वामिलाणसिय
मल्लदामंगहाय सहस्येणोभयखंधे समारोवयमाणेणंगुरुणाणी संदेह
मेवभाणियवं इत्यादि ॥१॥

चो. जोगुरुशब्देमुनिवरकह्यो॥ तोक्यांअरथफेरसद्वह्यो

॥ ग्रंथकारकहेवाणिएह ॥ कुसुममालानोमकरसंदेह ॥

७९२॥ मोटोकूडोएछेएक॥ वलिधरजोमनमांहिविवेक

॥ अरथफेरिसद्वहसोग्रहि॥ तोस्येफुलमालानसद्वहि ॥

७९३॥ पणविहुपरेएवातनमिले॥ अणहुतिवलिकेईअट

कले॥ सोनारुपप्रवालांहीर ॥ मोतिसूत्रमालमनधरि॥

७९४॥ तेसहिमोटाधीरसंजारा॥ नविविहेपापथीलगार

॥ छतुउथापेअछतुकहे॥ मोढेसूत्रकरीसद्वहे ॥७९५॥ ते

माटेनविमानेघणा॥ वचनघणांइमसंसयतणां॥ तिणिजे

सूत्रसंगाथेमिले॥ तससद्वहणामनअटकले॥७९६॥ नमि

लेसूत्रसंगाथेजेह॥ मानेतसविवेकेतेह ॥ श्रीजाअध्ययनत

णोवलिअंत॥ ग्रंथकारएवचनकहत ॥७९७॥

सूत्रं ॥ एयं च कथं नाना अण्णण्णवायणां सामुंणियसारे

हि नोपडंसेयवा नउमूलादरिसेचेव बहुगंधंविण्णइं इत्यादि.

बौ. तेणेकारणएमांहिजेह ॥ बोलहुवेअणमिलतातेह ॥
 बीजांसूत्रसरिसजोवतां ॥ लहियेसुगुरुपासपूछतां ॥ ७९८
 अवरसूत्रस्युंजेसंवाद ॥ तेसांनलियेतजिप्रमाद ॥ इणेअंथे
 गुरुपरिष्यातणी ॥ लहियेजुगतीविशेपेघाणि ॥ ७९९ ॥
 हीणाचारिगुरुपरिहरो ॥ जोसेवेगतणीखपकरो ॥ सुद्धप
 रुपककिरियावंत ॥ सेवोगुरुअसिधुमहंत ॥ ८०० ॥ खप
 करतांव्यवहारेदेख ॥ रखेतेहमूकोउवेख ॥ दोसआलो
 सेदाझेकरी ॥ पडिकमसेगुरुपयअणुसरी ॥ ८०१ ॥ पांप
 श्रमणसरपातेनहि ॥ बकुशकुशीलगणेवासहि ॥ तीरथत
 णाछेआधार ॥ तेनमतांलहियेनवपार ॥ ८०२ ॥
 नागिलसुमतितणोवृतांत ॥ नारुयोजोइश्रीसिद्धांत ॥
 प्रमादवरूपेजेबोल्यांहोय ॥ साचुंकरजोपंडितसोय ८०३
 जुओपणअप्रमादिहोय ॥ कहिएकचूकेतोपुणसोय ॥
 अवाधिज्ञानतणोविचार ॥ जोजोश्रीगुरुगौतमसार ॥ ८०४
 पणपुछुतेणिवेलाधिर ॥ टालेसंसयसाहसधिर ॥ तेआ
 लोउंजईततकाल ॥ पापतणोतिहांथयोपखाल ८०५
 शास्त्रसमुद्रअपारगंजिर ॥ पदनेअर्थनरचोबहुनीरा ॥ मो
 टापणइहांअतिलहवहे ॥ मुजसरपाकिमपूरणकहे ८०६

काव्यं ॥ अक्षरमात्रपदस्वरहीनं ॥ व्यंजनसंधिविवर्जितरूपं ॥

साधुभिरेवममक्षमतव्य ॥ कोत्रनमुह्यतिशास्त्रसमुद्रे ॥१॥

चो. पदत्रक्षरआलावाहीण ॥ कहयुंवचनपदत्ररथेखी

ण॥मिच्छामीदुक्कडमुजतास॥ संघसाखेडुंवचनवीलास

॥८०७॥जांणीएहनोसुद्धविचार॥ केहेजोन्नवीकलोकम

जारारखेत्रामलोमनमांहीधरी॥ सूत्रचालीनवीनाखोख

री॥८०८॥ दुहा. एचोपाइनणीकरी॥राखीहइएसुजांण॥

जेनवीकेहेसेभवीकने॥ तसनेमीश्वरआण॥१॥ चो. सा

चुंकेहेतांसमकितसही ॥ तेणेलेज्योलाहोएकही ॥ सा

धुगुणेजिनवरनेनामि ॥ एविस्तर्ज्योठांमिठांमि ॥८०९॥

संवतसोलसैवारोतरे॥आसोसुदीसातमदिनगुरे॥नागि

लसुमतितणीचोपाई ॥ गुरुप्रसादसंपूरणथई॥८१०॥

इति श्रीमत्त्रक्षत्रपीणांकृतौगुरुत्वपरिक्षाधिकारे

सुमतिनागिलचतुष्पदी

समाप्त

જાહેરખબર.

આ પ્રસ્તાવની કીમત રૂ-૦-૦ રાખનામા આવેલીછે,

ને તે નીચે લખેલ ઠેકાણેથી

રોકડી કીમતે મળશે.

અમદાવાદમાં—યુનાઇટેડ પ્રોપર્ટી કંપનીના છાપાખાનામા તથા ત્રણદરવાખાના મેદા-

નમા હોળના મામે બુકસેલર નમજીવન દલપતની દુકાનેથી,

વડોદરામાં.—નનાખસાહેબની હવેલી નીચે ઠકર રણછોડ મોતીની દુકાનેથી,

ભરૂચમાં—શા કુલચંદ્ર ખુખચંદની દુકાનેથી

સુરતમાં.—બુકમેયર ત્રીભીનન ગોપાળદાસની દુકાનેથી મોટે રસ્તે,

સુપાઇમાં.—બુકસેલર દામોદર ઇચ્છરની દુકાનેથી.

